

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 717



ДЕСЕТ ГОДИНА СРПСКИХ РАДИКАЛА



БЕОГРАД, 23. ЈАНУАР 2000. ГОДИНЕ, ХОТЕЛ „ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛ“
ПРИЈЕМ ПОВОДОМ ЈУБИЛЕЈА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ



ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешелъ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олуић

Редакција:

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Маринко Марић, Ивана Борац,
Коста Димитријевић, Јадранка
Шешелъ, Драгана Глушац,
Ивана Ђурић, Наташа Жикић,
Дејан Анђус, Весна Зобеница,
Добриша Гајић, Весна Марић,
Дејан Лукић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери

Марко Поплашен и Крсто Голубовић

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
Др Бранко Наловеза

Издавачки савет
др Војислав Шешелъ,
Томислав Николић,
др Никола Полашен,
Маја Гојковић,

др Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Годоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазић,
Лука Митровић,
др Бранислав Блажић,

Штампа

"Етикета" 20 октобра 2,
11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

Завеса је спуштена, рефлектори угашени, а делегати и гости отишли својим путем и послем. Тек завршени, по општој оцени величанствени, Пети отаџбински конгрес прешао је у историју.

Пут Српске радикалне странке до Конгресног центра "Сава" био је дуг и трновит.

"Нек по цвећу жене газе,
А трње је за човека!"

– певао је велики песник Ђура Јакшић.

Заиста, током своје десетогодишње историје, српски радикали газели су и боси по трњу. Пролазили су кроз полицијске кордоне, суднице и затворе. Забрањивали су им скупове и речи – живе и писане, протеривали их из медија. Протеривали су их из Републике Српске и на рукама износили из Црне Горе.

Када је претходна Југославија пуцала по шавовима и ребрима, пролазили су кроз минска поља, препреке од бодљикаве жице, преко брисаних простора свих територија где је било српских кућа и имања.

Десетине хиљада добровољаца није браћу оставило на цедилу. Хиљаде су изгубиле живот, а више хиљада је обогале.

Плаћања је висока цена за ослобођење земаља на које је српски народ имао татије, а које су, касније, утицајем дела међународне мафијашке заједнице, изгубљене за зеленим столом. Српски радикали никада нису признали то силедијство.

Крај прошлог века био је судбоносан за Српску радикалну странку. Пси рата залајали су и на границама Србије. Са чопорима шиптарских терориста, кидисали су на колевку српске државе – Косово и Метохију. Политичка ситуација у земљи била је алармантна. Мисионари "патриотских" и "демократских", проамеричких странака (гангова) међу војним обезбедницима, заговарали су дезертерство и избегавање грађанских дужности. То није био њихов рат, крештали су преко "независних" медија. Били су спремни да замене раскринкану Монику Левински.

Држава без владе није могла да се ухвати у коштац са олошем који ју је подривао и најављивао дефинитивно рушење.

Српска радикална странка је, 24. марта 1998. године, преломила неке табуе, прешла свој Рубикон, и ушла у Владу народног јединства.

Била је то кључна одлука. Уласком у Владу, странка је омогућила нормално функционисање државе. Донети су закони који су заштитили јавно информисање и високо школство. Влада је функционисала без грешке, нарочито у време злочиначке НАТО агресије. И у послератној обнови земље радилхалски министри владе, и целокупно чланство Српске радикалне странке, дају свој велики допринос напорима за превазилажење актуелне ситуације.

Данас је опет дигао главу политички и морални бацибозлук, који је за шаку долара спреман да прода и рођене мајке. Паре и "домаће задатке" добијају од оне банде перверзњака и психопата која је, кршећи све етичке и међународне правне норме, сејала пустош и смрт по Србији. Пуна су им уста поштених и ванредних избора. Последње изборе су бојкотовали, летос тражили власт без избора, а сада би ванредне изборе. Њихове жеље биће само делимично испуњене. Избори ће бити само ПОШТЕНИ, али не и ванредни, јер за то нема разлога.

Српски народ ће им поштено очитати лекцију и заувек збрисати са политичке сцене.

Што се тиче Српске радикалне странке, она сигурним корацима владајуће партије иде у сусрет свом Шестом отаџбинском конгресу.

Синиша Аксентијевић

У СУСРЕТ ПЕТОМ ОТАЦБИНСКОМ КОНГРЕСУ

Пети отацбински конгрес одржаће се 23. јануара 2000. године, на десетогодишњицу постојања Српске радикалне странке. За тих десет година изградили смо велику и моћну политичку партију. Конгрес ће дати оцену колико смо могли више да урадимо, колико смо могли боље. У раду конгреса учествоваће делегати из свих српских земаља: Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине

У центру "Сава" у Београду, у недељу ће се одржати Пети отацбински конгрес Српске радикалне странке. Тим поводом у вечерашњем програму актуелности можете пратити емисију "Отворени студио". Гост је председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ. Емисија иде уживо и гледаоци се могу укључити преко телефона 324-55-33 који има могућност да истовремено прими три позива. Позивни број за Београд је 011.

Желимо вам добар пријем.

Водитељ: Добро вече, ово је емисија Актуелности, Отворени студио. Ја сам Тина Биланков и вечерас уживо из студија II Телевизије Београд на моја и ваша питања одговараће председник Српске радикалне странке и потпредседник Републичке владе др Војислав Шешељ.

Добро вече господине Шешељ.

Др Шешељ: Добро вече.

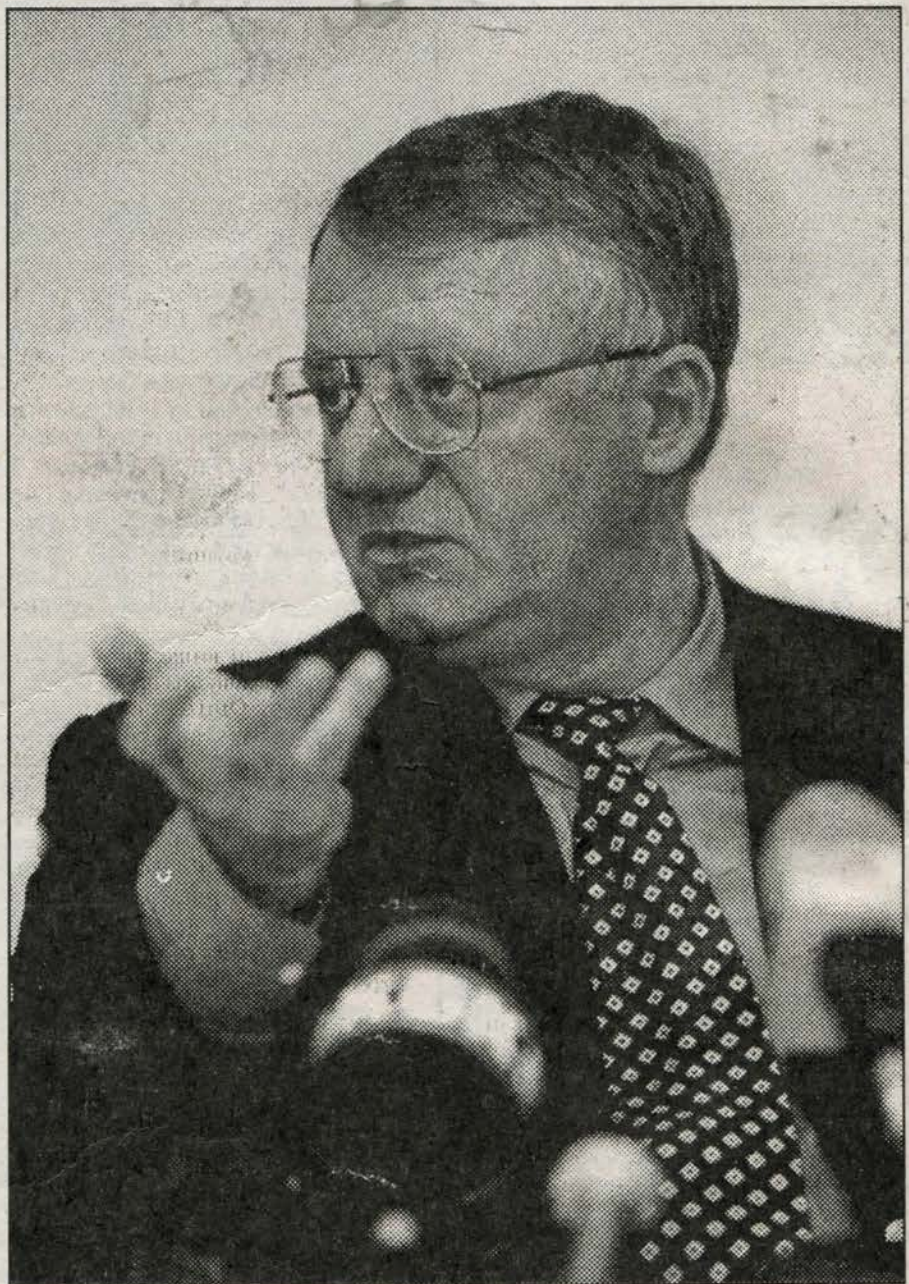
Водитељ: Намерно вечерас у прву план стављам вашу страначку функцију будући да је повод ове емисије управо Пети отацбински конгрес Српске радикалне странке, који ће се одржати у недељу. Наравно, разговараћемо и о свим другим актуелним темама, о актуелној политичкој и економској ситуацији у земљи.

Ја још једном позивам наше гледаоце да се укључе, да учествују и они. Телефон на који се могу јављати и постављати питања је 324-55-33.

Историјат конгреса Српске радикалне странке

Господине Шешељ, у недељу је Пети отацбински конгрес Српске радикалне странке. То је датум када је пре 10 година основан Српски слободарски покрет, који је касније прерастао у Српску радикалну странку.

Др Шешељ: То је био наш првобитни страначки назив. После 14. марта 1990. ујединили смо се са делом Српске народне обнове у Српски покрет обнове. Када је Драшковић смењен са функције председника Српског покрета обнове, до-



Усвојићемо Резолуцију у десет тачака – стратегију деловања странке у наредне четири године

шли смо у ситуацију да је он, после извесног времена, формирао странку са истим називом. Значи, постојале су две странке Српски покрет обнове, јуна 1990. године. Ми смо тада променили назив у Српски четнички покрет да би се дефинитивно разликовали по имену, да се не би исцрпљивали у борби око тога чији је назив прикладан, ко је изворна странка, ко је новоформираној страници намерно дао претходни назив. То је још време док странке у Србији нису биле регистроване.

А 23. фебруара 1991. године у Крагујевцу је одржана Скупштина уједињења Српског четничког покрета и већине општинских одбора Народне радикал-

од титоистичког режима и споља од западних сила, до рушења Берлинског зида. До пада комунизма у источној Европи дошло је управо у том тренутку када су велике силе кренуле на цепање Југославије.

Ми смо објављали демократију, вишепартијски систем, истовремено се борећи за сам опстанак државе. И ни једна друга источноевропска земља се није суочила са тим проблемом који још увек имамо. Тако да је доста тога каснило у економским реформама, у социјалним реформама, чак и у политичким реформама. Више енергије смо трошили борећи се против спољних непријатеља него што смо могли да се

Крајини, јер је скоро комплетно наше чланство избегло.

Међутим, ми страначку инфраструктуру чувамо јер се ми никада нећемо помирити да је окупација Републике Српске Крајине дефинитивна. Ми ћемо кад-тад ослободити Републику Српску Крајину, ослободити све западне српске земље и ми чувамо ту нашу страначку инфраструктуру за тај моменат.

Водитељ: Најавили сте неке измене у програму и статуту странке, у чему ће бити...

Др Шешељ: У програму неће бити измена. Програм се неће дирати.

Водитељ: Онда је то погрешно пренето, вероватно.

Др Шешељ: Програм је добар, целивито је изграђен. Садржи пет основних компоненти – националну, политичку, економску, социјалну и културну.

Водитељ: И даље ћете се залагати за формирање јединствене српске државе?

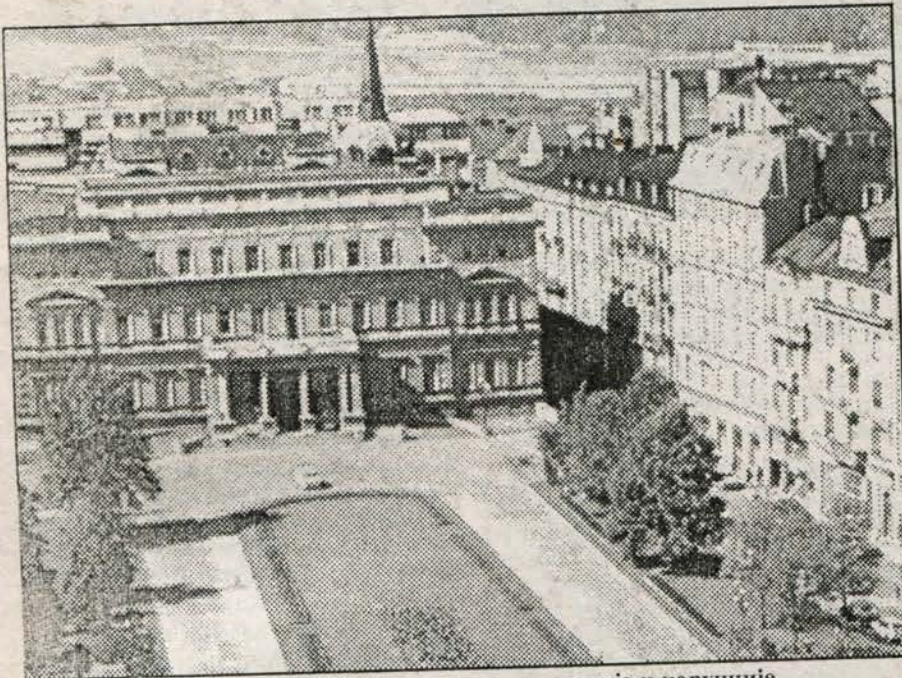
Др Шешељ: Да, и то остаје наш крајњи циљ. То је суштина наше страначке програмске оријентације.

У статуту ће бити неких, рекао бих популарно, козметичких измена. По нашем Статуту, Централна отаџбинска управа, као највиши орган, између два конгреса има право да мена статут. Ми смо већ имали неких делимичних интервенција у тексту Статута у протекле четири године, а сада, једноставно, конгрес се изјашњава о пречишћеном тексту Статута да не би измене и допуне остале и даље у низу посебних аката, и да то не би отежавало снажање наших активистима на терену, општинским одборима, месним одборима и чланству у целини, тумачењем статутарних одредби, пронашањем правних норми итд. Имаћемо један пречишћен текст уз незначителне измене у односу на ранији.

На конгресу планирамо да усвојимо Резолуцију у 10 тачка у којој ћемо освјетлити суштинска питања за пања и на националном, и на политичком и на економском, и на социјалном пољу. И ту ће можда бити неких конкретних нових питања у односу на страначки програм који је достигао највиши степен општости. Оно што страначки програм не може, по природи ствари, да садржи јер је рађен на дугу стазу, то ће садржати ова Резолуција која је поприлично конкретна и заснована на нашој процени укупне актуелне политичке и економске ситуације.

Водитељ: Ту ће бити и неке смернице и перспективе Српске радикалне странке у будућности?

Др Шешељ: Да. Ми ту једноставно резолутно најављујемо шта ће бити наши приоритети у наредне четири године. Од националног питања, потребе да се сачува јединствена српска држава, да се боримо за ослобађање оних српских земаља које су тренутно окупирале, поробљене, пре свега Републике Српске Крајине, али и Републике Српске. И она је под једним видом окупације, која је нешто лакша и подношљивија од ове хрватске у Републици Српској Крајини, али ко зна шта се све сутра може десити



Скупштина Београда: легло малверзација и корупције

не странке у Српску радикалну странку. Ми то сматрамо нашим Другим отаџбинским конгресом.

Трећи отаџбински конгрес је одржан у јануару 1994. године, Четврти отаџбински конгрес у мају 1996. године и ово је Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке, управо на дан када је наша странка форморана, на десетогодишњицу постојања.

Водитељ: Мене интересује, господине Шешељу, када сада покушате да се освртете на тај период од последњих десет година, када покушате да резимирате комплетно политичко деловање вас и ваше странке, да ли сте задовољни?

Др Шешељ: У основи сам задовољан јер смо изградиле велику и моћну политичку партију. Али, наравно, у сваком случају мислимо, као људи који су амбициозни у политици, да смо могли и више, да смо могли и боље и конгрес ће дати оцену колико смо могли више, колико смо могли боље.

Обнова вишепартијског система у нашој земљи дошла је у најтежим могућим историјским условима. У време када је кренуо распад Југославије, раније деленијама припреман изнутра

посветимо унутрашњим развојним питањима.

Шта смо могли више као странка постићи то ће, наравно, да процене делегати на конгресу. Они сада цене руководство странке. Сада ми полагамо један велики испит, цела Централна отаџбинска управа. И зависно од оцене коју конгрес да досадашњем руководству странке, одредиће се и нова кадровска структура страначког врха за следећи период.

Програм без промена – "козметичке" измене Статута

Водитељ: На конгресу ће учествовати 1000 делегата, а најавили сте и госте из иностранства.

Др Шешељ: Да. Биће делегати из свих српских земаља: Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине. По нашем статуту, сваки општински одбор делегира два делегата. Председник општинског одбора је по функцији делегат, и на сваких 1000 чланова још по једног делегата. Ми нисмо били у стању да одржимо општинске одборе наше странке у Републици Српској



Мерила НАТО пешадије: издајник српског народа за њих је демократа

уколико се та окупација у догледно време не обустави.

Наравно, залагање за очување јединствене државе српског народа, за одржање Савезне Републике Југославије, за интензификавање економских и социјалних реформи, за супротстављање агресивним намерама Американаца и њихових савезника.

Планови у области спољне политике

Водитељ: Значи, на спољнополитичком плану смернице су више оријентације према...

Др Шешељ: Онда, залагање за сарадњу са пријатељским земљама, Русијом, Кином, Индијом, Ираком, Либијом, многим азијским, афричким, латинскоамеричким државама, инсистирање на што бржем укључивању Југославије у Савез Русије и Белорусије у статусу пуноправног члана. Јер, то није за нас само један важан стратешки ослонац у спољнополитичкој сфери, у безбедносној сфери, него, пре свега, у економској. Ми смо и економски веома заинтересовани да уђемо у тај савез као пуноправни члан.

Водитељ: Сматрате ли да би и Косово било, односно да ће бити лакше га сачувати у оквиру таквог савеза?

Др Шешељ: Искрен да будем, мислим да је то једини начин да дефинитивно сачувамо Косово, јер Американци су одлучили да нам Косово и Метохију узму. Али, они то нису званично прокламовали, јер и они морају да воде рачуна о неким другим својим интересима на Балкану, колико то угрожава садашњу Македонију, шта то значи по питању очувања неког елементарног концепта ОЕБС-а у садашњој Европи, који је већ нарушен цепањем и Совјетског Савеза, претходне Југославије и Чехословачке, јер је ОЕБС гарантовао непроменљивост послератних граница у Европи. Чак и

уједињење Немачке на један начин је представљало рушење основног концепта ОЕБС-а, Европске конференције о безбедности и сарадњи.

Наркомани утврђују политичку платформу СПО-а

Водитељ: Интересује ме још нешто. У медијима се често, нарочито у последње време, оперише терминима "демократске снаге", "демократска опозиција", а евидентно је да на домаћној политичкој сцени постоји велики број странака које у свом називу имају епитет демократска. Ваша странка нема, значи ли то да ваша странка није демократска или да преформулишем питање, шта једну странку чини демократском?

Др Шешељ: У демократском поретку све странке морају бити демократске, апсолутно све. Демократски поредак не трпи недемократске странке. Странке долазе у судар са законом. Које су странке недемократске? Пре свега оне странке које се залажу за насилна средства политичке борбе. Затим, оне странке које се залажу за недемократски концепт друштвеног и државног уређења. Дакле, за диктатуру, за тоталитаризам итд.

Недемократске су и оне странке које немају унутрашњу демократску структуру и таквих има много. Највише их има међу овим странкама које највише инсистирају да су демократске. Када погледате како се код њих доносе одлуке, како се код њих утврђује страначка политика видећете да нема ништа од демократије.

Водитељ: Да ли сте ви имали противкандидата на унутарстраначким изборима?

Др Шешељ: На прошлим изборима да, било је неколико противкандидата. Овог пута, нажалост, неће бити јер су се претходно изјашњавали сви општински одбори и они су се једногласно изјасни-

ли за једног кандидата за председника и једног за заменика председника странке. А ми смо хтели да општински одбори, чак смо то подстицали, истакну кандидатуре и неких других људи.

Прошли пут смо буквално на силу терали људе да се кандидују и то за највише страначке функционере и за председника и за заменика председника странке. Овог пута они су, једноставно, тражили да их више нико на то неприсиљава. Што се тиче избора, ту је најбитније да илдемо на тајно гласање. И да једноставно кроз тајно гласање можемо да сагледамо да ли кључни страначки функционери имају подршку делегата или немају. То ће конкретне бројке да покажу.

Са друге стране, када је реч о том појму демократије, он је мењао своје значење и данас у тој обичној колоквијалној употреби, како сусрећемо у многим медијима, заиста је до краја промењено значење појма демократије.

Шта данас ова наша прозападно оријентисана опозиција сматра под демократијом? Само издају. Онај ко је издајник свог народа он је демократа. Онај ко служи Американцима он је демократа. Онај ко служи НАТО-у он је демократа. Онај ко се бори за растурање Србије тај је демократа. И сада ми имамо све те наводне демократе на окупу и Српски покрет обнове који је водио политику од данас до сутра. Никакав основни концепт никада није могао ни да утврди, пре свега наркоманија утврђује њихову политичку платформу, а не нека здрава свест о политичким циљевима, о конкретним политичким настојањима итд.

Тешко земљи где се генерали боре за демократију

Водитељ: За то имате доказе?

Др Шешељ: Наравно, и ти докази су већ и пред судом и тамо ће до краја да буду утврђени, а не бих се ја на томе задржавао јер то је унутрашњи проблем Српског покрета обнове нека они о томе брину.

Друга странка која се назива демократском је управо та Демократска странка. Она је и у току рата била савезник НАТО-а. Она се залагала за бомбардовање наше земље.

Затим, остале странке: ту вам је и један Веселинов, ту вам је један Чанак, ту су вам и два генерала, пропала генерала. Тешко оној земљи где су генерали предводници у борби за демократију. Није то потцењивање генерала, генерал треба да буде експерт у својој струци, у свом послу. Али, по природи ствари, генерал делује у оним условима где нема демократије и не сме да буде демократије.

У досадашњој историји није позната демократска војска. Ниједна држава није имала демократски уређену војску. Али је имала демократску контролу над војском. Ако је неко био експерт као генерал, ако је био добар командант, прво се поставља питање откуд сада уопште потреба да се он бави политиком. Ако се

целог радног века није бавио политиком, када је отишао у пензију да се бави политиком.

Овде имамо случај пропалих генерала који се нису показали као способни тамо где су живели и радили. Један је то постао гурајући се кроз којекакве кабинете, генерал Вук Обрадовић. Постао је генерал као шеф кабинета Вељка Кадјевића. Може ли веће срамоте да буде од тога. Је ли нешто лошије могло да га задеси у његовој официјерској каријери.

А други се показао као неспособан начелник Генералштаба. Да је био способан ми бисмо много спремније дочекали све ово што нам се дешавало на Косову и Метохији. И сада се он показује као паметан, сада је он политичар, сада се он залаже за савез са НАТО-ом, сада се он залаже за сарадњу са Американцима итд. Као пропали генерал. Е то је оно што је овде неприродно.

Шта се у Црној Гори на пример сматра демократијом? Само служење Западу. Американцима је довољно што Мило Ђукановић послушно извршава све њихове налоге, и њима не смета што је тамо власт до краја криминализована, мафијашка. Не смета им нимало што им Италијани хапсе министра иностраних послова, овог фамозног Перовића. Па су им ухапсили једног од начелника полиције, Васу Баошића из Бара итд. Они су демократска и реформска структура у Црној Гори, они симболизују демократску и реформску оријентацију, само зато што су против јединствене државе српског народа и што су спремни да клече пред Американцима.

Тако вам је у Републици Српској. Шта има демократско у једном Долику? Који и у току избора на некој трибину и Требињу каже грађанима: "Гласали ви за мене не гласали, ја вам остајем председник Владе". Је ли он од раније добио гаранцију од Американца? Али, тако се и десило. Нити има подршку у Скупштини, нити има подршку претходних коалиционих партнера, али уз помоћ Американца и даље управља. Отрезао у криминалу, разне шверцарске канале је заједнички организовао и са претходним међународним гувернером Вестендорпом, америчким галулајтером, и он вам глуми сада демократију.

Ко се боји овакве опозиције још?

Водитељ: Да оставимо сада Републику Српску по страни, да се вратимо на наше теме. Интересује ме опозиционе странке изашле су у последње време са платформом заједничког деловања. Најавиле су некаку могућност евентуалног удруживања. Опозиција тврди да се власт плаши удруживања опозиције.

Др Шешељ: А зашто би се ми плашили?

Водитељ: Власт тврди да је удруживање опозиције знак немоћи. Ко се кога ту боји?

Др Шешељ: Прво, ми се не бојимо никакве опозиције. Владajuће странке, стра-

нке које чине Владу националног јединства и на републичком и на савезном нивоу. Зашто би се ми бојали опозиције?

Да ли опозиција има неки паметан програм који нуди народу данас? Који је убедљив. Нема. Нема никаквог програма.

Да ли су опозициони политичари способни да обављају власт? Нису и то показује искуство локалних нивоа власти на којима су до сада владали.

Водитељ: Али најављују програме некакве хуманитарне помоћи из иностранства угроженом становништу.

Др Шешељ: Које то? Неколико цистерни, неколико...

Водитељ: Програм енергија за демократију или ово сада што је најављено...

Др Шешељ: А шта је то 14, 15, 20 цистерни? Шта то значи?

Водитељ: Помоћ пензионерима у износу од 20 марака сваки месец.

Др Шешељ: 20 марака пензионерима, шта то може да помогне пензионерима? И не свим пензионерима него одређеном броју

Водитељ: Онима који имају као најниже пензије.

Др Шешељ: То је сада питање да ли ће доћи до тога. Знате, они су се показали толико похлепним, да једноставно ако им и те паре дају Американци из демагошких разлога, ови наши вајни опозиционари ће то покрасти. Недавно су Американци, и Медлин Олбрајт и остали, јавно тврдили да су им од летос до данас дали 35, 000, 000 долара. И онда је овде истрага где су те паре. Наравно, није стигло до свих њихова, покупили су они главни, водећи. Зашто се наше опозиционе странке годинама непрекидно цепају, највише се цепао Демократска странка која је највише пара и добијала са Запада. Јесте ли се упитали зашто је то.

Водитељ: Откуд таква дисперзија?

Др Шешељ: Зато што један човек у име странке добија новац од Американца, Немаца, Европске уније итд. И одмах изазива завис бних других који знају да се новац даје, новац се даје у готову, не даје се преко рачуна нема никакве евиденције кроз страначке благајне, значи мора се веровати.

Водитељ: А то може да буде и синдром лидерства, знате какав смо ми народ.

Др Шешељ: Није питање лидерства.

Расколи због долара

Водитељ: Свако би волео да буде шеф у својој странци.

Др Шешељ: Молим вас, ово цепање је ипак неприродно. Шта значи бити шеф у странци која цела може да стане у комби. Шта то значи? Шта значи што је Владан Батић шеф странке када има 15 чланова укупно. Или овај Свилановић из Грађанског савеза, то је одавно позната комби странка. Шта то значи? Ништа. Ко је он лидер? Какав је он лидер? Подразумева се када неко за себе каже да је лидер да има стотине хиљада људи иза себе, стотине хиљада чланова, а не покупи лидер цело своје стадо у комби и

спреман је да се стави на располагање НАТО-у. Шта то значи?

Овде је у питању само новац. Одавно би се они удружили у једну партију, логика налаже да се удруже у једну партију ако се слажу у потпуности по кључним питањима. Слажу се по том питању да треба да издају своју земљу и свој народ. Ту се слажу. Слажу се да треба да буду послушни Американцима. И непрекидно манифестују ту своју послушност. На речима су за обнову капиталистичког економског уређења, добро и ту се слажу.

Шта је то где се они не слажу? Тога једноставно нема. Они се не слажу само онда када треба да се деле паре и онда када треба да се деле државне функције ако се дочепају неког нивоа државне власти и ништа више. Е сада.

Лоповлуди

Војислава Михаиловића

Водитељ: Они су, бар неки од тих странака, и на власти у многим локалним срединама, у 40-так градова у Србији.

Др Шешељ: Ја сам вам то питање и поменуо. Они су тамо показали да су неспособни, где год су владали међусобно су се свађали. Одмах улазили у разне проневере, пљаче, мајверације, криминалне радње најгорих врста.

Ево, погледајте пример Београда. Од председника Скупштине Београда, Војислава Михаиловића, па надаље, сви су дубоко у криминалу. Он сам има неколико фирми преко којих набавља резервне делове за Градско саобраћајно предузеће. Што не набавља директно од фабрике Тигар гуме или директно од произвођача друге делове. Не, него иде преко његове фирме, и онда се ту цена зида и тај проценат остаје њему.

Увели су приватнике у градски саобраћај, сваки приватник да би уопште добио дозволу мора од тог фамозног Еуростроја, то је фирма Војислава Михаиловића да купи план своје трасе, пројекат своје линије у градском саобраћају и да га плати око 1000-1500 марака, зависно која је линија у питању. Прво њему плати, па онда иде даље у процедуру. Тако су давали и градско грађевинско земљиште. Тако су поступали у свим другим случајевима. За сваки киоск требало је издвојити неколико хиљада марака у оних општинама где влада коалиција "Заједно".

Водитељ: Они и вас прозивају за киоске у Земуну.

Др Шешељ: Пазите, они нас прозивају зато што смо либерализовали доделу решења за киоске, али ми смо буквално дали решење свакоме ко је желео киоск и одредили делове града који су најпогоднији за то. Зато што смо хтели да подстакнемо малу привреду, али да би од нас неко добио решење за киоск требао је само да уплати 100 динара и ништа више. И то можете да проверите у сваком тренутку, ту је подељено неколико хиљада локација за киоске, само 100 динара.

Нађите ми неког власника киоска у Земуњу да је морао да подмити било кога у општини да би добио то решење. Такви случајеви једноставно не постоје. Једино смо ми у Земуњу имали случај службеника који је ухапшен и осуђен зато што је узео неколико стотина марака мита. И чим је то примећено полиција га ухапси, на суд и, без милости, одмах отказ у општини. Где је то било у некој општини где влада коалиција "Заједно"? Имате ли такав случај? Они могу радикалима да завиде на резултатима који су опетигнути у Земуњу.

Видите, градска општина има много мање законских надлежности од самосталне општине.

Посао градске власти комуналне теме, а не политика

Водитељ: Шта је уопште у надлежности Градске скупштине, да ли да се бави комуналним темама или се бави спољном политиком.

Др Шешељ: Пре свега само комунална питања. Каква спољна политика? Они могу сарађивати са другим градовима по свету, наравно, и то се подразумева. Али то је једна конвенционална сарадња, куртоазна. Што се каже размена искустава. Они треба да се баве комуналним проблемима, а они се најмање тиме баве.

Земунска општина је општина са веома малим надлежностима. Шта има земунска општина? Неке инспекције, има доделу планева за индивидуалну стамбену изградњу. Али са тако мало надлежности ми смо много више урадили у Земуњу за ове непуне четири године него Српски покрет обнове у целом Београду. Јер смо прво продавали планеве преко јавних лицитација по повољној цени. Сви грађани који су желели могли су да дођу до плаћа да подигну кућу. На те паре одмах улагали у комуналну инфраструктуру.

А у Скупштини града Београда се подмите функционери да би се добила дозвола, и те паре иду у приватне депове и зато град пропада. Они се сви богате, они имају огромно богатство а град пропада. Град ниједан проблем не решава. А у Земуњу су изграђене десетине километара вождова, асфалтних путева, фасада, реконструисане зграде, много тога.

Водитељ: То каква је ко био власт на локалном нивоу знаћаемо на следећим локалним изборима.

Др Шешељ: Народ ће да да оцену какав је ко био, али постоји нешто што је са ја пред вашим очима, што је опипљиво, на шта се може указати, што је свима очигледно. Ми због тога инсистирамо што пре да се иде на локалне изборе.

Избори нису дечија игра

Водитељ: Када можемо очекивати локалне изборе, 2000-та је изборна година у сваком случају морају бити ове године и локални и савезни.

Др Шешељ: Ове године морају бити. Што се тиче Српске радикалне странке, ми се залажемо да се они одрже већ на пролеће. Још дефинитиван договор нисмо постигли са нашим коалиционим партнерима, али мислим да ни они немају ништа против тога. Да ли у марту, априлу или мају, сада о томе може да се разговара.

Водитељ: Опозиција је износила захтеве да се одрже ванредни избори и то на свим нивоима.

Др Шешељ: А зашто бисмо држали ванредне изборе? Летос смо им нудили нису хтели. Да ли се сећате, у јулу смо нудили опозицији ванредне изборе. Не само ми, радикали, него и наши коалициони партнери су говорили да су спремни за ванредне изборе. Опозиција није хтела. Опозиција је хтела власт без избора и то су отворено говорили.

Водитељ: Зашто сада желе ванредне изборе на свим нивоима?

Др Шешељ: Зато што нису успели уличним методама. Зато што су ту доживели крах. Е сада би они ванредне изборе. Е па није ово дечија игра. Нећемо ванредне изборе. Нема ни разлога. Зашто бисмо ишли на ванредне изборе када имамо стабилну Републичку скупштину, имамо стабилну већину. Нема никаквих проблема у изласавању закона. Нема никаквих разлога за ванредне изборе.

Изборе ћемо држати када им буде време. Ове године се морају одржати савезни и локални избори. Ми се залажемо да се ти изборни турнуси развоје. Да идемо посебно на локалне, посебно на савезне. Нама, као политичкој партији, то највише одговара. А мислимо, убеђени смо, да то одговара и свим другим странкама. Да се концентришемо на једну врсту избора. Па да се ту огледамо колика је чија снага. Онда имамо, после шест месеци, друго изборно надметање, можемо неке грешке у кампањи да сагледамо, можемо нешто да дорадимо у представљању свог програма, можемо боље да протресемо страначку инфраструктуру, можемо боље да мобилишемо странку, да концентришемо страначке активности итд. И боље је када имамо више изборних надметања у једном четворогодишњем периоду, када нам није све одједном.

Противприродне коалиције

Водитељ: Добро. Пошто ћемо се највероватније првенствено концентрисати упрао на те локалне изборе, интересује ме, будући да је недавно усвојен и Закон о локалној самоуправи који предвиђа већински систем и само један круг избора, уколико опозиција изађе уједињена са једном листом на локалне изборе, какав ће бити ваш одговор?

Др Шешељ: О томе ћемо да разговарамо, још никакав договор ту није постигнут. Свака политичка партија о томе размишља, свака политичка партија то има и виду и свака има неки свој концепт како томе да приступи.

У принципу, ми, српски радикали, увек смо били за то да идемо сами на изборе. Ми сматрамо да су најздравије постизборне коалиције, када се зна колико ко снаге има, са каквом снагом располаже. То су најздравије коалиције.

Водитељ: Али, не искључујете ни могућност предизборних коалиција.

Др Шешељ: То не искључујемо, не можемо ниједну варијанту унапред искључити. Али ту још никакви разговори нису ни почели.

Са друге стране, то што опозиција најављује уједињење то ништа не значи. Они су се више пута једињавали. И колико су се бучно уједињавали још су се бучније раздвајали, растајали. Распадале су се њихове коалиције.

Сетите се те 1996. године, они су се громогласно ујединили а одмах се затим посвађали. Они 1996. године нису били у стању ни да поделе оне мандате које су освојили у Већу грађана Савезне скупштине, освојили су ваљда укупно 22 мандата. Морали смо ми да им одређујемо колико ће коме припасти, па смо донели одлуку да им се ти мандати одреде према редоследу на листама, јер никако нису могли да се споразумеју Српски покрет обнове и Демократска странка, пре свега, али и Грађански савез и Демократска странка Србије и ко им је све ту учествовао. Нису могли људи да се договоре. Неће опет да се договоре. Не могу. Зато што су њихове коалиције неприродне, нездраве. И странке су им нездраве. И народ то препознаје. Не може једна странка за свој основни политички концепт имати слугератски однос према Американцима и НАТО-у. Те странке не могу да опетану на српском политичком поднебљу.

Коалиција на патриотској платформи

Водитељ: Добро, и ви сте у коалицији са странкама које су потпуно различитог идеолошког опредељења на кажете...

Др Шешељ: Није овде реч о идеологији, служење непријатељу своје земље није никаква идеологија. Ми у Србији имамо коалицију једне умерено десничарске и две левичарске партије. И та коалиција је саздана на сасвим јасним принципима. Држава је у опасности, земља је у опасности наша коалиција се, пре свега, заснива на једној патриотској платформи. Нашом коалицијом бранимо државу.

И друго, договорили смо се о једном минимуму заједничких економских и социјалних циљева, на том изградити програм деловања и тај програм остварујемо. Некада с тешком муком, некада са великим проблемима, али ипак успешно, корак по корак, и резултати су очигледни.

Ми смо имали само једну кризу у овој нашој коалицији, то је било поводом прихватања плана Черномирдин-Ахтичари. То не значи да код нас све функционише без проблема, имамо и ми жустих расправа, имамо неких патре-

них дијалога у Влади националног јединства, али се то све решава кроз један систем на одређеним принципима који су усаглашени и оно са чиме изађемо у јавности то је унапред усаглашено, око тога смо се договорили. Сви закони са којима смо изашли пред Народну скупштину су резултат тих наших унутрашњих договора. Оно где се не договоримо оставимо за неку другу прилику, оставимо да сазрева у главама људи, да се прикупе и неки нови аргументи.

Оно чега се држимо и што је до сада био изражен квалитет у нашим међусобним контактима, комуникацијама је то да смо увек инсистирали да превалада снага аргумената, а не снага идеологије. Јер, ми морамо те наше идеологије оставити по страни, шта је лево, шта је десно, док је земља у опасности. Да смо ми у неким нормалним друштвеним околностима, у нормалним међународним приликама, наша би коалиција била неприродна. Левица и десница не праве коалицију у тим нормалним приликама. Оне се онда најжешће идеолошки сукобљавају. Али, наше прилике нису нормалне. Наша држава је пуних 10 година буквално под опсадним стањем.

Закон о информисању трн у оку клеветника

Водитељ: Опозиција тврди да у нашој држави нема слободе медија. Интересује ме постоји ли код нас плурализам медија и ако можете да повучете паралелу, рецимо, између медија у Србији и медија у Црној Гори и медија у Републици Српској.

Др Шешељ: Прво да направимо паралелу са Европом. У Србији су медији слободнији него у било којој другој европској држави. То вам гарантујем. Ево вам пример Аустрије, нема ниједна приватна телевизија у Аустрији. У многим другим европским земљама нема приватне телевизије. А код нас има више стотина приватних радио и телевизијских станица које делују без икаквих посебних ограничења. Нападају нас непрекидно због тог Закона о информисању. Шта смо тим законом забранили високим казнама?

Водитељ: Ко ме смета Закон о информисању?

Др Шешељ: Само клевете. Ништа више. Могу да нас нападају да смо овакви, да смо онакви. Могу да нам кажу да смо фашисти, свашта нам говоре на то се не љутимо. Али не могу конкретно да слажу. Не могу да слажу да смо украли то и то, а нисмо. Онда морају да одговарају.

Државни тероризам на амерички начин

Водитељ: Кажу да је власт украла на пример репетитор телевизије Студио Б на Космају.

Др Шешељ: То вам је један конкретан пример злоупотребе. Ја мислим да Студио Б мора због тога да одговара. Или морају имати доказа да смо то заиста ми украли, или морају да одговарају.

Водитељ: Често се термин...

Др Шешељ: Недавно је кажњен лист "Данас" на моју тужбу, на мој захтев, јер су објавили да сам претио Црногорцима ако дође до отцепљења Црне Горе да ће у Србији морати да носе жуте значке.



Адмирал глiser-флоте: сепаратисти Милу Ђукановићу,
Запад гледа кроз прсте мафијашке работe

То је лаж, и због тога су новчано кажњени. То је конкретна лаж.

Водитељ: Помиње се и термин "државни тероризам".

Др Шешељ: И то по америчком налогу.

Водитељ: И нарочито у контексту неких неразјашњених убистава у последње време.

Др Шешељ: То по америчком налогу. Прво то са правног аспекта није добро формулисано.

Водитељ: Ево, ви сте доктор правних наука па нам објасните.

Др Шешељ: Јесте. Прво, државни тероризам може да примењује једна држава само према другој држави. Нема државног тероризма према својим грађанима. Може то бити неки облик терора, али то није државни тероризам. Државни тероризам је када једна држава организује терористичке акте против друге државе. То је оно што раде Американци против наше земље. То је државни тероризам. А овде нема ни говора о државном тероризму.

Има у нашој земљи одређеног процвата криминала који је и природан у условима економске кризе и социјалних невоља.

Шта се десило код нас?

Наша земља је од 1990. године наоивамо изолована, под санкцијама намерно створеним условима изолације и наши грађани се много теже крећу по европским земљама, по свету. Дошло је онда до слегања криминалаца из наше земље, који су раније деловали у многим европским земљама. Од 1990. године њима је тамо на одређен начин немогућ опстанак, и они су се враћали.

Са друге стране, услови санкција отежавају снабдевање разном робом. Постоје неке робе које су најпрофитабилније, то су нафта, бензин, цигарете. Да не говорим о класичним криминалним трговинама дрогом, оружјем, девизама итд. Ти услови пословања стварају погодну основу за појаву мафије и облици мафијашког деловања код нас постоје. Они су реалност.

У условима у којима се стопа криминала повећава долази до обрачуна међу криминалцима и тих метода обрачуна смо одавно свесни. То је нешто попут онога што се дешавало у Америци 30-тих година прошлог века, односно овога века, у време прохибиције. Сва мафија се око производње и трговине алкохола концентрисала. И тада је почело да долази до обрачуна међу њима. Тако нешто се дешава и код нас и тих обрачуна има много у протеклих десет година. Али, то није кривица државе него онога ко је створио те услове.

Где је ту држава одговорна? Наравно, ми би сви желели да имамо максимално опремљену полицију која ће врло брзо све то разоткривати.

Наша полиција је ефикасна, добро организована и опремљена, али је имала много проблема око очувања државне безбедности све ове године. Ми смо, пре свега, развијали једну компоненту полицијског деловања, а то је деловање

против теориста, против тероризма. И ту смо морали борбене одреде полиције да оспособљавамо, обучавамо, да опремамо. Мало смо заоставили, то је реална чињеница, борбу против класичних облика криминала и наша криминалистика није опремљена онако како би требало и како је то неки европски просек данас, поготово у Западној Европи. И ту ћемо морати у наредном периоду да много више улажемо, да реорганизујемо те секторе полиције.

Друго, ми се раније нисмо суочавали са оваквим облицима терористичког, односно тог криминалног деловања. Раније смо имали убистава, али су то била класична убистава. Убиства на мах, или ако су организована убистава, то су такозвани криминални аматери радили. У овом случају када дође до професионалних убистава, када ви конкретно извршиоца кривичног дела убиства не можете препознати на основу неких потенцијалних мотива, врло тешко откривате починиоца ако га не ухватите на лицу места. Морате да претходно имате мотив. Ако је само мотив новац, ако га је неко платио да убије тога и тога, онда га је врло тешко открити и то је оно са чиме се суочава наша полиција.

Водитељ: У контексту ових последњих, нерасветљених убистава одмах су многи медији кренули са оптужбама како та убистава никада неће бити ни расветљена.

Др Шешељ: Не, то је сада било поводом убиства Жељка Ражнатовића Аркана и још двојице људи који су били са њим у друштву. То је наша опозиција, опет на један крајње подмукао начин, покушала да злоупотреби. Одмах су почели да ликоју неће бити никада расветљено, неће ово, неће оно. Али ево, и Бог је хтео да овог пута околности буду такве да је наша полиција успела врло лако, једноставно рекао бих, и прецизно да утврди ко су убице, ко су организатори и да их похлпси. Мислим да их је до сада све похлпсила. Ја не бих сада конкретне детаље износио, то ће одређени полицијски органи да ураде. То је сада нека срећна околност у свему овоме.

"Објективност" проамеричких медија

Водитељ: Говорили смо о медијима.
Др Шешељ: Што се тиче тих медија, они су често инструментализовани у борби против Србије и српског народа. Погледајте шта раде неки од тих медија који тврде да су независни. Прво, кључни међу њима не може да се назива независним. Како Студио Б може да буде независни медији. Је ли то медији под контролом Скупштине града Београда.

Водитељ: Оснивач је Скупштина града и он се финансира из градског буџета.

Др Шешељ: Финансира се из буџета, како онда може да се назива независним. То је сулудо. Он није независни, он је државни медији.

Водитељ: Можда је боље говорити не у терминима независност, већ објективност медија.

Др Шешељ: Када се каже независни медији мисли се на приватне медије. Значи независан од државе, приватан. Та би формулација била тачна.

А што се тиче објективности, најнеобјективнији су медији прозападно, проамерички оријентисани. И они добијају новац да субверзивно делују против наше земље. Гледао сам неки дан на Студију Б, управо ту групу хохштапелера који се смеју термину "специјални рат". Један од њих каже то је застарели термин још из комунистичког времена. Незналица чиста, мислим да је то чак један адвокат кога лично познајем, Рајко Даниловић. Пука незналица.

Термин "специјални рат" је познат у светској науци још од краја 50-тих година. Први пут се појавио у књизи Лидера Харта, једног америчког стратешког теоретичара са подручја геополитичке стратегије који је објавио књигу Стратегија посебног наступања. Књига је изашла негде крајем 50-тих година, преведена је и на српски језик, објављена у издању тадашњег Војно-издавачког завода. После тога је објављен читав низ теоријских и радова који објашњавају практичне аспекте специјалног рата на целом Западу. Нешто од тога је и код нас преведено. Неки наши аутори су опет део тога обрађивали у својој верзији угледајући се на стране ауторе, позивајући се на стране ауторе итд.

Специјални рат је апсолутно познат и прихваћен од стране великих сила. Основна суштина тог специјалног рата је да не треба водити оружани рат, не треба трошити огромна материјална средства ако се малим парам субверзивним методама тај исти циљ може постићи. И то је оно што раде на нашем примеру.

ТВ станица "Вук и Даница"

Водитељ: Добро. Да се вратимо сада на тему медија, на тему Студија Б конкретно. Опозиција је, на последњем сасатанку, као постигла начелно неки договор да уколико било где освоје власт, на било ком нивоу, неће се мешати у уређивачку политику медија.

Др Шешељ: И ви одмах можете да будете сигурни да се они тог договора неће држати.

Водитељ: Ако се не вaram, нешто слично се говорило и својевремено када је коалиција долазила на власт.

Др Шешељ: И какав је био Студио Б? Србија није запамтила гору телевизију од Студија Б под контролом Српског покрета обнове. Телевизијска станица Вук и Даница и то је цели народ у Београду тако називао и назива још увек.

Водитељ: Кажу, Студио Б се сада отворио и за остале странке.

Др Шешељ: Јесте, отворио се то је тачно.

Водитељ: Шта их је до сада спречавало?

Др Шешељ: Спречавао их је Српски покрет обнове. Питање је колико ће и ово трајати. Док се не наљути Српски покрет обнове. Сада је Српски покрет обнове у једној поприлично тешкој ситуацији. Примичу се локални избори, измиче им се власт на локалном нивоу. Они су две-три године овако већто маневрисали између власти и опозиције, и, с времена на време, правили одређене компромисе и тако се одржавали. Ми, радикали, ја то морам јавно да кажем, увек смо били против тога, ми смо сматрали да су одавно сазрели услови да се проведе принудна управа у градској власти Београда и да се иде на ванредне изборе.

Наши коалициони партнери су сматрали да то, на одређен начин, треба препустити Српском покрету обнове да не би Драшковић излазио на улицу и да нам не би, у условима тих стравичних притисака и претњи бомбардовањем и каснијег бомбардовања, додатно правило главобоље тако што би изазивао крваве немире на београдским улицама. Он је томе склон. Он је то више пута до сада изазивао. И то је било неко њихово претњито маневрисање, боље га је тако примирити па макар се ту нешто и жртвовало, макар се ту претњито прешло и преко неких очигледних пљачки проневера итд. да се не би веће зло изазвало.

Сада је томе дошао крај по природи ствари. Примакли су се локални избори, а Драшковић је свестан да не може сам да добије те локалне изборе. Наши коалициони партнери му ту неће помагати, и он не зна како да очува ту власт.

Са друге стране притисли су Американци. Пре свега овај Џон Шатак из америчке амбасаде у Прагу. Недавно је, као на позив Хавелов, Драшковић путовао у Праг, међутим кључни разговор је тамо био са Џоном Шатаком. Он му је отворено запретио. Уценио га. Или ће се приклонити Американцима и њиховим наложима или ће га оптужити Хашким трибунал. Чак су му изнели неке фотографије Звонка Осмајлића како врши смотру тзв. Српске гарде коју је формирао Српски покрет обнове.

Сетите се какву су кампању медијску око тога имали тврдили да гарда има 60.000 припадника, па нас замарали у Републичкој скупштини тражећи да се та њихова гарда прогласи новом српском војском, да се донесе закон о томе и шта ја знам шта су све радили око тога.

Сада су му запретили Хашким трибуналом, то га је уплашило и привели су га на тај начин сарадњи са Ђинђићем и другим опозиционим странкама. Али та сарадња која је спољним притиском изазвана не може бити трајна.

Уосталом, сви ти људи познају Драшковића и Драшковић познаје њих. Нико од њих међусобно један о другом не мисли добро.

Водитељ: Да завршимо причу што се медија тиче. На опозиционим медијима не видим сучељавање, не видим различита мишљења. Да ли сте ви спремни да укрестите аргументацију са неким другим?

Др Шешељ: Ја сам увек на то био спреман само су други избегавали. Сада, што се Студија Б тиче, не пада нам ни на крај памети, са њима нећемо никакву сарадњу док се не промене и директор и главни и одговорни уредник. То је градска телевизија Београда, треба и даље да буде градска телевизија Београда осим ако се приватизује, а ми смо и за то да се приватизује, али мора на регуларан законски начин да се приватизује.

Ми смо увек спремни на дијалог са опозицијом, са лидерима свих парламентарних странака увек сам спреман за телевизијске дуеле. И ја сам то увек нудио, некада су неки пристајали. У последње време сви беже од тога као од куге.

Последње је било понуђено Ђинђићу на Телевизији Палма, негде у децембру. Понуђено му је, онда је он одбио, али су нудили да иде неко други, неко спореднији из њихове странке. Не могу ја

преосталим Србима на Косову и Метохији колико је год то могуће, у овим општинама које су још под српском контролом. Пре свега у Косовској Митровици, у Звечану, Лепосавићу, Зубином Потоку, у делу општине Ораховац, у делу општине Штрпце и у делу општине Приштина и Косово Поље, тамо где су још Срби опстали, и неколико места на подручју Гњилана, Косовске Каменице, Косовске Витине и мислим на подручју општине Ново Брдо. То су још места на Косову где се Срби одржавају. С тешком муком, али ипак упорно и успевају.

Влада Србије чини све што је у њеној моћи да их материјално помогне, да их помогне и својом државном инфраструктуром и оним што је до сада урађено имамо разлога да будемо задовољни. Знате, није тамо лаган живот и не може да буде још дуго лаган, али ти Срби су показали велико јунаштво јер су одлучили да остану у својим кућама, у сво-

Др Шешељ: Ја прво мислим да Српска радикална странка апсолутно не ћути по питању Косова и Метохије. Ми се непрекидно оглашавамо, ми критикујемо окупаторе, пре свега Американце. Мислим да смо се и данас огласили поводом овог случаја силовања албанске девојчице. Замислите, амерички подофицер је силовао албанску девојчицу од 11 година и онда је убио. Е, то су Американци.

Да су ушли на целу територију Србије, као што су планирали оним споразумом из Рамбујеа, који су хтели да нам наметну, тако би радили и са српским девојчицама у свим крајевима Србије. То је у америчкој злочиначкој природи. То је подофицер, није то обичан војник, није то обичан плаћеник него подофицер који је завршио подофицерску школу, четири године се школовао за то. Они пролазе кроз такав дрил да се развијају у праве злочинце. Код њих су отупела сва људска осећања, такви су њихови официри. Погледајте им оног генерала Кларка, главнокомандујућег НАТО снага. И он показује да је реч о једном најобичнијем злочинцу и то монструозном злочинцу.

Америчка чизма гази међународно право

Водитељ: Када можемо очекивати повратак наше војске?

Др Шешељ: Што се тиче повратка, до њега је по слову споразума и резолуције споразума Черномирдин-Ахтисари, Резолуције Савета безбедности Уједињених нација и војно техничког споразума требало већ увелико да дође. Међутим, Американци поштују само оне делове споразума који њима одговарају. Оне делове споразума који њима не одговарају они бескрупулозно газе.

Тако раде и у Републици Српској по питању Дејтонског споразума. Оно што њима не одговара као да не постоји. Сада су већ увелико ушли у ревизију Дејтонског споразума. Тако су поступали и по питању Венс-Овеновог плана за Републику Српску Крајину. Док је њима одговарао тај план, они су га поштовали. Када им више није одговарао они су га прегазили. Они се не држе ниједне норме међународног јавног права ако им она не одговара.

Водитељ: Господин Сергеј Лавров, руски амбасадор при Уједињеним нацијама, у време поште нашеј земљи, био је на Космету. Ја сам му упутила исто ово питање, када ће доћи до повратка војске и полиције на Космет. Рекао је да је добио уверавања КФОР-а за два-до три месеца. Чини ми се да је...

Др Шешељ: То је већ прошло, мислим да је он негде у септембру...

Водитељ: Да, тако нешто, или октобру...

Др Шешељ: Био на Косову и Метохији. Када ће се вратити наша војска и полиција - онда када постанемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. Онда ће опстанак НАТО трупа на Косову?



Кратко заједно: њихова коалиција била је неприродна

да им држим курсеве за њихове пиониере. Ако желе дијалог, ево, ми смо спремни, ми смо отворени. Драшковић се, наравно, откако је оно дрогиран дошао у телевизију са неким небулзама на преполовио број сопствених гласова, 1997. године, више није усудио ни на какав дијалог. И ови други шта би могли да кажу, немају шта. Чињенице су неуомљиве увек у политици.

Окупација Косова и Метохије

Водитељ: Велики број наших гледалаца се јавио и имамо већ први сет питања. Колико сам ја успела да видим, углавном их интересује проблем Космета. Милан из Урошевца пита, да ли ће се српске куће на Косову обнављати као што се обнављају куће у Србији? Ако бисте могли што краће

Др Шешељ: Ми ћемо српске куће на Косову обнављати онда када се наша војска и полиција поврате на Косово и Метохију. Наравно, ми сада помажемо

јим становима и да се боре за опстанак дела свог народа на делу те територије. Једног дана окупатор се мора повући са Косова и Метохије и ми морамо бити спремни за тај дан.

Злочиначка природа америчке војске

Водитељ: Ево, гледаоце управо то и занима. Велики број, готово идентичних питања. Максим Јојић из Футога, докле ће Српска радикална странка да ћути поводом збивања на Косову и када ће полиција и војска да се врате на Косово? А истовремено, Драгољуб Јошић из Алибунара, такође, да ли постоје реалне шансе да се војска и полиција врате на Косово? И Зоран Петровић из Врњачке Бање да ли ће војска и полиција да се врате после мандата Уједињених нација. Петар из Зрењанина колико је времена потребно да се пошаље војска на Косово?



Пуноправно чланство у Савезу са Русијом и Белорусијом, шанса за повратак војске и полиције на Косово и Метохију

ву и Метохији бити потпуно немогућ. Када postanемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, биће сасвим природно да се одређени додатни контингенти руских и белоруских трупа стационирају на нашој територији, на погодним местима, у погодним базама, као што ће бити природно да се делови наших трупа стационирају и у Русији и у Белорусији, наравно симболично. Нећемо слати неку велику војску тамо, али мораће да буде наше присуство тамо као одређен пандам њиховом присуству овде. Биће сасвим неприродно да остану трупе НАТО-а, јер тај савез је једна врста конфедерације.

Губи се црно-бела америчка слика

Водитељ: И мандат мисије Уједињених нација на Космету истиче за годину дана, према томе евентуални вето Русије или Кине у Савету безбедности...

Др Шешељ: Јесте, али ту ће Американци да прибегну нечем другом. Некој другој доскочици. Они ће рећи, остаје непромењено стање ако се ветом спречи усвајање нове резолуције, они ће ићи на то. Наша једина реална шанса је пуноправно чланство у том савезу. Јер у том случају се одмах доводи аутоматски у питање опстанак тих НАТО трупа.

Водитељ: Да се вратимо на питање гледалаца. Раде Вукша из Крњаче, зашто се у Београду не организују демонстрације као подршка српском народу на Косову?

Др Шешељ: У принципу би се те демонстрације и могле одржати, али питање је сада колики би био њихов ефекат. Оно што наша држава ради, и Савезна и Републичка Влада, у овом случају посебно Савезна, то је непрекидно инсистирање пред Саветом безбедности Уједињених нација и кроз анимирање светске јавности. И ту већ има доста солидних показатеља, да се у светској јавности полако исправља та црно-

бела слика коју су Американци вештачки стварали.

Сада је проваљен и онај снимак гађања воза, приказали су пет пута како би доказали да пилот није намерно гађао у воз, да није могао да избегне тај погодак. А сада се види да је управо намерно гађао тај воз да би побио цивиле. Па читав низ других ствари. Мислим да америчка дипломатија све више мука има због тог реаговања стручног светског јавног мишљења, правничког јавног мишљења. Све више угледних правника то критикује.

Затим и многи амерички теоретичари, људи са великом међународном репутацијом, попут Чомског или Хенрија Кисинџера, или бившег државног тужиоца Кларка, који је формирао трибунал да би прогонио те америчке злочине, не само по питању агресије на нашу земљу, него по питању агресије на Ирак итд.

Водитељ: Војислав из Новог Сада, члан је Српске радикалне странке, пита зашто наша држава не организује тероризам и тиме одбрани своје националне интересе?

Др Шешељ: Зато што ми не желимо да стварамо терористичку државу, ми не прибегавамо тероризму. Једноставно ми се држимо Устава и закона своје земље и држимо се међународног јавног права. Све оно што је забрањено у међународном јавном праву ми не примењујемо.

УНМИК припрема лажирани попис становништва

Водитељ: УНМИК је, видим, на Космету најавио попис становништва, сада када је велики број Срба отишао са Космета и када се велики број Албанаца илегално уселио.

Др Шешељ: Да, они би хтели да докажу да је Косово етнички апсолутно албанска средина. И, са друге стране, ту је дошло неколико стотина хиљада Албанаца из Албаније. Они су ту чудо

направили уласком НАТО трупа. Чак толико има тих Албанаца из Албаније да су они постали велики проблем домаћим Албанцима. Сада долази до крвавих обрачуна. Албанци су у местима где су протерали Србе сада почели да убијају муслимане. Видели сте ово што се десило у Призрену. Цела муслиманска породица је ликвидирана из неких разлога који су потпуно сулуди.

Водитељ: Гледалац из Приштине пита зашто су посланици Српске радикалне странке први са својим породицама, још у марту, побегли са Косова?

Др Шешељ: Није тачно да су наши посланици први побегли. Наш посланик је остао у Штрпцу и даље живи тамо веома тешко, али повремено долази на наше страначке састанке. Ја нећу сада имена да говорим, али мислим да ко-совскометохијски Срби одмах знају о коме се ради. Затим, наши посланици из Косовске Митровице су остали тамо. Знате, у Приштини Срби нису могли да остану. Могли су да остану и да буду заклани или побијени. Али, да ли је то смисао тога.

Са друге стране, знате, нама је савест чиста, ми смо гласали против тог плана. А када ћемо отићи на Косово, онда када буде наша војска и полиција.

Са војском и полицијом на Косово и Метохију

Водитељ: Управо гледалац из Умчара пита, када сте задњи пут били на Косову и да ли смете да одете тамо?

Др Шешељ: Ја ћу отићи на Косово. Последњи пут сам био непосредно пред рат, када је цела Влада Србије била. А отићи ћу поново на Косово и Метохију онда када се врате наша војска и полиција.

Да ли мислите да сада треба да идем да се предам у руке непријатељу свога народа. Американцима или Шингарима. Знате, ако се одлучим на самоубиство, а не мислим да ћу се икада одлучити, онда то могу да урадим скачући са неке зграде у Београду, зашто толико дуг пут превалити па се онда тамо убити. То онда могу и у Београду да урадим, или са моста да скочим. Ако је то неки смисао. А Косово и Метохија су сада под контролом, то је територија под контролом окупатора. Да ли треба да се предајем у руке окупатору?

Водитељ: Питање везано за Републику Српску, па можда после можемо да се надовежемо на оно једно моје питање што се тиче паралеле између медија у Србији, Републици Српској и Црној Гори.

Др Шешељ: У Републику Српску сам ишао, сада ми не дају, не дају ми да пређем преко Дрине. Окупатори опет.

Влада Републике Српске амерички слуга

Водитељ: Наш гледалац, Милош из Зворника, пита шта ћете учинити за побољшање веза између Савезне Ре-

публике Југославије и Републике Српске које су тренутно на врло ниском нивоу?

Др Шешељ: Мора што пре да се промени Влада у Републици Српској и одмах ће се све везе обновити. Ова садашња Влада је издајничка, председник Владе је потпуни издајник, отворени амерички слуга, и он је добио налог да делује против Србије. Милорад Додик делује против Србије са различитих аспеката.

Прво, он је прекинуо платни промет. Он је избацио динар као средство плаћања. Динар се још одржао, али формално је већ избачен. Затим, он убацује лажне динаре по америчком налогу у Србију и ти лажни динари су штампани на квалитетнијем папиру него ови наши, домаћи, него оригинални динари. Он убацује криминалне банкноте у Србију. И он окупа све српске издајнике у Бања

просечан лични доходак у бившим југословенским републикама.

Др Шешељ: Да, али погледајте колике су цене тамо. У Црној Гори су цене четири пута веће него у Србији, четири пута веће цене, а плате су формално можда мало веће или ниже.

Водитељ: Словенија се узима као параметар, а у Словенији...

Др Шешељ: А сада погледајте шта се код нас може купити за 1000 динара и шта се у Немачкој може купити за 100 марака. Видећете да је то отприлике ниво. Што значи, да би сада реалан курс на основу куповине моћи био 1 марка 10 динара. На основу количине динара у оптицају максималан би однос био реалан 1 марка 15-16 динара. Али ми смо у тако неприродној ситуацији, пре свега изазваној санкцијама, да је код нас тај курс негде 1 марка 20 динара на црном тржишту.

ова Влада деловала у условима ратног стања, чак много боље него у мирнодопским условима. Све је функционисало. Видите, у овим условима сви су потцењивали наше напоре на обнови земље. Чак су тврдили да су то лажни мостови.

Струјних "удара" неће бити

Водитељ: Говорило се неће бити грејања, струје...

Др Шешељ: Тврдило се да неће бити струје, да ћемо се смрзавати. Струју трошимо ове зиме више него прошле године, 125 милиона киловата дневно сами произведемо. Још пет милиона некада купимо, некада позајмимо из суседних електроенергетских система, преуземо њихове вишкове па то после салдирамо и када њима затреба ми испоручујемо њима. Некада, знате, чак и по-



Патриотска платформа: коалиција деснице и левице одбранила је државу

Луци, ево и сада за светог Саву. Тамо им приређује и долазак принца Александра Карађорђевића. Потпуно је инструментализован од стране Американца. Ради исто оно што ради Мило Ђукановић. Погледајте какав је живот. Стално нас прозивају из опозиционих странака па нам упоређују у маркама. Прво, код нас није природан курс марке. Код нас је реална вредност марке, са аспекта онога што можете купити у продавници, бар двоструко прецењена.

Реалан курс – марка 10 динара

Водитељ: Па се каже да је код нас просечан лични доходак далеко мањи него

То је вештачки створено са конкретном намером да се наша привреда испрци. Они желе да нас униште и због тога нам све то раде. Али ми зато примењујемо сасвим солидне економске мере којима одолевамо. Наравно, тешка је ситуација, тешко се живи, народ нас псује, народ нас критикује и треба и да нас псује и да нас критикује, јер ми смо власт. И народ увек треба власт да критикује, увек. То је нешто сасвим природно. А када погледате, има ли алтернативе. Нема. На другој страни, као алтернатива, постоји само издаја и ништа више.

Мислим да заиста Србија има најдисциплинованију Владу коју је икада имала, ладу која зна шта хоће и која је способна и успешна. Сетите се како је

ћни режим међусобних испорука значајну улогу одигра у свему томе.

Колико смо пара уложили у обнову електроенергетских потенцијала, и у свој тој муци, у свим тим проблемима, ми смо успели да измиримо три заостале пензије редовним пензионерима. Наравно, кроз бонове за струју, али ти бонови за струју су као готов новац. Сада сваки пензионер, који је регулисао плаћање струје, сваког месеца уштеди од своје пензије, не уштеди, то су његове паре, али остане му сада више од текуће пензије 300, 400 некада 500, 600 динара зависно ко колико троши струје. И струје има довољно.

Ми стално апелујемо, непрекидно подсећамо грађане да струја мора да се штеди и заиста мора да се штеди. Није

немогуће да опет дође до неког искључења, до неког искакања делова система, до неког оптерећења итд. Треба то имати у виду, ровита је ситуација, али то успешно одржавамо. Што је најважније, јесмо ли покупили струју – нисмо. Ове године чак још нисмо ни на зимску тарифу прешли. Једном ће морати да дође до покупиња, али ми тренутно имамо најјефтинију струју на свету, пет пута јефтинију него у Европи и све више одлажемо ту корекцију цене и избегавамо примену зимске тарифе.

Неке (зна се које) новине не треба читати

Водитељ: Када смо већ код струје, три заостале пензије исплаћене су у боновима за струју. Међутим, обећано је да ће пензије ићи месец за месец, видим да опет мало касне. Негде у новинама читам информације, односно спекулације да ће у наредном периоду пола пензије бити исплаћивано сваких 22 дана.

Др Шешељ: Мислим да читате погрешне новине. Постоје неке новине које једноставно не треба читати јер тенденциозно лансирају лажи. Прво, ми смо планирали и то је чињеница, закашњење је било три и по пензије, ми смо исплатили три, надокнадили три, па је остало то закашњење од 15 дана. Ми смо планирали до краја децембра да исплатимо други део новембарске пензије и то је оно што нисмо успели да урадимо. Да смо то успели било би идеално, онда би све ишло месец за месец. Нисмо успели. Нисмо смели да доштапавамо паре. Хтели смо да сачувамо стабилност курса и због тога ту ствар нисмо постигли. Али смо имали исплату половином јануара тог другог дела новембарске пензије, и сада опет идемо редовно у размацима од по 15 дана. Укупно закашњење је негде око 20 дана. Значи, 15 дана смо већ имали претходног закашњења и ново закашњење свега пет дана, не више.

Водитељ: Очекујете ли сада ће Владата успети да одржи ту динамику исплате?

Др Шешељ: Очекујемо да ћемо ту динамику да одржимо. Сада нешто новца очекујемо од продаје пословног простора, то је заиста један веома важан потез. Ми се не трудимо да ту продамо много, довољно је да продамо 10% јер ми нећемо да продајемо пословни простор у бесцење. Продајемо га по неким солидним ценама које су повољније од тржишних.

Знате, ако је сада 60.000 динара цена квадратног метра пословног простора у Кнез Михајловој улици, у ексклузивној београдској зони, онда је то повољније од оне нормалне тржишне цене. Јер тих 60.000 динара по црном курсу је око 3.000 марака, а по оном тзв. штигунгу то дође јефтиније, око 2.500 марака, а обично ти бизнисмени се снађу и налазе новац. То је илегална ствар, али они се снађу око те замене новца и примене тај штигунг и тако дођу до пословног простора по веома солидним ценама, за њих приступачним.

Највећи део тог новца, наравно, намењен је обнови Србије, обнови постројења. Али када тај новац уложимо у обнову Србије остаје нам онај други новац из других извора које онда не морамо усмеравати у изградњу мостова, путева или фабрика, па ћемо га преусмерити за решавање социјалних проблема. Нама је остало да измиримо дечије додатке. Ту су кашњена много већа, скоро две године, и да измиримо пензије земљорадничким пензионерима.

Тајм аут за Електропривреду

Водитељ: Да ли ће се и ту покушати са некаквим алтернативним решењима?

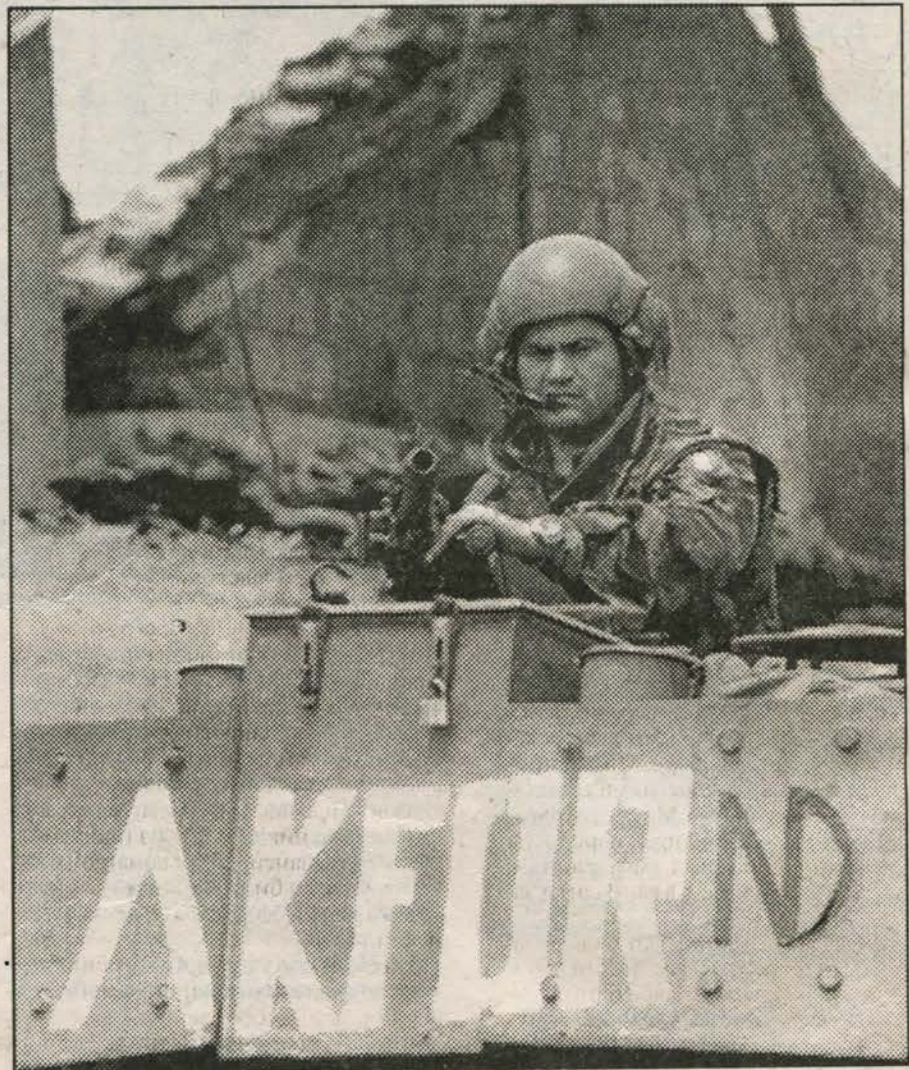
Др Шешељ: Хоће, али морамо направити један предах. Не смемо сувише да преоптеретимо нашу електропривреду, она је и овако велики терет обавеза преузела на своја плаћа. Ем не дамо покупиње цена, ем, са друге стране, морали су да прихвате ове бонове за струју. Мало, то морам исто да кажем, мало су нас ту минирали произвиђаћи угља и "Србија шуме", јер нису увек адекватно реаговали на тржишту, поготово у неким деловима Србије није било дово-

љно угља и није било довољно огревног дрвета који су били алтернативна могућност коришћења бонова, па је све ово преусмерено у плаћање електричне енергије. Да су они ту били мало ажурнији, да су били мало способнији, да су били мало озбиљнији и одговорнији онда би олакшали положај електропривреде.

Сада, како је тако је, ово смо успели да савладамо. Чекамо да прође одређени период времена па ћемо онда ићи на решавање проблема заосталих лечијих додатака, породичских додатака и земљорадничких пензија.

Са друге стране, видите, у свему овоме ми настављамо и са процесом приватизације. Имамо један политички споразум, као коалициони партнери, да идемо и на одређене корекције закона, да приватизација буде обавезна, орочена, али, наравно, нећемо ништа да продајемо у бесцење.

Када идемо на продају пословног простора, идемо на продају за готов новац, у кратким роковима, нема ту отплате на рате. Што бисмо ми продавали пословни простор на рате када иначе наплаћује држава закупнину. Наравно, сада наплаћују локалне власти коали-



Туђа чизма на српској земљи: кад тад окупатор ће морати да се повуче са Косова и Метохије

шије "Заједно", али после следећих избора, пошто они више вероватно у Србији никде неће владати, ту ће наплату вршити странке које знају озбиљно да улажу тај новац и озбиљно њиме располажу, а да не иде у приватне цевове, да не оде за неке криминалне сврхе.

Српски народ Црне Горе против отцепљења

Водитељ: Да обратимо мало пажњу и на наше гледаоце који константно шаљу питања. Глишић из Београда пита, ко дозвољава улазак Американца у Црну Гору? Где су војска и милиција на границама?

Др Шешељ: Војска чува границе наше земље од стране војске и од илегалних улазака. Војска не стоји на граничним прелазима. Ми имамо савезну полицију, али она је сувише слаба да би држала граничне прелазе и на време није учињен напор у нашој земљи да се ојача савезна полиција, да она преузме све ингеренције на граничним прелазима. То је требало да се уради одмах 1992-1993. године, када је конституисана савезна држава. Ту мало закаснило и сада пригорска власт спречава и доношење заједничког кривичног закона, иако је раније дала сагласност, и нормално функционисање савезне полиције.

Што се тиче уласка тих Американца, они улазе на те граничне прелазе које држи републички МУП Црне Горе и они их пропуштају. Некада их пуштају без пасоша, редовно их пуштају без виза итд. У Црној Гори спречавају наплату парине, заправо они сами отимају тај новац од парине. Они на више начина показују да су отворено сепаратистички настројени, само вребају прилику да отцепе Црну Гору, а пред њих се испречио, као највећи проблем, њихов сопствени народ. Српски народ Црне Горе не дозвољава отцепљење ни по коју цену. Е то је оно што мучи садашњу власт Црне Горе.

Српска радикална странка не плаши се избора

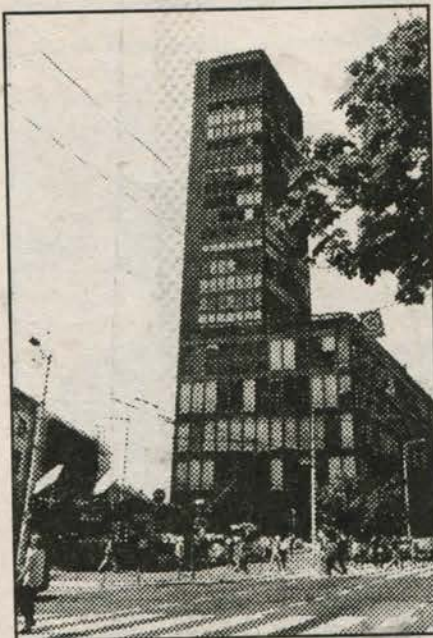
Водитељ: Аца са Звездаре пита, чини ми се да сте ви већ отприлике одговорили на ово питање, да ли се Српска радикална странка плаши предстојећих избора?

Др Шешељ: Зашто би се ми плашили предстојећих избора, ми једва чекамо те предстојеће изборе. Ми желимо што пре локалне изборе, па онда савезне, па онда републичке. Ми светла образа можемо да изађемо пред народ и да положимо рачуне шта смо урадили, како смо радили и како ћемо радити даље.

Водитељ: Николић Иван из Београда пита, да ли ће бити расписани републички избори током ове године?

Др Шешељ: Ја не верујем, и зашто би били ове године када по закону и Уставу треба да буду следеће године.

Водитељ: Гледатељка из Шапца, каква је разлика у градовима где је на вла-



Студио Б: Србија није запамтила гору телевизију

сти владајућа партија од оних где је опозициона, шта је ту боље а шта горе?

Др Шешељ: Ја сам поредио пример Земуна и пример Београда. Могу вам читав низ нових детаља изнети по том питању ако имамо времена.

Мале странке муте воду

Водитељ: Нисам баш сигурна да ли ћемо, можда касније. Прво да ипак покушамо да одговоримо на остала питања гледалаца. Гледалац из Врбаса пита, с обзиром да ви критикујете целу опозицију да ли сте у стању да окупите све опозиционе лидере за округли сто и стипате политичке тензије и постигнете јединствен договор?

Др Шешељ: Прво, нема никакве политичке тензије. Где ви видите и осећате ту политичку тензију. Нема је.

Друго, зашто бих ја окупљао тзв. лидере опозиције?

Водитељ: Мало чудно питање.

Др Шешељ: Мени је циљ да они нестану са политичке сцене, да пропадну, а не да им ја помажем саветима, сугестијама итд.

Треће, донедавно је Српска радикална странка била опозициона политичка партија. Ми смо знали да делујемо успешно и као опозиција и то у најтежим могућим околностима. Ми смо се одржали, ми смо постали владајућа странка а то је жеља сваке опозиционе странке да што пре постане владајућа странка. Иако нас нико никада из иностранства није финансирао, ни помагао. Напротив, увек су били највише против нас наругушени сви ти који помажу ове преостале.

Шта се десило у Србији? У Србији је дошло до формирања најшире могуће коалиције, ми смо, наравно, непрекидно инсистирали да и Српски покрет обнове уђе, али он је отишао овим путем отворене издаје и не жалимо много због тога. И овако је, вероватно, боље. Јер би

нам само правио проблеме. Ко год је са њима тикве садио о главу су му се разбијале.

Када се једном нормализују прилике у нашој земљи, опет ће бити логично да са једне стране постоји Српска радикална странка, а са друге стране левицарске партије, да ми будемо главни политички противници. То ће бити нешто најприродније, чак бих се највише радовао да се ова опозиција наљути па да бојкотије изборе. Па да онда идемо ми, радикали, и одмеравамо снаге са левицарским странкама.

У многим демократским парламентарним системима у основи је двопартијски систем. Све остале мале партије ту су отприлике да муте воду, као што мале рибе муте воду крупним рибама и ништа више. Природно је, дакле, да та основна диференцијација на политичкој сцени буде левица и десница и да се они надмећу за гласове бирача.

Опозиционе странке рогови у врећи

Водитељ: Љуба Милинковић из Новог Београда пита, осећате ли се одговорним за несагласност српских партија?

Др Шешељ: Што бих се ја осећао одговорним за било шта што се дешава у опозицији. Српска радикална странка је владајућа партија а не опозициона. А што се тиче њихове несагласности, они су такви људи какви су. Ми нити смо се много са њима дружили, нити смо много са њима сарађивали, а врло смо ретко улазили у неке савезе који би били налик коалицијама. Када смо покушали са Драшковићем, 1990. године, после три месеца смо схватили да је то апсолутно немогуће и више никада нисмо покушавали.

Са Ђинђићем и Коштунићем смо покушавали пре две-три године, они су нас издали и оно што су потписали заједно са нама одмах су прегазили, пре свега Ђинђић, али и Коштунић. Није се ни он показао ту много бољи. Иако баш водирачуна да се сувише не компромитује директном сарадњом са Американцима, попут Ђинђића и осталих. Али он је ту са њима, онда је исти. Јер шта би тражио у таквом друштву да није као они. Да не прихвата све то што они раде. Када га видим да седи поред Чанка, или поред Драгана Веселинова, онда ми је све јасно. Онај ко је спреман да прави коалицију са Ненадом Чанком и са Драганом Веселиновим, са Расимом Љајићем, заиста нема шта да тражи у српском политичком животу.

Водитељ: Гледалац из Прибоја пита, зашто се не суди опозиционим лидерима за издају земље?

Др Шешељ: Ја мислим да би било сасвим погрешно судити им. Зашто да им судимо, боље да их политички победимо. Друго, у нашем кривичном закону не постоји кривично дело издаје. Издаја је, заправо, једна политичка квалификација. Наш закон има сасвим конкретна кривична дела, одавање војне тајне, сарадња са непријатељем, кримина-



Закон јачега: Американци бескрупулозно
- газе све споразуме који им не одговарају

дне радње, ово, оно, да не улазимо сада у конкретне норме кривичног закона. Нема ниједан члан кривичног закона који говори о издаји.

Народ ће на изборима казнити петоклонаше

Водитељ: Ратко Ђангић из Београда пита, шта ће се конкретно предузети против свих оних који каљају Србију и српски народ?

Др Шешел: Народ ће им заслужено одмерити казну на следећим изборима. Ја мислим да би ту било погрешно примењивати мере државне репресије. Држава треба да гони конкретан криминал. Наравно, сви људи који су оклеветани, а и када је држава оклеветана, треба да прибегну судској заштити против оних медија који шире клевету.

Није једном нормалном човеку проблем што ће му други човек рећи да је урадио ово или оно, а то није истина. Али је то страشان проблем када се смитује преко медија, или штампа у новинама, смитује преко телевизије. То постаје проблем када дође до ушију милиона људи. Иначе, овако када се само изнесе није неки нарочити проблем. Ови медији, који долазе под улар суда за прекршаје, питају се зашто се њима суди а не ономе ко је изговорио. Онај ко је изговорио може бити лудак, може бити клинички случај. Али је проблем у ономе ко то преноси, чини доступним неограниченом броју других људи. Због тога је њихова одговорност већа.

Водитељ: Вујовић из Београда пита, докле ће Влада Републике Србије дозвољавати да Студио Б пљује по свему што је српско?

Др Шешел: Ја мислим да је најбољи начин да победимо Српски покрет обнове и ту коалицију "Заједно", то се некада звао коалиција "Заједно", још немају нови назив, на локалним изборима и да Студио Б преузме нова градска власт Београда, да одмах смени Којалиновића, наравно и садашње уреднике, и да постави праве професионалце који ће бити објективни, који ће часно обављати свој посао.

Дефетизам генерала Перишића

Водитељ: Гледалац из Горњег Милановца, зашто је по нашем мишљењу генерал Момчило Перишић неспособан да обавља дужност коју је обављао?

Др Шешел: Показао се неспособним. Показао се да је неспособан као начелник генералштаба. Прво, спречио је благовремену употребу војске у сузбијању шиптарског тероризма. Колико сам ја верзиран, нисам члан Врховног савета одбране, и наша странка није тала била на савезном нивоу владајућа странка. Дакле, могу да се мало оградим да нисам можда детаљно информисан, али два су основна разлога што је Момчило Перишић смењен: зато што није дозволио благовремену употребу војске да се спречи оргијање шиптарских терористичких банди на Косову и Метохији и зато што је јавно наступао са политичким тезама и тражио капитулацију пред НАТО-ом. Ту је познат онај његов говор управо у Горњем Милановцу, непосредно пред смењивање.

Дефетистички је, дакле, деловао у војсци. Кочио је својом неспособношћу бржу реформу војске. Како се он сада

понаша, попут Вука Обрадовића, као неки надувени фазан. Знате, паметује свему и свачему о оним стварима које најмање познаје и најмање разуме, покушава да се представи као највећи експерт. Значи, нека манија ведичине их је обухватила.

Водитељ: Гледалац из Врања пита, због чега се друштвена имовина полако и неприметно приватизује? Када ће однос плата и дневних трошкова живота бити уједначени?

Др Шешел: Проблем је у томе што у нашој земљи није на време изведена приватизација. Прво, што нисмо имали добар концепт у време владе Анте Марковића. Анте Марковић је примењивао најгори могући концепт па је у нашем народу компромитовао сам термин приватизације. Наш народ је, у својој свести, видећи како се под владом Анте Марковића проводи приватизација, изједначио приватизацију са пљачком.

Да смо благовремено извели приватизацију ситуација би била много боља. Показало се у ових десет година да се приватизација не може зауставити. Ако се она не изводи на институционалан, законом прописан начин, она се одвија приватним криминалним капањима, потписивањем неравноправних уговора између друштвених и државних фирми са фирмама из приватног сектора. Уз подмићивање онога ко са државне стране потписује такав уговор.

Водитељ: Александар Стаменовић из Београда, зашто се говори о старој девизној штедњи само у предизборној кампањи и где се може информисати о старој девизној штедњи, а да то не буде само преко суда?

Др Шешел: Морају под хитно Народна банка Југославије и пословне банке да емитују вредносне папире на име старе девизне штедње, обвезнице. Онда и једна и друга влада, и савезна и републичка, треба грађанима да представе списак свих тих објеката који се могу куповати старом девизном штедњом. Нама је циљ да на тај начин решимо проблем оних највећих штедиша. А највећи број партија старе девизне штедње су штедни удози до 100 марака.

У некој перспективи, ја опет условно говорим, што значи да то није ствар која би се могла непосредно применити, када решимо гро тих великих штедиша продајом највећих објеката из сфере државне имовине, онда једна од мера може бити да се оним штедишама до 100 марака омогући да плате рачуне за струју кроз те обвезнице.

Ми имамо крупну неусклађеност курса, реалног и званичног курса, и сада не би било примерено док се не изврши та нивелација. Једном ћемо морати да је урадимо, али тек онда када Народна банка обезбеди довољно девиза да може да чува нови курс динара неко релативно дужи време. Онда ће бити могуће да се нађе читав низ других варијанти за измиривање одређеног броја партија старе девизне штедње.

Сада ће бити могуће, а ту морају да пожуру ове банке да то буде оператив-

но, да се одређен део државне имовине продаје на основу девизног ценовника, да се вредност, на пример неке зграде у државној својини, изрази у немачким маркама и да онда они који желе да купе то плаћају обвезницама старе девизне штедње, а то подразумева и отварање тржишта старе девизне штедње. И ово би била моја критика и Народној банци Југославије и пословним банкама што нису биле довољно ажурне, морале би, законом су обавезане да то ураде.

Приоритет редовним пензијама

Водитељ: Крстић Горан из Врања, шта је са изјавом и вашим обећањем датим ТВ Врање да ће дечији додатак и пензије земљорадника бити исплаћени у новим за струју?

Др Шешељ: Ми смо разговарали да и то буде једна варијанта, али не може то да буде тако брзо. Замислите да сада још на плећа електропривреде и тај терет ставимо, онда би она потпуно пропала, не би могла то да поднесе.

Водитељ: Много гледалаца се интересује за дечије додатке, када ће бити исплаћени, пита гледалац из Шапца?

дошли. Али битно је да се надокнаде сви заостали дечији додаци. И треће, мислили смо земљораднички пензионери ипак живе на својим имањима, сами производе нешто хране, није им тако критично као великој маси пензионера који живе у градовима, и ако су болесни немају никаквог другог начина да постигну додатне приходе. Е то је била нека наша мотивација.

Треба о томе говорити отворено, знате, ту не треба демагошки поступасти, народу треба отворено рећи ситуација је таква и таква, оволико се може, оволико се не може. Оно што не можемо одмах да урадимо треба да кажемо не можемо одмах. Али нисмо заборавили и чекамо прву погодну прилику да и то урадимо. Требало је поправљати електроенергетске капацитете, требало је поправљати мостове, треба и даље, треба поправљати путеве, треба неке виталне фабрике.

Фирме из државног и друштвеног сектора без кредита

Водитељ: Имамо још десетак минута до краја емисије да покушамо блиц да одговоримо на остала питања наших

И онда смо ту робу дистрибуисали пољопривредним произвођачима.

Пољопривредни произвођач добије од државе трактор са обавезом да га отплати кроз три године својим пољопривредним производима. Којим год хоће, хоће ли месом, млеком, пшеницом, кукурузом, сојом, сушнокрмом то је његова ствар. И то се показало веома добрим, паметним.

Зашто је грешка била у давању кредита? Када дате кредите друштвеном сектору ти кредити нестану, поједу се нема развоја производње, нема проширена производње, нема ничега, нема обрта капитала. А не можете да га натерате да врати тај кредит. Који сада метод да примените, да убијете директора, да затворите фабрику. Онда је још већи проблем. Када кредитирате државни или друштвени сектор, то је као да сами себе кредитирате па из једног цела новац пребаците у други цео. Ништа друго. Када дајете кредите приватном сектору то је најбољи, то је најдражији начин кредитирања. Онда потпишете хипотекарни уговор, ако не може да врати кредит узмете му његову имовину.

Укроћена инфлација

Водитељ: Пауновић Братислав из Александровца жупског пита, шта се дешава са инфлацијом? Шешељ је раније признавао инфлацију до 10% а данас марка није више 6 него 20-22 динара?

Др Шешељ: Ми смо имали инфлацију у прошлој години око 45% на нивоу Србије. На савезном нивоу је то око 50%, јер је у Црној Гори много већа инфлација него у Србији па је то достигло на укупном нивоу Југославије ту разлику од 5%. То је у условима кроз које смо прошли врло, врло подношљива инфлација 45%.

Имали смо рат, имали смо разарања, имали смо ратну штету од близу сто милијарди долара, око двеста хиљада радника је остало без посла као директна последица рата и разарања њихових фабрика. Тако да је инфлација заиста сведена на минимум који се могао очекивати у овим условима. Ми смо имали дефлацију неких минус 0,7% у децембру.

Инфлација од 2-3% месечно у садашњим условима није толико проблематична, подношљива је. Ми се трудимо ове године да живимо и радимо без икакве инфлације. Вероватно нећемо успети без икакве, али наш је циљ да не буде икакве инфлације. Неке ће бити али желимо да буде што мања. И све мере које предузимамо воде у том правцу.

Водитељ: Ратко Тошић из Лазаревца пита, када ће борци из рата 1999. године имати права као борци 41-45, а односи се на право лечења на ВМА, приоритет доделе горива, приоритете на јавним шалтерима и осталим материјалним надокнадама и социјалне помоћи.

Др Шешељ: По закону, сви борци су изједначени. Е сада ако у пракси има разликовања међу њима, ако има једна категорија привилегованих у односу на друге која нема никакве привилегије,



Амерички слуга: самозвани премијер Републике Српске, Милорад Додик

Др Шешељ: Ми нисмо могли да решимо и један и други проблем. Били смо у дилеми хоћемо ли прво пензије заостале редовним пензионерима или ћемо дечије додатке и земљорадничке пензије. Определили смо се да идемо прво на ове редовне пензије, ту је износ био много већи, скоро пет милијарди динара. Зашто. Зато што међу тим пензионерима има много људи у поодмаклим годинама живота, неки су од њих тешко болесни, питање је да ли би дочекали живи редовну исплату свих тих заосталих пензија.

С друге стране, рачунали смо кад год дође важно је да дође до те исплате заосталих дечијих додатака и да то буде у овим реалним износима, они су добро

гледалаца. Милена из Нове Вароши пита, шта ће влада Републике Србије да предузме за раднике којима су фирме под стечајем, а радници остали без посла и завршили на бироу за запошљавања, а имају мање од 20 година радног стажа и не могу да оду у пензију?

Др Шешељ: Ми морамо да подстакнемо општи привредни раст и трудимо се да то постигнемо. Али овог пута паметније него ранијих година. Од када је ова влада формирана, ми не идемо на кредитирање појединих фирми из државног и друштвеног сектора. Ми идемо на наручивање посла. Тако смо од металског комплекса наручили производњу одређене робе, трактора, комбајна итд.

онда је то проблем оних који проводе закон, онда ту треба указивати на конкретне примере где се закон не проводи како треба.

Чување социјалног мира

Водитељ: Шобић Драган из Шабца пита, када ће влада престати да штити својим мерама социјални мир, конкретно се мисли на уредбе за цене млека, пшенице, хлеба и шта ће предузети а конто диспаритета цена у пољопривреди?

Др Шешељ: То морамо да радимо, морамо да чувамо социјални мир и морамо цене основних животних намирница што дуже одржати под контролом док не изађемо из ове економске кризе. А, са друге стране, трудимо се да пољопривредним произвођачима надокнадимо евентуалне губитке у производњи елементарних роба.

Идемо, дакле, са обезбеђивањем горива по повољнијим ценама, обезбеђивањем вештачког ђубрива. Мислим да ћемо, ако све буде онако како планира ова влада, ове године бити најспремнији по питању обезбеђења вештачког ђубрива за пољопривредне произвођаче. Овог пута смо благовремено применили одговарајуће мере да наше произвођаче вештачког ђубрива мотивишемо за производњу и да им омогућимо производњу одређеним финансијским средствима. Мислим да ћемо ту бити прилично успешни.

Са друге стране, боље да идемо на смањивање пореза пољопривредним произвођачима, да идемо на читав низ других олакшица него да повећавамо цене хлеба, млека, меса и других кључних производа.

Водитељ: Да одговоримо макар на још два преостала питања, гледатељка из Суботице пита, да ли ће се нешто решити у вези са разликама у пензијама. На

следећим изборима, ако не буде ништа решено, влада ће изгубити од пензионера, сматра гледатељка, јер они који имају мање од 50 марака дотираће их опозиција. Предлог гледатељке да разлика буде 1:3 а не 1:10 као што је до сада.

Др Шешељ: Што се тиче Српске радикалне странке, по нашем програму ми смо за однос 1:2. Да највећа пензија буде само два пута већа од најмање. И то остаје наша програмска оријентација, али грађани треба да знају да је наша Влада коалиционог карактера и да ниједна странка у владиној коалицији не може да претендује да се њен програм у целисти реализује. Програм наше Владе је заправо компромисни програм наших странака. Када би било само до Српске радикалне странке ми бисмо одмах провели то уједначавање пензија.

Водитељ: Јелена из Суботице пита, зашто се не дозвољава доток страног капитала, конкретно за фабрику у Суботици, док сива економија на буљваку цвета?

Др Шешељ: Ми уопште нисмо спречавали доток страног капитала. Ми га подстицамо, ми га желимо. Никада ниједну сметњу нисмо правили уласку страног капитала.

Аркан био истакнути српски национални борац

Водитељ: И ево, последње питање, гледалац из Врања, нешто сте већ о томе и рекли, ваше мишљење о убиству Жељка Ражнатовић Аркана и да ли ће бити расветљено то убиство?

Др Шешељ: Ја се надам да ће полиција колико данас, сутра, прекосутра да саопшти резултате полицијске истраге и да ће случај тог криминалног убиства бити до краја расветљен. Што се тиче убијених, реч је о људима о којима су владала различита мишљења у јавности, али реч је о људима који су били српски национални борци, колико ја знам, сва тројица.

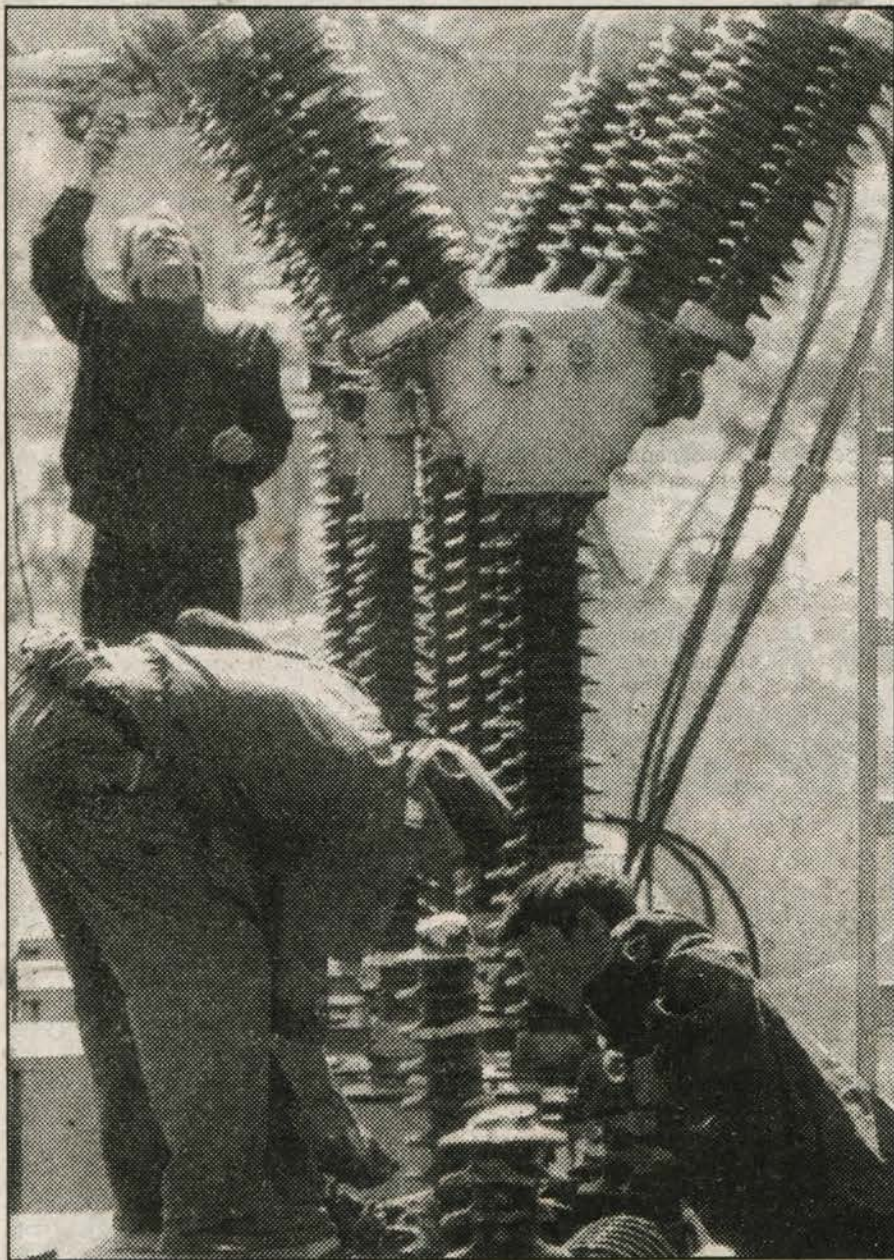
Што се тиче Жељка Ражнатовића Аркана, било је међу нама сукоба раније, спорења, јавних спорења итд. Међутим, и они који су му били политички савезници и они који су му били политички противници једну ствар морају признати: да је Жељко Ражнатовић Аркан био истакнути српски национални борац. То је оно по чему ће га историја запамтити. А све ово друго што се десило, наравно, пада у воду, све то друго мора неком бораву да се препусти.

Ја се надам да ће заиста наша полиција у најскорије време потпуно да расветли то убиство. Оно са чим сам се упознао, оно што знам као чињенице, као податке, дају ми за право да јавно изразим оволики оптимизам.

Водитељ: Наше време је, нажалост, ограничено, тако да смо многе теме само дотакли, нисмо могли уопште да их обрадимо темељније. Биће прилике неки други пут. Био је то господин Војислав Шешељ. Хвала вам на гостовању.

Др Шешељ: Хвала вама.

Водитељ: Вама, поштовани гледаоци, хвала на сарадњи. Пријатно.



Србија није остала у мраку: Влада у рекардном року обновила електроенергетску инфраструктуру

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ

Поводом Петог отаџбинског конгреса и десетогодишњице политичког деловања Српске радикалне странке, у салама "Атлантик" и "Пацифик", београдског хотела "Интерконтинентал", 23. јануара 2000. године, српски радикали дочекали велики број страних и домаћих гостију из света политике, културе, науке и других области друштвеног живота. Многи од њих дали су изјаве за "Велику Србију", које објављујемо у овом броју. Иначе, пријем, чије је уочљиво обележје била скромност, протекао је у ведром и пријатељском расположењу

У сали хотела "Интерконтинентал" 23. јануара приређен је свечани пријем поводом десетогодишњице успешног политичког деловања Српске радикалне странке, које је обележено одржавањем Петог отаџбинског конгреса. Пријем су приредили најзаслужнији човек за садашњу високу позицију Српске радикалне странке у политичком животу земље, председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ са супругом Јадранком. Домаћини су, у добром маниру, своје госте дочекивали на улазу у салу и захваљивали се на упућеним честиткама за јубилеј и жељама за даљи успех странке.

Свечаном пријему су, од више стотина званица, присуствовали: његово преосвећенство владика милешевски Филарет, председник владе Србије Мирко Марјановић, председник Савезне владе мр Момир Булатовић, потпредседник Владе Србије др Милован Бојић, бројни републички и савезни министри, генерални секретар Социјалистичке партије Србије Горица Гајевић, генерални секретар Југословенске левице Ратко Крсмановић, представници дипломатског кора, високи гости из страних земаља, највиши функционери Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице, истакнути професори београдског Универзитета, затим бројне угледне личности из света науке, уметности и естраде, као и представници већине домаћих медија...

Пријем је био у отменом амбијенту великих сала "Пацифик" и "Атлантик" на првом спрату хотела "Интерконтинентал", које су посебно уређене за ову прилику. Утисак су допуњавали ненаметљиви звуци клавира. Пријатни тонови познатих мелодија пратили су госте по сали.

Др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке, за ову прилику је носио највише одликовање Републике Српске, Орден Карађорђевог звезде првог степена, а заменик председника, Томислав Николић - Орден Његоша.

Свечани пријем је био и прва прилика за анализу оног што је урађено на конгресу српских радикала, посебно за осврт на Резолуцију која је усвојена. Гости су у изјавама за новинаре из

различитих редакција, оценили да су веома задовољни коалиционом сарадњом са Српском радикалном странком. Истакли су важност, како кажу, патриотског савеза који је повезао политички дисонантне странке у влади народног јединства, ујединио их у одбрани земље.

Приоритет је сачувати нацију и државу. Партије владајуће коалиције су то прихватиле и свесно подредиле своје страначке интересе. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке, којим је уједно обележена и десетогодишњица изразито успешног рада странке



Пријем приредили др Војислав и Јадранка Шешељ



Чекајући званице: др Војислав Шешељ, Томислав Николић и др Никола Поплашен са супругама

саме по себи, захваљујући својој важности и за саму странку и за политичке прилике у земљи, наметнуо се као превладавајућа тема разговора на пријему.

Конгрес је, захваљујући поводу одржавања, као и самом месту и организацији одржавања, учеснике, делегате и госте и након завршетка целодневног рада и даље оставио у свечарском расположењу које се пренело и на пријем.

Није их напуштао леп осећај да су као појединци и важни и битни, јер им

је само учествовање на конгресу освежило осећај да припадају једној снажној, правдољубивој, достојанственој, искрено патриотској и по свему српском срцу пријемчивој партији.

Гости пријема који нису били на конгресу, али су дошли да честитају, нису остали равнодушни пред оним што су им телевизијске камере пренеле. Снага и јединство, утисак да је координирана свака, па и најмања активност свих

структура у странци, да је сваки делић на свом месту и да све функционише беспрекорно, импоновало је учесницима конгреса.

Елан који их је понео, није дозволио умору да промени изглед лица ни до касно у ноћ када је свечани пријем у част десетогодишњице рада Српске радикалне странке и успешно завршеног Петог отаџбинског конгреса завршен.

Драгана Глушан

ЈАСНО ДЕФИНИСАНИ ПЛАНОВИ СТРАНКЕ

- Можете ли да прокоментаришете данашњи конгрес Српске радикалне странке?

Лука Митровић, министар за индустрију владе Републике Србије: Ово је величанствен скуп. Ова странка је показала своју снагу. Избор председника и заменика председника практично је показао опредељење свих чланова Српске радикалне странке, преко својих општинских и окружних одбора.

Планови странке су јасно дефинисани у Резолуцији од десет тачака. Ми смо се определили да будемо владајућа странка. Надамо се да предстојећи избори у 2000. години, локални и након тога савезни, и избори који долазе као редовни на републичком нивоу у 2001. години, практично ће бити нова потврда снаге и јачине Српске радикалне странке, кроз број одборника у општинским скупштинама и кроз број посланика у Већу грађана и Већу републике Савезног парламента, јер смо спре-

мни да се посланици у Већу републике непосредно бирају на изборима и јасно, кроз број посланика у републичком парламенту 2001. године.

ГЛАС РАДИКАЛА ОДЈЕКУЈЕ У СВЕТУ

Растислав Петровић, историчар: Сматрам да Српска радикална странка у овом времену, које је врло деликатно за нашу земљу, за наш опстанак уопште, игра једну крајње позитивну улогу.

- Да ли мислите да је Српска радикална странка сада највећа снага која може да истраје у одбрани наше земље и очувању српске територије?

Растислав Петровић: Мислим да, кад су кренули овим путем, да ће само да га продубљују. Јер и онај који зло мисли о нама, неће да се заустави само на овоме. А глас радикала ипак одјекује у свету и мислим да то значи доста. С друге стране, радикали су у заједници са одређеним партијама и изнели овај рат на својим плећима, износе и изградњу земље изва-

редно. Знате, кад неко нешто конструктивно ради, онда му се мора одати велико признање. Мислим да Српска радикална странка ради веома, веома конструктивно.

- Само још једно питање. Ви знате да су се српски радикали одувек залагали да сви Срби буду у оквиру граница једне државе. Шта мислите, колико су они тренутно оствариви?

Растислав Петровић: Ја се плашим, одговарајући на ваша питања од самог почетка, да могу да будем пристрасан из једног разлога. Веома давно сам упознао Војислава Шешеља, још онда кад је одбранио докторску дисертацију, или боље речено онда када је председник Француске својевремено казао за Војислава Шешеља да је он једини прави дисидент у Југославији. То је било у време Јосипа Броза Тита.

Шешељ располаже једном изузетном интелектуалном снагом. Ја га сматрам, у овој ситуацији, изузетно позитивном личношћу, личношћу која је сад потребна нашој земљи.

- Још нешто о Црној Гори. Шта мислите, како ће се развијати ситуација?

Растислав Петровић: Знате шта, из породичних разлога, ја бих морао да одем мало до мојих у Црну Гору. А сада сам пензионер доста, јер немам кола, и размишљао сам - како тамо? Имам новца, динаре, али с обзиром да су ми казали да се тамо све продаје за марке, онда са тим динарима тамо не могу да одем. То је ужасно, то је страшно. Нарочито ово што раде са Црквом. Они потпуно потпадају под утицај Ватикана који хоће да господари овим нашим просторима. Мислим да је и у томе вредност Српске радикалне странке, јер она то веома добро разуме, бар њени лидери који одређују њен прави и правилан пут.

ТОЧАК ЗАМАЈАЦ У СВИМ СРПСКИМ ЗЕМЉАМА

- Ваш коментар на данашњи конгрес српских радикала.

Милан Бачевић, заменик министра за науку и технологију владе Републике Србије: Овај конгрес је надмашио сва наша очекивања. Видели сте из дискусија да су људи озбиљно схватили све обавезе које су преузели за све ово време. Искрено да вам кажем, са великим оптимизмом ишчекујем и све обавезе које ћемо имати у наредном периоду.

Период од десет година, који је остао иза нас, показао је да је Српска радикална странка једина политичка странка

у земљи која бележи стални успон и сигуран сам да ћемо тај тренд да наставимо и у наредном периоду.

Посебно бих апострофирао Резолуцију коју смо донели. Сматрам да је доносимо у прави час и да је конципирана на најбољи могући начин. Тим пре што су они јавни радови које смо имали у овом минулом периоду на неки начин били пробни балон и то се показало врло успешним и корисним. Мислим да треба наставити са јавним радовима, иако и у самој селекцији и у одабиру циљева које треба реализовати јавним радовима, дакле Српске радикалне странке у овој влади, мислим да је грешка искључена.

- Можете ли рећи нешто о Црној Гори и снази српских радикала из те републике?

Милан Бачевић: Што се тиче Црне Горе, Српска радикална странка није једина национална странка у Црној Гори. Тамо је још изразито национална странка и Српска народна странка, наравно, не у саставу у коме је била раније, већ у саставу са којим делује данас, са овим крилом коме треба веровати.

Међутим, ипак је Српска радикална странка тај точак замајца у свим српским земљама, а не само у Црној Гори. А, с обзиром на то да је у Црној Гори врло жив српски национални елемент, ја сам сигуран да ће ова марионетска влада, коју предводи Мило Букановић, доживети катастрофални пораз у наред-

ним изборима, а још сам сигурнији да више никакав референдум неће ни моћи да распише после свега овога што се тамо догађа. Јер, шта ће референдум све оно што се оди равало у односима између Србије и Црне Горе последњих стотинак година, од Мојковачке битке и других бојева који су се водили тамо. Срби су тамо увек показивали, као што покажују и данас брђанска племена Црне Горе, да се осећају Србима, да су само географски Црногорци, да су то у ствари Срби и ништа друго.

СРПСКИ РАДИКАЛИ НИСУ НА ПРОДАЈУ

- Можете ли да прокоментаришете Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке?

Милован Бојић, потпредседник владе Републике Србије: Пре свега бих желео да Српској радикалној странци честитам на овако успешном скупу где су у десет јасно презинираних тачака рекли шта треба урадити када је у питању наша отаџбина, у периоду који је најтежи у нашој новијој историји. Честитам на најдоминантнијем задатку - очувању наше земље, наших националних интереса и српског народа. Честитам на одважном и јуначком држању што је показала, заједно са две партије левнице, да су једине политичке партије које се не купују и којима се не може трговати.



Горина Гајевић, председник Републичке владе Мирко Марјановић и савезни премијер Момир Булатовић

РАДИКАЛИ ДРЖЕ РЕЧ

- Да ли бисте прокоментаришали Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке и вечерашњи пријем поводом тога?

Чедомир Мирковић, министар за међународну културну и научну сарадњу владе Савезне Републике Југославије: Ја сам на овај пријем дошао код радикала као код људи који су у обе владе, у републичкој, и у савезној, у којој сам и ја. Они су врло коректни коалициони партнери, познати по томе да оно што кажу то и ураде. Разуме се, ја међу њима имам и својих дугогодишњих пријатеља који су такође разлог што сам дошао на ову свечаност.

- Можете ли да прокоментаришете десетогодишње деловање српских радикала?

Чедомир Мирковић: Немојте од мене очекивати да хвалим радикале, јер кад бих хвалио њихов програм, био бих њихов члан, а зна се да нисам. Али их ценим као озбиљне политичаре, пре свега као државотворну странку која се у најтежим и најделикатнијим тренуцима по судбину државе исправно и родољубиво поставила и то је разлог мог позитивног односа према радикалима.

- Имате ли онда нешто да им замерите?

Чедомир Мирковић: Не, нећу ништа да им замерим, јер оно у чему се не слажем са њима, то су разлике у политичким опредељењима. Дакле, ништа немам да им замерим, честитам им на овом конгресу и желим им успех после конгреса.

ЗНАЧАЈАН ЈЕ РАДИКАЛСКИ ТРАГ У ПОЛИТИЦИ

- Да ли бисте могли да кажете нешто о Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке, десетогодишњем раду српских радикала и вечерашњем пријему?

Момир Булатовић, председник владе Савезне Републике Југославије: Моје честитке и најбоље жеље за успех Српској радикалној странци, посебно њеном председнику. У историји политичког живота вишепартијске Савезне Републике Југославије, Српска радикална странка је оставила значајан траг. Било је периода кад смо се слагали и када се нисмо слагали, али оно што ћу ја увијек памтити, то је да смо, у тренуцима када је отаџбина била у опасности, заборавили све разлике и стали једни поред других да заједнички покушамо да спасимо образ, углед, историјско трајање и достојанство. И ја сам срећан што смо у томе успјели.

- Шта мислите о српским радикалима у Црној Гори, да ли је то главна снага која може да утиче на очување заједничке државе Србије и Црне Горе?

Момир Булатовић: Према мојим сазнањима, српски радикали су једно време у Црној Гори били под великим утиском и под великим притиском. Можда је дјелимично у томе и моја заслуга, у јединственом ДПС-у. Међутим, чини ми се да се сада врши једна консолидација и то опет на једној партијској, патриотској основи, и ја се надам да ће на изборима који сада слиједе на локалном нивоу, надам се ускоро и на републичком нивоу, бити прилике да разменимо мишљења и утврдимо да ли постоји могућност формирања пројугословенског чвршћег политичког блока који би, без обзира на политичке разлике, допринео очувању Савезне Републике Југославије.

- Да ли пратили рад данашњег конгреса, знате ли какви су планови српских радикала?



Његово преосвештенство владика милешевски господин Филарет

Момир Булатовић: Не, нисам још увијек, али ћу са задовољством прочитати све те документе и њихове интерпретације у јавности.

ОТПОР СВЕТСКОМ ХЕГЕМОНИЗМУ

Владимир Штамбук, потпредседник Скупштине Републике Србије: Очито је да се на просторима Србије и Југославије формирала једна политичка воља која је патриотска. Она је веома важна из прстог разлога што ће обезбедити очување наше домовине, али не само због тога, него и зато што је то прва организована јавна, да тако кажем, међународна политичка воља која је показала да не прихвата нови светски поредак, на један организован, јавни и веома убедљив начин.

Наравно, Српска радикална странка са ЈУЛ-ом и Социјалистичком партијом

Србије, и наравно, са нашим коалиционим партнерима из Црне Горе чини ту снагу која је дала и Србији и Југославији моћ да се одупре светском хегемонизму и да обезбеди да опстанемо као држава. Али ја мислим да је веома важно, и да то треба сви да схватимо, да борба за бољи живот, за стабилност Југославије и Србије, па и Црне Горе, у исто време је и борба за сасвим друге међународне односе. И да ће наш допринос бити битан и на једном и на другом плану, и у том погледу верујем да ће Српска радикална странка дати свој запажен допринос.

- Мислите ли онда да ће главна снага за спас земље од новог светског поретка бити на десној или на левој страни?

Владимир Штамбук: Ова коалициона влада која је направљена, направљена је на десет тачака једне заједничке

платформе. Патриотизам тешко може да буде лоциран у том смислу, лево или десно. Знате како, слобода је нешто што је универзално. Мислим да су слобода и независност ипак нешто што је универзално, и у том погледу ја не бих сада проценивао шта је лево и шта је десно.

Вероватно ћемо у некој будућности можда бити приморани да то радимо, кад се изборимо за то да наша самосталност буде призната и од других, пре свега међународних организација и фактора. Мораће да дође до неких разлика. Право да вам кажем, онај део политике Српске радикалне странке који се односи на социјалну политику, није увек лако дефинисати као десни.

- Шта замерате?

Владимир Штамбук: Не замерам ништа, него констатујем да није увек лако дефинисати тај део политике као десни. Да ли је он леви или је уопште

хуманитаран, мислим, везан за неке људске потребе, а пре бих се везао за људске потребе, и у том смислу је добар.

МОГУ ДА НАМ СЕ ДИВЕ И ПРИЈАТЕЉИ И НЕПРИЈАТЕЉИ

- Како је протекао Пети отаџбински конгрес по вашем мишљењу?

Петар Јојић, Савезни министар правде: Мислим да је конгрес био добро припреман, добро организован и да су на конгрес дошле патриоте Србије. Бројност делегата показује снагу Српске радикалне странке и та снага је равномерно распоређена на читавој територији Савезне Републике Југославије. Излагања на конгресу су била изузетно квалитетна. Суштина излагања се односила на најактуелније ствари Савезне Републике Југославије, Републике Србије и најбитнија питања српског народа.

- У том смислу је и Резолуција?

Петар Јојић: Резолуција која је донета путоказ је за будући рад Српске радикалне странке и она одражава квалитет. Ту се огледа зрелост једне политичке партије односно политике странке као што је Српска радикална странка. Она је постала једна од моћних, једна од снажних партија на коју сваки противник мора да рачуна. Ниједна страна у будућем периоду неће моћи да рачуна на радикале као на безначајну политичку структуру или политичку странку која нема инфраструктуру.

Напротив, инфраструктура Српске радикалне странке је најјача у читавој Савезној Републици Југославији, како је организована као политичка странка. Све је то, свакако, зависило од руководства, врха странке. С обзиром да Српска радикална странка има чврсто, зрело, паметно, искусно, стручно, патриотско руководство, код српских радикала и у њиховој странци не може да буде никакво друго стање него какво је сада.

Односи у Српској радикалној странци су показали данас, на конгресу, да је то јединство чврсто, да су односи изграђени, да странка функциониса, да су сви органи странке сазрели да могу да преузму највећу одговорност вођења политике у Савезној Републици Југославији.

- То је вероватно максимум за ових десет најтежих година, јер је данас и десетогодишњица странке.

Петар Јојић: За дивљење је оно што је Српска радикална странка постигла за ових десет година. Њој могу да се диве и пријатељи и непријатељи. Не могу се заобићи битне чињенице - са којим бројем је Српска радикална странка отпочела у односу на број чланства данас. У почетку је то било сто људи који су се одлучили да формирају странку. Међутим, данас имамо такву Српску радикалну странку која је учврстила своје корене у читавој земљи и више нема праз-

ног простора, нити могућности за манипулације ни унутрашњег ни спољашњег непријатеља.

Мора да се рачуна на снагу српских радикала, јер су у питању стотине и стотине људи који ће сутра бранити Србију, бранити отаџбину и стати на браник, у односу на све друге који се данас заклинају да ће да буду за Србију, за демократију, да се залажу да српском народу буде боље сутра. Нико не може Србију обезбедити бољи пут и бољу стабилност, бољи живот него што то могу српски радикали. Начела Српске радикалне странке су се почела остваривати у пракси након уласка у Савезну и Републичку владу.

- Као савезни функционер како прогнозираете будуће односе између Србије и Црне Горе?

Петар Јојић: Ја сам оптимиста. Односи између Србије и Црне Горе, као чланица федерације, биће регулисани до краја. Ја сам сигуран, мада ми многи то неће у овом тренутку одобрити, да ће се на крају ти односи ипак уредити и да ће остати Савезна Република Југославија.

- У оквиру Устава или не?

Петар Јојић: У оквиру важећег Устава. А ако би требало да се иде на корекцију Устава, није ни то проблем, одређене одредбе Устава могу да се мењају, јер ниједан закон није вечит.

ВЈЕРУЈЕМ У ЈЕДНУ ДРЖАВУ

- Можете ли да прокоментаришете досадашњи рад Петог отаџбинског конгреса, до паузе, и шта то значи за Црну Гору и радикале у Црној Гори у овом тренутку?

Гордана Булатовић, заменик министра за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ владе Савезне Републике Југославије: Намеће ми се једна мисао коју сам хтејла у свом говору исказати, али сада нећу, пошто ћу је рећи вама. У Црној Гори се у последње вријеме често Србији пријети да Србија нема море. А виспирени црногорски епископ народни дух је одмах смислио одговор: "Србин има море, има море, док је Црне Горе".

Све што се данас догађа, све што смо данас чули говори у прилог томе, дакле, заједничке државе. Нема цијепана. То море је српско, ма какве буре дувале и с копна и с мора. То је море српско. Нема цијепана, држава је заједничка, укључујући и Републику Српску, и Републику Српску Крајину, и Косово у коме су сва наша надања закопана, то нам је у аманет оставио Његош: "На Косову, у једну гробницу".

Дакле, вјерујем да ћемо сви бити једна држава у којој ће доминирати српски народ, али ће се поштовати свака друга вјера и сваки други народ. Једино тако могу да схватим и своју борбу, и свој неки допринос, можда минимални, Српској радикалној странци. Само ако будемо поштовали другог човека, туђу културу, туђе писмо, језик, вјеру, обичаје, можемо поштовати и своје. А да би поштовали све то што је туђе, прво морамо поштовати своје.

- Српска радикална странка је позната по томе што је патриотски оријентисана и по томе што гаји наду да ће све српске земље једном бити у оквиру истих граница. Да ли је то само нада?

Гордана Булатовић: Опет ћу одговорити једним Његошевим стихом: "Нада нема права ни у кога, до у Бога и у своје руке". Мислим да у човјеку после-



Поћна мора "независних" медија: републички министар за информације, Александар Вучић са супругом Ксенијом

дња умире нада. Кад не би вјеровали да ће то бити тако једнога дана, онда не би некако имало смисла живјети. Не бих се борила, а без борбе живота нема. Вјерујем да ћемо сви ми Срби бити у једној држави, да ћемо повратити своје изгубљене земље и да ћемо повратити прије свега самопоштовање јер га много губимо, и губили смо га захваљујући комунизму за овај дуги, педесетогодишњи период. Али у последње вријеме некако као да губимо и част, образ, вјеру, самопоштовање. Враћајући то себи враћемо и српске земље, и све остало.

- Значи, уз наду је и вера.

Гордана Булатовић: Уз наду, са вјером у Бога у и српство.

ПОТОМЦИ ОБИЛИЋА

- Можете ли да прокоментаришете досадашњи рад Петог отаџбинског конгреса и Резолуцију?

Момир Војводић, члан Председничког колегијума и Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке: Досадашњи рад конгреса, као што и сами видите, тече као по једном сату. Са том омегом управља онај ко је умео да направи систем. Та је странка тако и замишљена, и то све функционише као један сат, као једна кошница, у којој су вредне радилице, и гдје се зна матица. И свака кућа, кад се тако организује, она добро ради. Ево, данашњи конгрес то показује, ту је све урационаљено, нема ту ниједног одвишног слова, све тече по плану, што би рекли наши, к'о по лоју.

А Резолуцију су добили сви, ја сад не бих могао то да препричавам, само да кажем да је то једна довољно добра основа за наш даљи рад у нашим српским земљама, да се објасни многим људима оно што ми желимо, што нам је циљ, да очувамо нашу отаџбину и да повратимо изгубљено, да озидимо обурдано, да оногаошмо разнегошено, да вјери вратимо развјерено, и да разјезичено, и у језику чак унакажено и упропаштено, поправимо. Боље рећи да се обновимо по свему. Да доживимо биолошку обнову, која нам је сада насушна, па онда да доживимо духовну обнову, која је тако насушна као и биолошка, па онда културну и привредну.

Јер без националне српске државе, без домаћина у српској држави, а то је српски народ, српском народу нема те обнове, нити среће за остале сустановнике у нашој отаџбини, остале народе, остале заједнице, мањине, етничке групе, како ли их све зову социолози. У српској кући никоме неће бити тијесно. Сем ако побјесни, а ако побјесни, онда ћемо морати мало да му помажемо и лијечимо.

А има и таквих који од добра српскога побјесне, као што су побјеснели Арнаути, па им се сад чини да је наш плац њихов плац, да је наша кућа њихова кућа, и траже испомоћ. Има таквих бакуза и у Црној Гори. Има Арнаута који нису прави Арнаути. Ко се изгуби као Србин,

он се поарнаути, и ми их зовемо "арнаутиши". То су они што су своје капе догубили, и не знају ко су, шта су, па данас кажу: "Нисмо ми Срби".

У Црној Гори, некада, па и данас, то се знало, ко није Србин, а није Турчин и није Латин, онда је гурбет, или тека друга пасја милет. Не зна се шта је. Тако и ови данас чине, и они данас призивају зле силе, туђина. Неће брата за брата, а хоће туђина за господара, хоће да буде раја ослобођена мужевима српским у великој борби последњих вијекова. Ево, сад опет не пристаје да буде слободан човек, хоће да је раја. Значи, рајетин је рајетин. Створен је такав тип човјека о коме је говорио и велики Јован Цвијић, погуреног човјека, онога који воли да слуша туђина.

Већина у Црној Гори није таква, него су то људи усправни, то су синови Обилића, то су потомци, јер знају своје

ла, које је огромно, које је као један народ. Ја мислим да ћемо ми ускоро имати више чланова него што Црна Гора има становника.

ВЕЛИКИ ПРИЛИВ КВАЛИТЕТНОГ ЧЛАНСТВА

- Хоћете ли да прокоментаришете досадашњи рад конгреса, и мада нисмо чули Резолуцију, нешто и о Резолуцији?

Томислав Николић, потпредседник Владе Савезне Републике Југославије: Резолуција ће бити на дневном реду конгреса по подне, али конгрес је показао снагу Српске радикалне странке. Показао је да је то странка која може да окупи пет хиљада делегата и гостију и по оваквом времену, који врло добро знају да је конгрес не само манифестација, не



Отпор америчком хегемонизму: Доминик Шабош и Жак Дор, високи функционери Националног фронта Француске

претке. Ко не зна своје претке и не светкује претке, не може бити ни потомак. Будимо потомци да би били преци и ми, да се и на нас има ко позивати. Не, не дај ми Боже да ме стигне клетва која стиже данас неке моје савременике, а тек каква ће бити клетва њихових потомака, то је пакао.

- Ваш говор у сали је изазвао посебну пажњу и буран аплауз. Да ли то значи да су српски радикали, осим по патриотизму, познати и по томе што цене лепу реч?

Момир Војводић: У Српској радикалној странци се посебно цијени и стил. Ја се шижели живот занимам стилистиком, и то ми је струка, и импонује ми што је у нашој странци све тако доведено до реда, да нема сувишног ни префикса, ни суфикса, нити сувише ријечи. Ту је све урационаљено. И усмено и писано опхођење међу чланством радика-

само говори, него има и доста радног у његовом делу. Дошли су из свих српских земаља, зато што је то за сваког српског радикала осећај припадности једној великој породици, и овде се човек домаћински осећа.

Видим да је овде традиција као и пре Другог светског рата, људи се најлепше обуку, са најлепшим жељама дођу овде, виде старе пријатеље, које, можда и због ове финансијске ситуације, нису у ситуацији тако често да виђају, очекују шта ће председник да каже о овоме, што смо прошли и шта ћемо да радимо у будућем периоду. Откако сам у радикалима, ја се увек радујем таквом нашем конгресу, зато што знам да у идуће четири године све остале манифестације којима присуствујем немају ту важност коју има конгрес моје странке. Без обзира на то да ли су у питању изузетно важна заседања скупштина, сед-

нице Владе или било које организације.

Конгрес странке је једно породично окупљање и, на сву срећу, странка на сваком новом конгресу има нове људе у врху странке, који на прошлом конгресу уопште нису били чланови, и то људе који својим радом врло брзо заслуже да уђу у врх странке. То је странка која напредује, то је живи организам, па неки људи дођу, неки оду. Код нас је прилив квалитетног чланства увек био већи од одлива оних који се уморе, или које неко купи, или који не могу више да напредују, или не виде да у овој странци могу више да напредују. То је оно што ме посебно радује, кад изађе за говорницу неко ко није био на прошлом конгресу радикал, а говори као и радикали које већ десет година срећем на овим нашим скуповима.

● Ту су и бројне стране делегације.

Томислав Николић: Ово је најбројнији скуп, гледајући стране делегације, не само оне које су присутне, него и оне које су нам послале телеграме. Ми смо заузели став да од домаћих политичких странака не зовемо никога на конгрес, зато што је то ипак рад, али ће зато вечерас, на пријему који организује председник странке, бити и они са којима сарађујемо на домаћој политичкој сцени и који са нама заједно носе терет одговорности власти, а којима на нашим радним скуповима није место, зато што то њима не мора да буде толико занимљиво као нама.

ПРВИ КОНГРЕС БЕЗ САЛЕ, ДАНАС У САВА ЦЕНТРУ

● Реците нам нешто о овом данашњем конгресу и Српској радикалној странци.

Ђорђе Николић, председник Надзорног одбора Српске радикалне странке: Члан сам Српске радикалне странке од првог конгреса, од када је она била Српски слободарски покрет. То су била тешка времена, Југославија се распадала. Од тог дана, 23. јануара, почели су Рачан и остале усташе из Хрватске да напуштају салу Централног комитета, или шта је то већ било онда. Нас осамнаестак људи који смо били на том конгресу, гледали смо то.

Ја бих мало више евоцирао тај конгрес. Тражили смо салу на више места, на четири места, од организација које су могле да нам је дају. Кад би чули да је реч о Српском слободарском покрету, нико није хтео да нам да салу. Онда смо ми то организовали код господина Шешеља у Батајници. Било је 18 или 22 члана, не сећам се тачно, и то је био Први конгрес. Било је врло интересантно да су дошли новинари из социјалистичких листова. Доктор Шешељ их је питао шта желе, они су одговорили да би хтели да присуствују, а он их пита: "Како можете, кад нам друштво није дало ниједну салу да можемо да разговарамо"? Тако је то почело.



Проверено пријатељство:
делегација Либерално-демократске партије Русије

Сећам се колико смо се онда тешко борили. Врло брзо је почело штампање "Велике Србије". Још да вам напоменем да је пре тога Српски слободарски покрет основан 6. јануара 1990. године. У то време разговарали смо са Вуком да будемо заједно. Вук уопште није хтео. На крају смо се ипак договорили, и написали смо добар програм крајем 1989. године. Онда ме је доктор Шешељ звао, 4. јануара 1990. године, да ми каже да хитно дођем код њега, да је Даниша исправила програм и да то више уопште не личи на онај првобитни.

Српски слободарски покрет основали смо 6. јануара, а Вук је истог дана основао Српску народну обнову. Као што је доктор Шешељ рекао, на том њиховом састанку је било предвиђено нешто антисрпско - сиромашни људи, путили браде, неуредни, и сви ће по договору да држе свеће у рукама. То је оно истеривање потурица по Његошу. Ми треба да привучемо што више муслимана, јер су то Срби мухамеданске вероисповести, а баш 6. јануара би их тиме отерали од нас. Тако смо ми, истог дана, уместо да одемо тамо, основали Српски слободарски покрет.

Тог дана су донете Резолуција и Декларација. Резолуција је донета као и данас на Петом конгресу, а Декларација је донета на неколико страница, дивно написана, упућена муслиманима, односно Србима мухамеданске вероисповести. Мислим да то постоји у првом броју "Велике Србије", доктор Шешељ је чак навео имена двадесет петоро, или двадесет шесторо људи који су били изузетно расположени за то, а неки од њих су и умрли као Срби.

Еволуција тог конгреса до данас је изузетна. Некада нисмо имали кола, возили смо се свуда малим аутом. То је било 6. јануара, а негде у априлу договорили смо се са Вуком, пошто су њега Јовић

и остали избацили из Српске народне обнове због крађе пара и због апсолутизма. Доктор Шешељ је прешао преко преко тога и третирао га и даље као председника те странке, и решавали смо да се странке уједине. Били смо код Вука, др Шешељ и ја. Када смо прихватили да се ујединимо, одмах је направљена кованца: "Српска народна обнова, Српски слободарски покрет, Српски покрет обнове".

Почели смо као Српски покрет обнове. Изненадило ме је да је Вук био веома тужан, зашто - не знам. Онда смо одлучили да кажемо Ђорђу Кнежевићу, који је био десна рука Момчила Ђујића, да се опозиција уједини. Вук је тако слабо говорио, његова реторика није уопште постојала, деловао је врло несрећно. Он, као председник који није имао више своју странку, јер смо му ми дали своју, рекао је Кнежевићу да ће то доктор Шешељ боље да му објасни, као потпредседник.

Први раскол је био поводом представе "Свети Сава" у Југословенском драмском позоришту. Читали смо тај скарадни текст, доктор Шешељ је окупио наше људе да онемогуће извођење такве представе, онда је дошло до несугласица између њега и Вука, јер је Вук био за демократију, а ја никада нисам читао скараднији текст од тог Ковачевићевог. Вук је почео преко новина да даје изјаве да то треба дозволити и да је то демократија.

После се то мало смирило, а онда је доктор Шешељ отишао у Америку да држи предавања и да прикупимо нешто новца. Ја сам био благајник и договорено је, да не би било злоупотребе, да нико не сме у руке да узме паре и да нико не сме да донесе чек, него искључиво на адресу благајника све да се шаље. Стигао је новац са свих страна, чак са Новог Зеланда, приватни чекови, сваког дана сам морао да одлазим у банку и да провера-



Томислав и Драгица Николић

вам. Доктор Шешељ тада није био ту, а Вук је имао идеју да се направи дупла каса, да нам комунисти не би узели новац. Предложио је да све стигне Рончевићу, који је сада код њега. Тако Вук узме 35.000 долара. Све остане код Рончевића. Из Немачке стигне још 17.000 немачких марака, опет код Вука, а ми останемо без новца.

То су била тешка времена. Остали смо без новца, службени ауто је био мој "трабанг", али смо се борили све до данашњих услова када смо у Сава центру, када су присутни и свештеници Цркве, и представници слободољубивих земаља, странци.

ГАРАНТ СИГУРНОСТИ И ОЧУВАЊА ДРЖАВЕ

● Реците нам шта мислите о досадашњем раду конгреса и шта то значи за Српску радикалну странку и за нашу земљу?

Милован Ерић, министар унутрашње трговине владе Савезне Републике Југославије: Видели сте и какав је одзив делегата и гостију данас. Мислим да је овај конгрес веома импреси-

ван, и ту се може у правом светлу видети и препознати снага Српске радикалне странке. И у дискусији је истакнуто, а то је и истина, да смо ми заиста најјача странка националног и патриотског опредељења, и да смо гарант сигурности и очувања ове државе.

● То је, уосталом, и порука са конгреса. Бројни су и гости из других земаља.

Милован Ерић: Ту су гости, од амбасадора до опуномоћених представника пријатељских земаља које су нам давале и моралну и материјалну подршку за време агресије, а и данас. Они су се управо и сами могли уверити у снагу наше странке, и мислим да ће бити импресионирани овим скупом.

ДУХ ОПТИМИЗМА И ПОБЕДЕ

● Хоћете ли да прокоментаришете рад данашњег конгреса и резолуцију?

Драгољуб Стаменковић, потпредседник Скупштине Републике Србије: Мислим да је овај конгрес показао велико јединство које влада у Срп-

ској радикалној странци, да је показао снагу и организацију Српске радикалне странке. По оваквим временским условима дошао је огроман број позваних делегата, дошао је велики број гостију а чули сте и дискусије које су оцењивале досадашње резултате. Оне су пуне оптимизма и из њих пројева дух победе.

Мислим да је ова Резолуција једна од кључних ствари на овом конгресу и мислим да су се стекли сви услови да грађани Србије поклоне поверење Српској радикалној странци која може испунити све тачке и наводе из ове Резолуције.

● Можете ли да кажете још нешто о надама и веровањима српских радикала у очување заједничке државе Србије и Црне Горе?

Драгољуб Стаменковић: Вероватно нико од нас не би био члан Српске радикалне странке када не би носио у себи ону стару и праву љубав и жељу Срба да се живи у заједничкој држави. Верујем у очување заједничтва са Црном Гором, верујем да и није тако далеко време кад ће сви Срби живети у једној заједничкој држави, у којој ће бити и Република Српска, и Република Српска Крајина, а наравно, и тренутно окупирано Косово. Очекујем да ће, пре свега, грађани Црне Горе показати жељу да живе у једној држави са Србијом, у Савезној Републици Југославији, а да ће ово руководство, које је сепаратистичко, и које покушава на све начине да испуни жеље протагониста новог светског поретка, отићи у историју заједно са овим партијама НАТО-а и Србије.

КОНГРЕС - КРУНА ДУГОГОДИШЊЕГ РАДА

● Реците нешто о данашњем конгресу.

Видак Вукићевић, председник Београдског окружног одбора Српске радикалне странке: Данашњи дан видим као круну нашег дугогодишњег рада. С обзиром да сам члан странке од самог почетка, за мене није ново што је овако, јер само људи својствени овој партији могу све ово да издрже и поднесу. Имали смо и лијепих и ружних тренутака у току нашег десетогодишњег рада.

● Српска радикална странка је израсла у овакву снагу током најтежих десет година по нашу земљу. Због чега? Да ли је патриотизам превладао?

Видак Вукићевић: Вјероватно да је патриотизам на првом мјесту. Осим тога, Срби су један витешки народ, који има духа и памети, и није им само боља страна на мачу, него им је боља страна и на перу, а једну од већих улога одиграо је, зна се ко, нико други до председник, доктор Војислав Шешељ, човјек који заиста својим речима отвара велика гвоздена врата и крчи нам пут, гдје се год ми, његови следбеници, појавимо.

Радислав Росић, председник окружног одбора из Сремске Митровице, савезни посланик и члан Централне отаџбинске управе:

Ово је јубиларни и историјски конгрес. Организација је веома добра. Веома је посећен и због свега тога како јесте мислим да ће овај конгрес одредити наше задатке.

Александар Ђорђевић, посланик у Скупштини града: Утисци су величанствени. Српска радикална странка је данас показала своју снагу обележавањем десетогодишњице постојања странке која се борила искрено, као једина патриотска снага, од свог оснивања на политичкој сцени Србије, која је деловала у свим српским земљама и то је оно што нас краси и разликује од свих политичких партија и организација које делују на овим просторима.

Очекујем од конгреса да доношењем Резолуције оствари све оне наше програмске принципе и начела за стварање јединствене српске државе, која ће обухватити све српске земље западно од Дрине и Дунава спојене са матицом Србијом и Црном Гором. Такође, могу да кажем да је конгрес изванредно организован. Што се тиче саме странке, израсла је до данас у најмоћнију политичку партију на овим просторима.

Резолуција је у духу наших програмских начела која смо зацртали када смо формирали странку још 1990. године. Сматрам да доношење Резолуције представља један чин, а спроводићемо је и спроводили смо је у протеклих десет година. Да би сачували државни суверенитет, ушли смо у Владу народног јединства. С друге стране, да се у околностима у којима се налазимо, а то је да нам спољни фактор није наклоњен, омогућимо стварање јединственог фронта за одбијање агресије оних који су хтели да нас униште. Српска радикална странка је у Влади народног јединства урадила све оно што смо се договорили и усвојили на Централној отаџбинској управи.

Сматрам да је ова влада, Влада народног јединства успела у тешким околностима да цео српски народ, грађане Србије и Савезне Републике Југославије, удостоји јединственог програма који ће омогућити да се ово време у коме данас живимо савлада на најбољи могући начин. Влада је после агресије НАТО-а показала колико зна, колико уме и колико може. За краatak период, од свега шест месеци, обновила је и изградила оно што су агресори, САД и НАТО, порушили у време агресије на нашу земљу.

Оно што краси ову владу је то што је успела да грађане Србије сачува, а борба за опстанак и очување интегритета и суверенитета Србије, односно Савезне Републике Југославије, значи и Црне Горе, и стварање јединствене српске државе мора да се настави. То је дугачак процес, и ми српски радикали од тога никада нећемо одустати.

Мирослав Драмлић, посланик у Републичкој скупштини: Мислим да

смо најјача странка и да ћемо ускоро бити и сами на власти.

ПРВИ ЗАДАТАК, ОДБРАНА ЗЕМЉЕ

Иван Марковић, савезни министар за телекомуникације: Очекујем да ће та сардања и у наредном периоду бити барем овако добра као и до сада. Савим сигурно да има све услове да буде и боља. Оно што је суштина те сардање, а то је, чини ми се, речено на овом конгресу, да сада када су против ове државе уперени и страни и домаћи притисци, да је Влада народног јединства прави одговор патриотских странака, значи Југословенске левице, Социјалистичке партије Србије и Српске радикалне странке. Наше програмско јединство се заснива на одбрани земље и то је свакако први задатак у овом периоду.

СТРАНАЧКИ ИНТЕРЕСИ У ДРУГОМ ПЛАНУ

Горица Гајевић, генерални секретар Социјалистичке партије Србије: Протекли период је потврдио да је Српска радикална странка, као и Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, боје страначких интереса ставила у други план, а као и ове две странке у први план ставила одбрану државних и националних интереса и учешћем у Влади значајно допринела да одбранимо слободу, независност и да наставимо ову борбу која се сада одвија против агресора који врши притиске на разне начине, кроз обнову, развој и реформу.

Сардања је показала да су ове три странке изузетно патриотске и да љубав према отаџбини, њеној слободи и достојанству народа стављају изнад свега. Обнова, као што је била и одбрана, а и ту је значајан допринос дао концепт



Председник Републике Српске, др Никола Поплашен, са супругом Миром

Влада народног јединства, јединство народа и државног руководства, потврђује успешност тога концепта и сама у себи садржи елементе развоја и реформи и сигурна сам да ће тај концепт и наша сарадња у наредном периоду бити још успешнији.

КОРЕКТНА САРАДЊА СА СРПСКИМ РАДИКАЛИМА

Живко Шокловачки, члан Дирекције ЈУЛ-а: Руководство радикалне странке знам, и председника и заменика председника, и лично са њима сарађујем јако добро и многе договоре, које смо направили као људи који коректно сарађују, увек смо и спроводили. Сматрам да на овој патриотској платформи, на којој смо се нашли заједно, наша партија заједно са Српском радикалном странком и Социјалистичком партијом Србије функционише не само без проблема, већ и много више од тога. На сасвим коректан начин. Не само обнова наше земље, већ и све акције владе Републике Србије и све оно за шта се залажемо и у Савезној скупштини увек налази на подршку радикалне странке.

БОРБА ЗА НАЦИОНАЛНУ САМОБИТНОСТ

Гордана Поп-Лазивић, републички министар за локалну самоуправу: Атмосфера на конгресу испунила ме је осећајем усхићености и поноса. Конгрес је, у демократској атмосфери, изабрао највише органе странке, ценећи као и увек само рад и допринос сваког члана понаособ.

Јубиларни, Пети отаџбински конгрес показао је колико је моћна и снажна Српска радикална странка. Резолуција, која је на данашњем конгресу усвојена јасно је определила даље приоритете политике у свим сегментима друштва у наредном периоду.

Српски радикали су дефинисали проблеме и путеве њиховог решавања. Основни циљ деловања наше странке биће борба за националну самобитност, очување Савезне Републике Југославије и поштовање Устава, као највишег правног акта.

Још једном смо исказали наше намере са окупацијом вековних српских територија: Републике Српске Крајине, Републике Српске и Косова и Метохије. Потенцирана је неопходност политичких реформи, које би обезбедиле сигуран и постепен излазак земље из тешке економске кризе.

Дефинисан је и основни задатак у спољнополитичком деловању, а то је пријем Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије.

ЦИЉ ЈЕ ВЕЛИКА СРБИЈА

Наташа Јовановић, савезни посланик: Конгрес који обележава десетогодишњицу оснивања Српске радикалне странке је показао, одазивом деле-



Валтер у Интерконтиненталу: легенда домаће кинематографије, Велимир Бата Живојиновић са супругом

гата из свих српских земаља, којих је близу 1.000, као и огромног броја гостију, којих је преко 3.000, да је Српска радикална странка за протеклих десет година израсла у најорганизованију, најутицајнију и најмоћнију патриотску политичку снагу на свесрпском политичком небу.

Ми, српски радикали, данас са поносом можемо да истакнемо да је Српска радикална странка, следећи традиције српских радикала и најбоље и најсветлије слободарске традиције српских четника, показала да је једини поуздан заштитник српских националних интереса у целини и да ће се до краја борити за економски просперитет српског народа у свим српским земљама.

Избором нашег председника др Војислава Шешеља, у то сам потпуно уверена, гласовима делегата на данашњем конгресу, на нови мандат председника Српске радикалне странке, као човека који је постао на далеко познат као поштовалац искрених и демократских начела, искрени борац за просперитет српског народа ма где он да живи, ми ћемо наставити са нашом доследном политиком и остварићемо наш приоритетан и крајњи циљ, а то је уједињење свих српских земаља и стварање јединствене српске државе - Велике Србије.

ВЕЛИЧАНСТВЕН ПОЛИТИЧКИ СКУП

Чедомир Васиљевић, савезни посланик: Мислим да овакав конгрес ниједна политичка странка није у стању да организује, као што је организовала Српска радикална странка.

Оно што ме посебно импресионира јесте решеност свих чланова Српске радикалне странке да учествују у раду, односно буду сведоци овог величанственог скупа. Да ћемо након десет година успети да овако нешто организу-

јемо и прерастемо у овако снажну политичку снагу, верујте, нисам ни ја претпостављао иако сам учествовао у свим развојним етапама странке.

Данас ми је збиља задовољство, да будем сведок свега овога што се дешава. Посебно ме радује Резолуција коју је предложила Централна отаџбинска управа, јер је у њој јасно речено шта нам ваља чинити у наредном периоду. Дакле, да се не уживимо у samozадовољство због онога што смо до сада постигли, него да идемо у даље активности и видимо шта треба да урадимо и шта нам је задатак за наредни период од четири године, односно до шестог конгреса.

Нарочито сам обрадован што су се Централна отаџбинска управа и руководство странке определили да иду у правцу побољшања економске, социјалне и правне сигурности свих грађана ове наше лепе отаџбине - Србије.

ИЗАБРАН ЈЕ ПРАВИ ПУТ

Срђан Коларић, градски одборник: Ово је још један чин којим Српска радикална странка показује своју јачину, тако да се на основу тога може видети каква је њена организованост. Ових десет година, које смо провели у јачању страначке инфраструктуре, показало је да је то био прави пут.

Сматрам да ће наше руководство, које ће и данас сигурно добити поверење делегата конгреса, доказати да смо на добром путу да у најскорије време, већ на првим следећим изборима освојимо у потпуности власт.

Што се тиче докумената конгреса, Резолуција није ништа ново, јер је она саставни део програма и залагања Српске радикалне странке од самог њеног оснивања, само што је сада формулисана у скраћеном облику. Значи, то је све оно за шта се Српска радикална стран-

ка до сада залагала и за шта ће се залагати и даље.

Конгрес је, по мени, један од показатеља снаге наше странке, тако да је евидентно да ће она јачати и даље и да ће израсти у још већу и моћнију странку у нашој земљи.

ЕВИДЕНТНИ УСПОН И ЕКСПАНЗИЈА

Милан Драгишић, члан Централне отаџбинске управе: Мислим да је све ово изузетно организовано и да ће проћи у најбољем реду. Очигледно је да се Српска радикална странка налази у спону и експанзији, тако да за њену будућност не треба бринути.

Сва документа која су данас предложена за усвајање су на свом месту и мислим да ће на основу њих странка успети да се избори за све прокламоване циљеве.

Јасно је да народ нема алтернативу и могућност да бира између Српске радикалне странке и неких других странака, јер остале странке нису патриотски оријентисане као наша. Ја се надам да ће из тих разлога странка највише ојачати и да ће успети да сачува наш национални интерес.

ОПРАВДАЛИ СМО ПОВЕРЕЊЕ НАРОДА

Момир Марковић, републички посланик: Као прво, конгрес је величанствен. Утисци су изузетни. Десет година смо радили и сада сумирамо резултате. Оно што ће, вероватно, неко од дискутаната на крају рећи, јесте да нас управо очекују избори за локалну самоуправу. Мислим да би због тога било добро ако би сви представници општинских одбора успели да позитивно ис-

куство које општина Земун има пренесу у своју предизборну кампању.

Када смо освајали власт у општини Земун, онда смо могли људима само да обећамо шта намеравамо да урадимо. Сада можемо у свакој општини да кажемо, ето видите како владају радикали, колико је километара путева изграђено у општини Земун; колико је километара водовода, колико је обновљено школа, колико инфраструктуре итд. Тако ћемо урадити и у свим другим општинама у којима будемо освојили власт. Значи, наши активисти имају велику могућност да на конкретном примеру покажу људима шта смо све у стању да урадимо.

После овог конгреса, четврти смо сачекали са неких 80-ак хиљада чланова, пети смо дочекали са 250 хиљада, ја мислим да ћемо шести отаџбински конгрес дочекати са цифром од 750-800 хиљада чланова. Што се снаге Српске радикалне странке тиче, данас смо појединачно најјача политичка снага у Србији. Због тога мислим да ће наредни локални и савезни избори, поготово републички избори догодине, сасвим другачије да прерасподеле власт у нашој земљи. Суштина је да народ има поверења у Српску радикалну странку и суштина је да то поверење нисмо до сада никада прокоцкали и проневерили.

СТРАНКА ОД ИМЕНА И УГЛЕДА

Душко Секулић, помоћник савезног министра за унутрашње послове: Ово је највеличанственији догађај у задње вријеме, који се уопште догодио на политичкој сцени у српском народу. Ово је доказ да Српска радикална странка јача из дана у дан, како по броју чланова, јер смо се примакли цифри од 250

хиљада, тако и организационо, пошто конгрес протитиче у најбољем реду.

Конгрес показује велику, односно најјачу партијску снагу уопште на српским просторима, што је довољна и добра гаранција за наредне локалне и савезне изборе, гдје Српска радикална странка може очекивати најбољи могући резултат, као једина странка која је остала упорна и принципијелна у остваривању свог програма и очувању виталних националних интереса.

Што се тиче Црне Горе, ми ћемо успјети да сачувамо српско национално биће, иако ће то бити веома тешко, с обзиром на то да ћемо са режимом, који је марионетски, који је продужена рука америчких интереса на Балкану и у Европи, имати проблем, али Српска радикална странка је много јача него на било којим изборима прије. Имамо снаге да на сваки начин одбранимо тај српски етнички простор и ми спремнији него икада дочекујемо изборе у Црној Гори.

Тачно је, и чињеница је, да СДП странка коју у Црној Гори предводи Момир Булатовић, не може да носи терет српске националне странке и да тај свети чин носиоца српске идеје у Црној Гори преузима Српска радикална странка.

Посебно због тога што се нити Момир Булатовић, нити сво руководство СДП-а у Црној Гори не осјећају национално Србима.

Они немају тај српски национални осјећај, немају организацију која је у овом тренутку толико оловарајућа да би се супротставила овом надлазећем злу у виду режима. Немају, чак, можда ни жеље да остваре неки јачи сукроб са режимом, јер су до јуче били иста страна и иста странка, тако да је то у овом, рекао бих чак историјском времену, задатак првенствено Српске радикалне странке, као једине српске и једине националне странке која може да сачува заједничку државу Србије и Црне Горе.

Ми смо не само бројчано јачи у Црној Гори у задње вријеме, него смо и кадровски јачи. Видјели сте на конгресу да свакодневно у нашу странку долазе људи који су од имена и угледа у српском народу и који могу да политичку сцену у Црној Гори обогате правом и јаком српском странком.

ОСЛОБАЂАЊЕ ОКУПИРАНИХ ТЕРИТОРИЈА

Јоргованка Табаковић, републички министар за власничку трансформацију: Ја сам поносна што данас присуствујем раду Петог отаџбинског конгреса и заиста мислим да нисмо имали већи догађај у историји странке. Надам се да ће још оваквих конгреса бити надаље и да ћемо на неком од њих имати прилику да се похвалимо да смо остварили свој најважнији циљ: ослобађање окупираних територија и уједињење свих српских земаља.

Као што знамо, ослобађање Косова је везано за поштовање Војно-техничког



Савез са Русијом и Белорусијом приоритет Српске радикалне странке: Сергеј Бабурин међу пријатељима

споразума, односно за подизање посрнулог лива, Русије, за потписивање споразума са Русијом и Белорусијом, јер ми сами заиста нећемо моћи много да урадимо. Остали народи морају бити свесни да се не само Србија, него да се и Русија бранила на Косову и Метохији, и да се свака национална држава и отаџбина мора одбранити прво на Косову и Метохији.

Кад је реч о документима, мислим да Резолуција садржи много задатака за Српску радикалну странку, заиста тешких и захтевних, али ја сам уверена да ћемо ми у наредном периоду, што кроз рад политичке странке, што кроз учешће у Влади, успети да их остваримо.

ДОСЛЕДАН ПАТРИОТСКИ ПУТ

Огњен Тадић, генерални секретар Српске радикалне странке у Републици Српској: Данашњи конгрес је показао да је Српска радикална странка најозбиљнија и најорганизованија политичка снага унутар српског народа.

Ми смо данашњим порукама са конгреса такође упутили народу један већи број политичких ставова из којих се јасно види да нам не пада на памет да силазимо са нашег националног и патриотског пута и да нам је и даље највећи стратешки циљ изградња јединствене српске државе - Велике Србије.

Сви радикали из Републике Српске и Републике Српске Крајине су у потпуности задовољни током данашњег конгреса, јер се показује да народ из Србије и Црне Горе ни у једном моменту није заборавио своју браћу преко Дрине и да и даље можемо да очекујемо братску помоћ у чувању вековних српских огњишта.

Због тога радикали из Републике Српске поздрављају овај конгрес и надају се да ћемо за четири године учествовати у нечему што је још импозантније и што на још бољи начин репрезентује и српски радикализам и српски народ у целини.

ДОГАЂАЈ ЗА ПАМЋЕЊЕ

Ратко Марчетић, републички министар саобраћаја: Могу да кажем да сам одушевљен што присуствујем једном историјском догађају и да је то нешто најлепше што ми се у мом животу до сада десило. Једна изванредна атмосфера и једна изузетна припадност српском народу, тако да све то показује да ће Пети отаџбински конгрес бити догађај који ће се дуго памтити.

Посебно сам одушевљен оним што је говорио др Војислав Шешељ и Резолуцијом коју смо донели. То говори да Српска радикална странка има снаге да се избори са предстојећим тешкоћама, које ће сигурно бити далеко веће него што су ове до сада, али смо зато као странка јачи и спремнији него икада раније.

Сада имамо доста добрих кадрова и много младих људи у странци. Направи-

ли смо континуитет младости и искуства, тако да смо у овом часу заиста јака странка. И у Влади националног јединства српски радикали радиће оно што припада овом тренутку, најтежем тренутку у историји српског народа.

Значи, ту се ради о томе да ћемо радити на обнови земље, њеној даљој изградњи итд. Трудитићемо се да не долази до повећања цена, штитићемо социјални мир и водити рачуна да грађани могу да живе нормално и у овим заиста тешким тренуцима.

ОПТИМИСТИЧКИ ПОГЛЕД У БУДУЋНОСТ

Игор Мировић, заменик министра финансија републичке владе: Данашњи конгрес представља истовремено велики јубилеј који слави Српска радикална странка, десет година постојања и опстанка на српској политичкој сцени, и представља пресек досадашњег рада и утврђивање праваца за даљи рад.

На јубилеј смо веома поносни, поготово ми који смо готово од првог дана

тврдимо, и да манифестујемо и демонстрирамо снагу пред ова искушења која нас очекују у овој години.

А очекују нас врло тешки избори, у врло тешким условима, под великим притисцима западних земаља и са конкуренцијом која не бира средства да на неморалан и нечестан начин нашу странку доведе у позицију да не буде владајућа, већ да буде опозициона. То им, наравно, неће успети.

Велики број радикала дошао је из Новог Сада, укупно сто делегата и гостију. Сви су одушевљени организацијом и укупним утиском са конгреса. Гласање је у току. Очекујем да победи др Војислав Шешељ и да и у наредних четири године буде на челу Српске радикалне странке.

ПОЗИТИВНО ПОЛИТИЧКО ИСКУСТВО

Др Никола Поплашен, председник Српске радикалне странке у Републици Српској: Са програмског становишта конгрес је потврдио ранија опредељења



Противници мондијалистичке идеје новог светског поретка: Доминик Шабос, Жак Дор и др Војислав Шешељ

чланови Српске радикалне странке, јер онда када је странка настајала ни највећи оптимисти нису могли да верују да ће она достићи снагу коју је данас достигла и да ће се развити у најјачу политичку организацију у овом делу Европе.

И заиста смо, још једном желим да истакнем, поносни на то и са великим оптимизмом гледамо на даљи страначки развој. Странка је прошла кроз велике муке, а сада је пред њом период када ће, уверен сам, убрати плодове свог досадашњег рада.

Данас је, дакле, била прилика, да оно што смо до сада урадили, зацртамо још једном, да те вредности у страначком програму и страначкој организацији по-

и показао да се неки принципи морају посматрати еластично, што самим тим не значи да се од њих одступа. Дакле, залажемо се за реализацију раније утврђених циљева и у новим условима.

Мислим да је сам ток одржавања конгреса показао да се ради о најозбиљнијој политичкој странци на српским просторима, која има огромну подршку, која је у стању да одржи и овакве скупове радног и манифестационог карактера, са великим бројем учесника и да, најпосто, српски народ нема будућности без Српске радикалне странке.

Српска радикална странка ће бити један од кључних фактора очувања и изградње будућности српског народа и

политичког и државног простора тог народа на подручју бивше Југославије. Све ово значи да Републику Српску не можемо посматрати ван јединственог српског простора.

Наш циљ остаје уједињење и ако га посматрамо нешто еластичније, у текућим условима, нарочито се потврдило потпуно исправним опредељење да Српска радикална странка у Републици Српској буде део Српске радикалне странке у целини.

Свака самосталност носи са собом трендаутономије, па и сепаратизма, као што је то у другим странкама и због тога би наше позитивно искуство могло, вероватно, добро да послужи и другим српским странкама које делују у свим српским земљама.

СТАЛНИ КОНТАКТ СА НАРОДОМ

Зоран Красић, републички министар трговине: Пети отаџбински конгрес је био тренутак када је требало да се обележи шта је то Српска радикална странка урадила за протеклих десет година. Најважнија ствар која је урађена за протеклих десет година је, свакако, што је српска слободарска мисао дошла на своје право место. Српску радикалну странку је изнедрио српски народ, који је у једном тренутку осетио да је угрожен, да се цепа и остаје, наводно, у иностранству.

Српска радикална странка је једина странка која српском народу нуди и гарантује да ће сви Срби живети у једној држави. То је поново потенцирано, то је алфа и омега свега онога што ради Српска радикална странка, то је оно најважније. Потенцирана је још једна ствар, иако можда има још неких који то нису схватили, да Српска радикална странка 1998. године није ушла у Владу народног јединства, највероватније да ни Србије не би било.

Показали смо се као фактор не само политичке стабилности, него и просвећености и сад можемо са задовољством да констатујемо да је српски народ почео да се лечи и од југословенства и од комунизма, да је много већи број српских патриота него оних који су уљулкани запалним виђењем демократије, размисљања преко стомака, а не преко онога шта се то све нуди тим обликом демократије.

Морам да констатујем да ми је данас уједно и један тежак дан, јер су наши чланови погинули, осам је теже повређених, осам лакше рањених, а један од погинулих је био запослен и у Министарству трговине, тако да је то делимично пољуљало моје лично расположење поводом овог конгреса. Али генерална слика је да смо успели и показали колико вредимо.

Треба рећи и подсетити све људе у Србији, др Војислав Шешељ је пре десет година рекао да ћемо за десет година ми бити у власти. Ето, ми смо после десет година у власти. Данас је рекао још једну врло значајну ствар, да ће српска по-



Одбранићемо заједничку државу: Растко Петровић и Миомир Булатовић са највишим функционерима Српске радикалне странке

литичка сцена, после следећих избора, да се располути на две врло јаке половине, левицу и десницу. На десници ће бити Српска радикална странка, као одраз српског националног бића и српског националног интереса.

Оно што посебно импонује, то је да су сви наши делегати, представници општинских одбора, као и гости могли да схвате која је сила и снага Српске радикалне странке. Ми буквално постојимо свуда, у свим општинама функционисају наши општински одбори. Они функционисају на нетипичан начин у односу на друге политичке странке, јер смо ми стално са народом, ми разговарамо с народом, знамо шта је народна мука.

И још једна врло важна ствар, да ли је неко ко је на политичкој сцени, ко је делом у власти, рекао грађанима да имају права да критикују власт, да имају права да негодују. То је наш председник рекао пре неколико дана у једној телевизијској емисији и у интервјуу који је био у "Борби". Буквално је, отворених карата, рекао грађанима каква је ситуација. И то је наш принцип. Принцип је победио, а принцип је Српска радикална странка.

УТИСЦИ СТРАНАЧКИХ АКТИВИСТА

Миодраг Васић, делегат: Напредак у односу на почетке ове странке је више него очигледан. На сваком пољу се види да је Српска радикална странка веома напредовала у односу на период када је одржаван претходни отаџбински конгрес. Не само што је временом постала још далеко бројнија, него се види и присуство нових, квалитетних кадрова. Организација конгреса је изузетна, говорници су били бриљантни. Ни сам нисам веровао да је за оволико

кратко време могуће оволико много постићи.

Јанко Глоговац, делегат из Врњачке Бање: Први пут сам на конгресу, и на мене све ово делује импресиивно, види се велика снага странке. Четири хиљаде људи окупљених на једном месту, од тога хиљаду делегата, та импозантна цифра и сама по себи говори о снази Српске радикалне странке.

Александар Ђилердић, потпредседник општинског одбора Српске радикалне странке из Врњачке Бање: Овај конгрес ме је импресионирао. Они који су градили велику салу у Сава центру били су, изгледа, визионари. Видим да је све у плавом, као да су слутили да ће Србија бити сва у плавом.

Харун Смаилагић из Тутина: Заиста сам импресиониран, а после свега што се дешавало овој нашој земљи заиста ме изненадило присуство великог броја страних гостију на конгресу, видимо да и ова земља ипак има пријатеља у свету.

Мирољуб Вељковић, делегат, председник општинског одбора Српске радикалне странке у Врњачкој Бањи: Пети отаџбински конгрес је показао да смо тренутно најјача политичка партија у Србији, показао је снагу, показао је јединство. Декларација усвојена на конгресу показује да ми радикали ни за јоту нисмо одступили од својих страначких ставова.

РАДИКАЛ ИЗ БАВАРСКЕ

Паул Бибер, родом Баварац, иначе у једном периоду градоначелник Штутгарта, од пре две године, откада се за стално преселио у нашу земљу, постао је и члан Српске радикалне странке: Ја сам се ангажовао од 1990. године па надаље за српску ствар, што у Немач-

кој није било сасвим уобичајено. Често сам долазио у Србију, посећивао Врњачку Бању и Српска радикална странка је од самог почетка говорила мени најјаснијим језиком, који разумем. Тако је и остало. Члан странке сам последње две године, од кад сам се преселио за стално у Србију. Веома сам импресиониран овим конгресом, то је сигурно највећи конгрес на коме сам икад био гост.

Знамо из каквих прилика и под којим условима је дошло до тога да се формира Влада народног јединства. У овим историјским моментима притисака са свих страна на Србију то је била једина могућност да се ради што се боље може за ову земљу.

Славко Маркановић, делегат из Републике Српске: Одушевљен сам отварањем, током и излагањима на конгресу, поготово ме је одушевило толико гостију из пријатељских земаља, посебно Француске, Русије, Јапана и осталих. Њихово присуство нам је показало да имамо пријатеље у свету и подстакло нас на још већу мобилизацију у српском народу да бранимо ово што имамо, јер друге отаџбине немамо. Fascинирао ме је и број присутних људи, изненађен сам оволиким присуством свих узраста, посебно младом интелигенцијом, која је на добром путу да одбрани тековине наших делова, праделова и да оставимо нешто за нашу децу и унучад.

Лазар Милчијевић, гост конгреса: Одушевљен сам, о овом конгресу могу да кажем све најлепше и најбоље, и волео бих да следећи буду још већи и још бројнији.

Радосав Милуновић, председник општинског одбора Српске радикалне странке у Тутину: Моји утисци су величанствени. Веома сам задовољан радом Петог конгреса. С обзиром на велики значај Српске радикалне странке, није ме изненадило присуство страних гостију, јер Српска радикална странка не само у Србији, него и у свету има велики углед, а тај углед се очигледно шири у иностранству.

Зоран Николић, делегат из Тополе: Fascиниран сам свим овим што се дешава, одушевљен сам руководством странке и излагањима, организацијом. Велики одзив на конгрес ме није изненадио, с обзиром да уживамо толику популарност, да имамо велики број чланова. У госте су нам дошли представници многих патриотских странака из иностранства, а сигуран сам да ћемо у будућности имати још више пријатеља.

Милорад Ђурђевић, делегат из Сомбора: Ово је пети конгрес коме присуствујем, једном речју, величанствен је. Немам други коментар. Увек смо имали пријатеље и у иностранству, међу патриотским снагама.

Маринко Радич, делегат из Сомбора: Ја сам fascиниран организацијом, присуством толиког света.

Горан Стајин, делегат из Сомбора: Сувишно је трошити речи, ја сам импресиониран и сматрам да је овај конгрес само још један у низу доказа јачине,

чврстине и снаге Српске радикалне странке. Овако нешто импозантно сам очекивао, то се и обистинило. Присуство страних делегација у оволиком броју је доказ да Српска радикална странка добија све више и више присталица у светским размерама и да међународна политичка сцена све више уважава и поштује Српску радикалну странку. Фактички је овде показано јединство у нашим редовима.

Миљан Стевовић, делегат из Пожеге: Импресиониран сам, заиста сам одушевљен свим, од организације до говорника, атмосфере у сали. Пријатно ме је изненадио оволики број гостију и симпатизера. Свим странцима хвала најлепше што су дошли.

Радиша Тодоровић, делегат општинског одбора Српске радикалне странке Велика Плана: Ово је стварно дивота једна. И мене самог је изненадио толики број присутних. А толики број странака доказује да још постоје овај на-

победити. Нисам очекивао оволики скуп, и то да ће Сава центар бити мали да прими све који су дошли. Странци су дошли углавном из земаља које су пријатељски наклонене нашем народу, које се нису показале као наши непријатељи у свему овоме што се догађало, него су на неки начин покушале да докажу да и ми имамо пријатеље, који се труде да истина о нашем народу изађе на видело, да докажу свету како смо у праву. Долазак делегација из тих земаља само потврђује то пријатељство.

Миленче Мигић из Горњег Милановца: Искрено речено, нисам очекивао оволику бројност на конгресу, ни толико присуство страних делегација. То је само доказ колико је Српска радикална странка у последње време напредовала и иде напред незадрживим кораком.

Златко Илијевић из Кладова: Први пут сам на конгресу и одушевљен сам организацијом, а број присутних је импозантан. Драго ми је што сам дошао.



Посета матичној држави: Драгиша Милетић, председник Демократске партије Срба у Македонији

род и Србија.

Новак Савић, делегат из Лознице: Учествовао сам на свим конгресима, овај је као никад до сада. Сама слика колико је овај скуп импресиван показује све, говори сама за себе колико је овде људи. На овом конгресу имамо и највећи број страних гостију до сада. То доказује да је наша странка заиста озбиљна политичка снага, цењена и у другим земљама. Раније су нас многи осуђивали, али време и историјски догађаји све више доказују исправност наше политике.

Бранислав Лозанов, делегат из Бечеја каже да је његов животни мото: Не одричем се својих идеала, не одричем се српских радикала. Сувишно је говорити о утисцима. Излагања су била дирљива, патриотска, само ако поставимо тако, уз Божју помоћ мислим да ћемо

Одушевљава ме и што Српска радикална странка има толики број поштоваца и пријатеља у свету, доказали су то тиме што су дошли да присуствују Конгресу. Та сарадња показује популарност наше странке у свету. Говори представника Француске и Русије одушевили су присутне.

Предраг Шаровић, делегат из Суботице: Испуњен сам поносом што сам присутан на овако импозантном конгресу и што припадам Српској радикалној странци. Овај конгрес је велики историјски тренутак не само за Српску радикалну странку, него и за српство уопште. Испуњава ме позитивном енергијом кад сам видео колику снагу Српска радикална странка има. Види се да овој странци предстоји све већи успон у будућности. Овај импозантан скуп је само потврдио моја очекивања.

Искрено речено, топло ме је изненадило присуство страних делегација у толиком броју. Неке од њих сам очекивао, неке су ме баш пријатно изненадиле, као делегација из Јапана. Види се да смо једна од најозбиљнијих странака у Србији, на Балкану, види се да не само да знају за нас, него нас и поштују у целом свету, а све већи број пријатеља у свету показује да се народи у свету полако освешћују шта се овде заправо догађа. Већ су многи схватили да је наш став исправан.

Ово што нуди нови светски поредак је стварање сиве масе од људи, а напредне снаге у свету цене наше супротстављање да се покоримо томе што нови светски поредак покушава да направи од народа и држава. Српски народ и српски радикали су показали да се неће покорити новом светском поретку, и зато из дана у дан имамо све више поштовалаца у свету. Српски радикали показују свима у свету, који неће да се покоре доминацији, да има наде, да има слободољубивих, непокорних и да та нада неће бити изгубљена. А снаге које се освешћују у свету све више расту и напредују.

НАЈСТАБИЛНИЈА ВЛАДА У НОВИЈОЈ СРПСКОЈ ИСТОРИЈИ

Мирко Марјановић, председник Владе Републике Србије: Сарадња са представницима Српске радикалне странке у Влади народног јединства оцењујем позитивном. Када смо радили на формирању те Владе, основно нам је било какав је њен програм. Мислим да смо направили један добар програм, не само са привредног, него са укупног социјалног становишта, са становишта хуманог, са становишта укупног развоја друштва. У овом тренутку је најважније да успоставимо такав програм који ће обезбедити самосталност, интегритет, суверенитет земље, стабилне привредне токове и, колико је то могуће, привредни развој. У томе смо успели и мислим да је ово једна од најстабилнијих влада у новијој српској историји.

- Двехиљадита је изборна година, шта очекујете на предстојећим изборима?

Мирко Марјановић: Победу странака које чине коалицију у Влади народног јединства, зато што у прилог томе иду и постигнути резултати, а народ даје велику подршку нашем раду. Главачи виде ко је на правом путу.

НАШЛИ СМО ЗАЈЕДНИЧКИ ИНТЕРЕС И ЦИЉ

Жељко Симић, министар за културу владе Републике Србије: Досадашња сарадња са члановима Владе народног јединства из редова Српске радикалне странке била је више него конструктивна. Врло је важно у једном веома тешком времену, на историјској прекре-

тници, да смо нашли заједнички интерес који је важан за судбину српског народа и судбину свих грађана и Србије и Југославије.

Оно што је такође веома важно јесте да је сарадња са члановима Српске радикалне странке изузетно конструктивна, толерантна и да је подређена једном главном циљу, а то је очување суверенитета и територијалног интегритета земље и, у крајњој линији, утирање пута бољитку свих грађана Србије. Мислим да је то изузетно важно и да, с друге стране, уноси једну дозу толеранције у острашћени политички живот Србије, где се не дају разабрати битни и стратешки најважнији интереси политике Србије у овом тренутку. Мислим да смо нашли заједничку линију и заједнички циљ који се распознаје, а то је да се очува земља и да се не допусти било какав колонијални статус Србије.

Осим тога, мислим да оно што карактерише ту успешну владу, Владу народног јединства, јесте чињеница да колико смо погледа упереног у будућност, толико смо везани за традицију која нам говори да не можемо одступити од колективног психолошког архетипа овог народа. То су независност и слободољубив дух, који се, уклопљени у једну прагматску политику, дали резултате који се не доводе у питање, а то је да смо очували земљу, да смо очували статус, и да смо, када је у питању финансијско - монетарна ситуација, успели да очувамо сигурност, без обзира на предвиђања оних којима патриотизам није на срцу. То би било оно најважније везано за сарадњу између нас и представника Српске радикалне странке.

ДОШАО ЗБОГ ЛЕПИХ ЖЕНА

Милован Илић Минимакс, новинар: Нешто сам мало чуо на вестима, али не знам неке детаље, тако да не бих волео да резимирам, али претпостављам да је, чим је у питању Војислав Шешељ, све на највишем нивоу. Верујем да ће и већерас овде бити и много угледних људи и најлепших жена тренутно у граду. Ја сам дошао, а сад ви погодите због чега, да ли због овог последњег, или због једног и због другог.

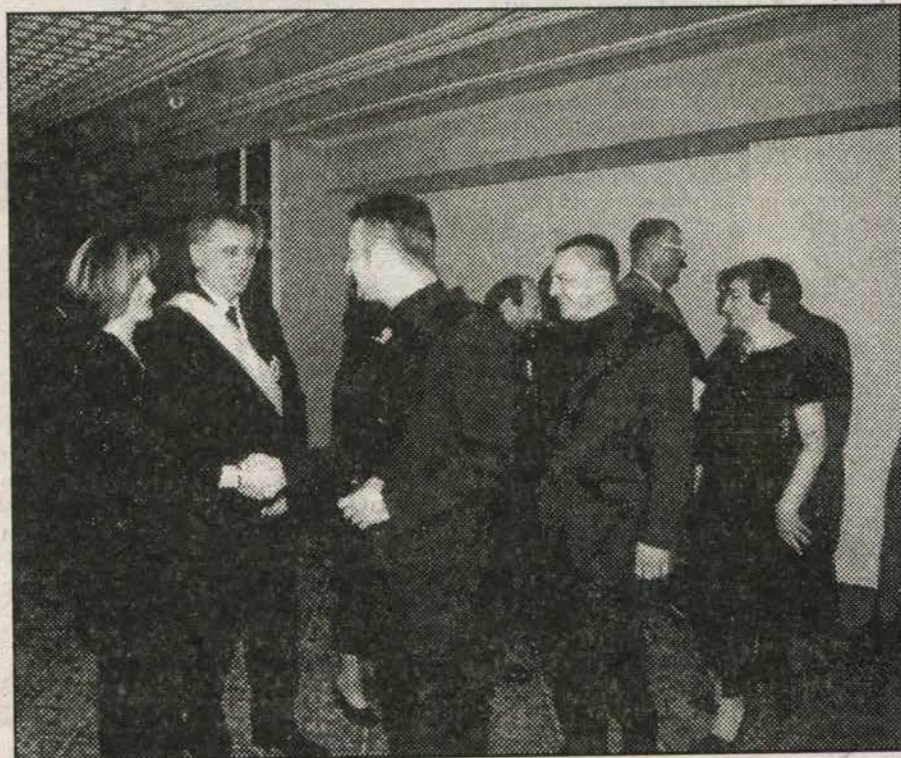
- Ја претпостављам - због Српске радикалне странке.

Милован Илић Минимакс: Како да не. Ја сам од првих дана био уз Војислава Шешеља, мада нисам члан ваше странке, нити сам члан било које странке. Ја сам пријатељ са свим добрим људима, а мислим да човек који се бави послом којим се ја бавим не треба да буде члан било које странке, да би био објективан. Верујем да ће већерас бити лепо и лудо и волим да видим Шешеља у елементу и у правој форми, а не као кад је био у затвору, или кад је изашао из затвора, или кад се спремао у затвор, далеко било, не повратило се.

ПРОЧИТАТИ ПРЕТХОДНУ ИЗЈАВУ

- Можете ли ви да одговорите на исто питање, само претходно реците своје право име.

Лазар Антић, Биг Лале, мађионичар: Зовем се Лазар Антић. А што се тиче



"Преслишао" енглеске командосе: македонски патриота Саша Каимовски



Хипократови следбеници: др Милован Бојић и др Паја Момчилов

моје изјаве, ископирајте све ово што је Мића рекао и доле потпишите мене.

БЕЗ ИМПРОВИЗАЦИЈА У ПОЛИТИЦИ

- Молим вас да кажете шта мислите о данашњем конгресу српских радикала и о њиховом десетогодишњем раду.

Миодраг Вујовић, власник и директор телевизије "Палма": Морам да кажем да је мој први утисак искрено жаљење због трагичне саобраћајне несреће која се данас десила. Очигледно је да су сви данас овде, под тим утиском.

Што се тиче самог рада конгреса, мислим да је јасно деловање Српске радикалне странке. Ја, као страначки човек, импресиониран сам озбиљношћу, организованашћу странке, бројношћу. Мислим да је евидентно да у кадровској политици није било никаквих импровизација. А оно о чему сам највише водио рачуна, да будем поштен, и оно што ме је највише интересовало када је рад данашњег конгреса у питању, то је јасно изражена патриотска линија која је потврђена како самим радом конгреса, тако и изгледом свих присутних на конгресу. То намерно подвлачим, јер није тајна, ја подржавама сваку политику која у овом тренутку и у овим временима има намеру да брани ову земљу, да је обнавља и да се бори да Косово што пре поново буде српско, па дакле и југословенско. И мислим да је то за мој укук данас на конгресу било главно.

- Споменули сте Косово. У том светлу реците нешто и о Црној Гори.

Миодраг Вујовић: Из личног искуства, пошто имам доста пријатеља и у актуелном политичком врху Црне Горе, у више наврата сам имао прилику

да чујем да се пежоративно говори о ставу Српске радикалне странке. Међутим, морамо бити реални, у свим званичним контактима Српске радикалне странке и Црне Горе исказана је једна флексибилност. Јасан је став Српске радикалне странке - шта заступа, значи унитарну државу, али је показана спремност да се испоштује реалност. Међутим, у тим односима опет дајем подршку једној јединој ствари: пошто као правник подсећам да из неправда не настаје право, инсистирање на томе да се сви договори обављају на основу важећег Устава и у бројним институцијама, сигурно је оно што поздрављам. Ако би се тако радило, мислим да би резултати били прихватљиви.

- Још само једно питање. Мислите ли да су српски радикали у Црној Гори она снага која би могла да подстакне тај народ да исказе оно што жели, а ми верујемо да жели јединство?

Миодраг Вујовић: Сад или никад. Немам довољно података да бих могао да кажем да би их једино Српска радикална странка окупила, али мислим да се може направити један патриотски фронт који сигурно Црну Гору брани од свих егзибиција и, да не употребљавам теже речи, којима се прети.

МАКЕДОНИЈА У ГРАНИЦАМА ЈУГОСЛАВИЈЕ

- Видели смо се непосредно пре почетка бомбардовања на нашу земљу. Шта је ново у Македонији од тада?

Сашо Каимовски, музичар, власник ресторана "Два јелена" у Скопљу: Хвала богу, све се завршило. Могу само да причам о томе како сам ја то доживео када сам био овде у Београд, па отишао тамо. Доживео сам овације од грађана, био сам на програму државне телевизи-

је на којој сам причао како сам овде дочекан као да сам неки државни функционер. Оцене су биле веома лепе, нисмо имали никаквих проблема овде у Југославији. Мој ресторан је почео још боље да ради, имам стално госте из Србије, кад год дођу обавезно сврате у "Два јелена" да виде место где се све то десило.

Све у свему, носим веома лепе утиске одавде. До сада је све у реду.

- Да ли страни војници долазе у госте?

Сашо Каимовски: Нема их, сви су се сада преселили на Косово, нема више војника страних у Македонији. Има их врло мало, али више не долазе у "Два јелена".

- Онда су односи Македонана са Албанцима били још како - тако подношљиви. А сада?

Сашо Каимовски: Ту се променило то што су ушли у Владу, у коалицију са ВМРО, једна најјача албанска партија и још једна нова, партија Тупурковског. ВМРО је сада дала Албанцима пуно права - хоће да отворе у Македонији свој универзитет, хоће да уведу легално свој језик, и онда су мирни. Нико ништа не прича, нико се не буни. За сада је све привидно у најбољем реду, а шта ће да буде, то нико не зна.

- У том смислу, како гледате на Српску радикалну странку? Да ли као на неку снагу која може да сачува ову земљу и да ли видите могућност поново Србију и Македонију, односно Југославију, у истим државним границама?

Сашо Каимовски: Ја бих волео да постоји једна радикална странка и код нас у Македонији. Али тог профила странке сада нема. То је та ВМРО, она се мало-помало претопила у странку која омекушава односе, која балансира. Ми немамо такву странку као што је Српска радикална странка. Ја видим Македонију у границама Југославије. Не бих волео да са нама буду ни Бугари, ни Албанци, ни Грци, јер ми смо два најближа народа. Ја мислим, даће Бог.

- Да ли сте често гост у Србији?

Сашо Каимовски: Јесам, пошто ми је мајка одавде. Био сам пре месец дана када сам позван од Српске радикалне странке да примим признање почасног грађанина Земуна, и сада сам други пут овде.

- Да ли је у плану неки музички бизнис?

Сашо Каимовски: У плану је сада, на пролеће, музички бизнис.

СРПСКИ РАДИКАЛИ - ПРАВЕ ПАТРИОТЕ

- Да ли бисте могли да дате једну изјаву за "Велику Србију"?

Андрија Ера Ојданић, естрадни уметник: А што не би могло?

- Јесте ли пратили данас рад Петог отаџбинског конгреса?

Андрија Ера Ојданић: Нисам, данас сам имао пуно неких својих обавеза, али сам чуо да је конгрес био баш прави, у духу нас Срба, великих патриота и чуо сам да је било све најбоље, у шта ја не сумњам. Ту је наш председник др Војислав Шешељ, а кад он нешто направи и организује, то мора да се памти и да се слави.

● Данас је и десетогодишњица Српске радикалне странке. Како оцењујете ту странку сада после десет година, и то најтежих за Србију и Југославију?

Андрија Ера Ојданић: Ја сам од самог почетка, од оснивања странке био међу првима, и ево, после свих толиких проблема и невоља које су нас задесиле, Савезну Републику Југославију и српски народ срећан сам и поносан што сам у таквој страници. А за то смо дока и сви ми овде присутни у "Интерконтиненталу". Где год да погледам све су то супер људи, велики домаћини, високи интелектуалци, праве патриоте једном речју, и то је то. То се зове Српска радикална странка.

ДИСИДЕНТСКА ВЕЗА ИЗ САРАЈЕВА

Др Веселин Ђуретић, историчар: Моја веза са Српском радикалном странком постоји од самог стварања те странке. Али моја веза са лидером те странке је знатно старија, јер смо Воја и ја живели у истом граду, Сарајеву. Ја сам прије њега напустио Сарајево, као резултат једне од двије велике афере које су биле уперене против мене. Једна у доба студентских демонстрација, када сам био проглашен за предводника, а друга, много већа, поводом једног мог излагања на Тјентишту 1971. године, када сам, што кажу, за два умакао.

Према томе, моја веза са господином Шешељем је дисидентска, по патриотској линији. Није то оно дисидентство с којим се многи ките, него је то отпор једном једноумљу које сам ја као историчар у Босни и Херцеговини много раније осјетио, још 70-их година и знао сам чему оно води. Води једној коалицији, муслиманско-хрватској, против Срба. Ја сам то изразио и у више својих књига, на различитим мјестима, у јавним иступима итд.

Иако нисам члан Српске радикалне странке, нисам члан ниједне друге странке, појављивао сам се на различитим трибинама, али сам заузео један став, да не бих био много трошен што кажу у политичке сврхе, ако већ нисам политички ангажован, појављивао сам се тамо где се стварала историја. Тако да сам у присуству академика Рашковића говорио мање-више у свим градовима, у присуству Радована Караџића на многим местима, кретао се на линијама борбе за слободу. И онда је природно што сам дошао овдје. Одазвао сам се на позив човјека који слиједи једну националну линију, без обзира на то да ли се ми у

партијском смислу у нечему слажемо и у нечему не слажемо.

Мени је национално значајније од свега другога и мислим да су основни пропусти левичарских снага, сад хоћу њих да апострофирам, што на националне изазове нису одговорили национално. И то ће бити хипотека која ће их пратити увијек, а имали су прилику да одговоре још почетком 90-их година када је требало дефинисати српско биће и представити се пред свијетом у једној аутентичној светлости, односно показати ход антисрпских манипулација које су оствариване под првеном заставом и које су трајале дуго времена.

На основу тог схватања ситуације ја сам и написао оне моје последње књиге које сад преводим у Русији, које говоре о тим великим свјетским манипулацијама, употреби Русије и Запада од разних кругова, домаћих и иностраних. Враћам се синтези, мој долазак овдје је природан, долазак да обиљежим једну манифестацију која је, прије свега, национална, а све друго је другоразредно.

ШЕШЕЉ УЖИВА ВЕЛИКИ УГЛЕД

Аца Перишић, сликар, гост Петог отаџбинског конгреса: У тисци су: немам речи, све нај нај. Штета што у Сава центру нема довољно места за све који су желели да дођу. Видео сам многе своје старе пријатеље. Очекивао сам и присуство гостију из иностранства, јер Воја ужива велики углед у свету, зна се у ком свету, а Српска радикална странка је одвајкада била једна од најјачих странака још из доба Пашића.

Велимир Бата Живојиновић: Све што је до сада урађено у оквиру Владе народног јединства, изванредно је. Резултати су фасцинантни, очигледни, то сви знају. Резултати су изузетни, види се ко ради, види се ко води бригу о овој земљи после свега што нам се догодило. За сада све функционише одлично.

Димитрије Ђелица: Највише ме је импресионирао то што је др Војислав Шешељ напамет причао, што је реткост међу политичарима. Присуствовао сам многим светским манифестацијама, али овај конгрес је био изузетно импресиван, сјајна организација, излагања. По оваквом кијамету, невремену, странце није мрзело да дођу, то је диван гест пријатељства и поштовања, а наш народ их је толико дивно дочекао овацијама, видело се колико наши људи воле пријатеље из целог света. Тај топли аплауз је све рекао. А њихова посета говори о великом пријатељству, јер су представници тих земаља дошли после агресије, по оваквом невремену, у време ембарга, без авиона за Београд, то је диван гест велике пажње према нашем народу, Југославији, Српској радикалној странци и др Војиславу Шешељу.

ГЛАС РАДИКАЛА ОДЈЕКУЈЕ У СВЕТУ

Растислав Петровић, историчар: Сматрам да Српска радикална странка у овом времену, које је врло деликатно за нашу земљу, за наш опстанак уопште, игра једну крајње позитивну улогу.

● Да ли мислите да је Српска радикална странка сада највећа снага која може да истраје у одбрани наше земље и очувању српске територије?

Растислав Петровић: Мислим да, кад су кренули овим путем, да ће само да га продубљују. Јер и онај који зло мисли о нама, неће да се заустави само на овоме. А глас радикала ипак одјекује у свету и мислим да то значи доста. С друге стране, радикали су у заједници са одређеним партијама и изнели овај рат на својим плећима, износе и изградњу земље изванредно. Знате, кад неко нешто конструктивно ради, онда му се мора олати велико признање. Мислим да Српска радикална странка ради веома, веома конструктивно.

● Само још једно питање. Ви знате да су се српски радикали одувек залагали да сви Срби буду у оквиру граница једне државе. Шта мислите, колико су они тренутно оствариви?

Растислав Петровић: Ја се плашим, одговарајући на ваша питања од самог почетка, да могу да будем пристрасан из једног разлога. Веома давно сам упознао Војислава Шешеља, још онда кад је одбранио докторску дисертацију, или боље речено онда када је председник Француске својевремено казао за Војислава Шешеља да је он једини прави дисидент у Југославији. То је било у време Јосипа Броза Тита.

Шешељ располаже једном изузетном интелектуалном снагом. Ја га сматрам, у овој ситуацији, изузетно позитивном личношћу, личношћу која је сад потребна нашој земљи.

● Још нешто о Црној Гори. Шта мислите, како ће се развијати ситуација?

Растислав Петровић: Знате шта, из породичних разлога, ја бих морао да одем мало до мојих у Црну Гору. А сада сам пешачио доста, јер немам кола, и размишљао сам - како тамо? Имам новца, динаре, али с обзиром да су ми казали да се тамо све продаје за марке, онда са тим динарима тамо не могу да одем. То је ужасно, то је страшно. Нарочито ово што рале са Црквом. Они потпуно потпадају под утицај Ватикана који хоће да господари овим нашим просторима. Мислим да је и у томе вредност Српске радикалне странке, јер она то веома добро разуме, бар њени лидери који одређују њен прави и правилан пут.

Припремили:

Добрица Гајић, Драгана Глушац,
Весна Арсић и Ивана Борач

НА БРАНИКУ СРПСТВА

Пети отаџбински конгрес у фокусу новинара "Велике Србија"

ИСТОРИЈСКИ ЗНАЧАЈ ПЕТОГ КОНГРЕСА

За српске националисте није било већег и значајнијег, а сигурно ни патриотскијег скупа од Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке, одржаног 23. јануара у Сава центру. Било је то свечано и традиционално обележавање десет година њеног рада и постојања на политичкој сцени. Био је то Конгрес подсећања да се национално биће не сме изгубити и обесхрабирити. Скуп патриота који не продају образ за вечеру, који се не мире с цепањем српских територија, па самим тим, ни са убијањем српског духа.

Тог празничног јануарског дана српски радикали се нису присећали како су, током десетогодишњег постојања, на нашој политичкој сцени били жестоко прогањани и мучки хапшени. Дани грубих прогона, с ове временске дистанце, представљају историјске догађаје, који су нас водили у друштвене промене. То су сећања патриоти, и који су због љубави према националном били страдалници једног прошлог времена.

Данашња снага српских радикала доказала је да су се времена променила, а Срби излечили од опаке болести страха и непознавања сопственог националног идентитета.

Излаз из титоистичког вилајета

Срби су повратили ону изгубљену националну нит, православну веру, традицију и српски дух. У српским душама поново живи чојство и образ наших прадедова. Повратили смо оно што је највећи србомрзац, Броз, као и сви његови следбеници, годинама покушавао да потре и гурне у тамницу заборав. Јер, знао је Броз, лакше ће сатрети и уништити један храбар народ, какви су Срби, само ако им из јуначког срца и честите душе, истргне љубав према националном.

Педесет година тамновања у неспрству и одрицању од сопствене вере и националне традиције, могло је да буде погубно. Претило је да нас одведе на пут изгубљених људи, без историје, традиције и вере. Могли смо да поста-

немо ликови без сећања и прошлости. Ми, Срби, који немамо чега да се стидимо у нашој прошлости, били смо на путу да залутамо у мрачном титоистичком вилајету, те postanемо само сенке неког злог и јадног времена у коме нема места за национално свесна бића.

Ко зна како би данас овај део Балкана изгледао, да се на нашој политичкој сцени није појавио др Војислав Шешел, који је око себе окупио највеће патриоте српског рода, идеолошке и политичке истомислљенике, који су покренули иницијативу за оснивање Српског слободарског покрета.



Тим који побеђује: политички врх странке положио испит пред чланством

Обнављање српског радикализма

Национално и идеолошки блиски, политички истомишљеници, 6. јануара 1990. године, приступили су потписивању Оснивачког манифеста Српског слободарског покрета.

Оснивачки конгрес Српског слободарског покрета одржан је Батајници 23. јануара 1990. године, и сматра се Првим отаџбинским конгресом Српске радикалне странке.

У периоду од 1990. до 1991. године Српски слободарски покрет претрпео је неколико незнатних измена. Наиме, Декларацијом о уједињењу Српског слободарског покрета и Српске народ-

ве, Статутарне комисије и Надзорног одбора странке. То је дан који српски радикали обележавају, већ традиционално, у радној атмосфери.

Ове године конгресу Српске радикалне странке поред делегата, чланова странке, које су изабрали општински одбори, присуствовали су и гости из иностранства, представници оних политичких партија и покрета, који су осведочени српски пријатељи, а који имају сличне, патриотске програме као српски радикали.

Конгрес је највиши орган странке, ради у редовном и ванредном заседању. Иначе, редовно заседање конгреса одржава се једном у четири године. У слушају захтева председника странке, Извр-

оне партнере, или можда, ипак, јесу, а ови нису дошли? Да ли то нешто значи? Наравно, уз таква несувисла нагађања "независних", чули су се и неки злобни коментари непримерени овом скупу, па их зато нећемо помињати.

Нестварно мали Сава центар

Свечана дворана Сава центра, која прима око пет хиљада људи, данас је изгледала, нестварно мала да би примила све српске радикале, који су већ око девет часова почели да пристижу са свих могућих улаза. Изгледало је да неће бити места, и не само да је тако изгледало, него, већ, око десет сати, није било места за седење, па су многи били



Снага и јединство: Српска радикална странка, стасала у велику и моћну политичку организацију

не обнове, основан је Српски покрет обнове. Неколико месеци касније, одлуком Централне отаџбинске управе, назив је промењен у Српски четнички покрет.

Заједничка седница Скупштине Српског четничког покрета и већег броја месних одбора Народне радикалне странке, одржана је 23. фебруара 1991. године у Крагујевцу, када је проглашено уједињење у Српску радикалну странку. Био је то Други отаџбински конгрес.

Највећи страначки скуп

За српске радикале, 23. јануар је дан спасења националног бића, када се бирају председник и заменик председника Српске радикалне странке, као и чланови Централне отаџбинске упра-

вног одбора, или петине општинских одбора, конгрес се ванредно одржава. Конгрес сазива председник странке, или Централна отаџбинска управа.

Ове године одржано је редовно заседање конгреса. Представнике "седме силе", који припадају такозваним независним новинама, занимало је да ли ће овом приликом неко од чланова Српске радикалне странке, евентуално, сговорнице упутити неумесне и оштре критике коалиционим партнерима, те на тај начин унети мало ниских страсти и раздора између три владајуће политичке партије. Петпарачка нагађања и, рекло би се, прижељкивања, нису се остварила.

Наравно, новинаре таквог, искривљеног менталног склопа, још је занимало, зашто српски радикали на Конгрес, као госте, нису позвали и коалици-

принуђени да стоје.

Међутим, нико се није бунио, нити је показивао незадовољство и нервозу. Напротив, изгледа да су српски радикали тог дана зрачили искључиво добрим вибрацијама и позитивном енергијом којом, иначе, већ годинама напајају српско национално биће, враћајући га традиционалним коренима. Понос и гордост је у венама српског народа, без обзира на страдалнички пут који је Србима наметнуо Запад, а на српском лицу чита се задовољство.

Српска радикална странка данас је владајућа партија на савезном и републичком нивоу, а број чланова, из дана у дан, све већи. Оно што је, такође, битно поменути када се говори о томе, јесте и чињеница да су честитост, родољубље и грађење историје, особине које су

српски радикали успешно вратили Србима.

Озбиљност и трагичност ситуације у којој су се још једном, у овом веку, нашли Срби, као да је упртала нови пут Србији. Таква ситуација налаже и захтева од српских радикала да говоре отворено, одговорно и поштено, како, иначе, већ годинама чине. Србима је намећу још један изазов, "бити, или не бити", опстати и остати на овим просторима, што захтева, још једном, одбрану отаџбине.

Порука новом светском поретку

Конгрес Српске радикалне странке представља, у неку руку, отворено и трезвено суочавање са стварношћу и свим проблемима који нас чекају у блиској будућности. Оно што се не може занемарити је и порука коју су Срби са овог

променио, и напао актуелну власт како је она крива за све што нам се догађа.

Сваки политичар може да погрешити, да се прерачуна у процене, али нема права да говори лаж и своју одговорност, или неодговорност, преноси на леђа народа. Колебљивост је болест несигурних и слабих људи. Политичари, као јавне личности, који представљају део народа који им је поконио своје поверење, немају права да личне слабости и дилеме, или страхове преносе на народ, јер га тако само збуњују.

Америчка слаткоречива обећања

У годинама које су остале иза нас, Српска радикална странка доказала је своју доследност и непоколебљивост, а њени чланови принципијелност и оданост страначком програму који је окренут Србији. Неке вајне, домаће демократе, ко-

обећањима, у суштини тешким прева-рама.

Исправна политичка оријентација

Ни до 24. марта прошле године, Срби нису имали разлога да верују у добре намере Запада, а тек после тромесечног НАТО бомбардовања, и највећим лажним обећањима постало је јасно колико су српски радикали, свих ових година, били у праву, док су упозоравали на шта су све спремни западњачки крвници како би остварили своје циљеве.

У целокупној политичкој историји света, још нису доказане добре и позитивне намере окупатора, па како, и зашто, би то било другачије у нашем, српском случају? Наша историја, показала је да свака туђа војска на српској територији значи само извор зла и смрти нејужних. Нису Срби пристали да се одрекну себе. Доста је Србији педесет година непознавања националног идентитета, и забуна, када су само српске мајке рађале Југословене.

На Западу осмишљено командање наше државе није текло по замишљеном плану, јер су српски радикали објаснили и разјаснили све понуде које долазе са америчког континента. Народ је схватио шта значи, у крајњем случају, и добијање тог лажног атрибута "демократски", ако он у пракси не представља ништа друго, осим слова на папиру. У чије име, и ради чега, треба раскомадати државу? Питање је да ли би Запад и тада задовољио своју незаситост? Државу нисмо дали, а ни продали, нити ће се то догодити док су представници Српске радикалне странке у Савезној и Републичкој влади.

Сава центар је, 23. јануара, сигурно био најпосећенији културно-друштвени објекат. Снажна вејавица у јануару, за градске челнике можда представља изненађење. Међутим, за српске радикале не постоје чак ни временска изненађења. Долазак делегата Српске радикалне странке на данашњи конгрес ниједног момента није био под знаком питања, јер је то највећа част и радост које се Срби не одричу лако. Сви путеви и прилази Београду били су готово непроходни, али не и за српске радикале. Неки су у Београд стигли и дан раније, пре него што је снег почео.

Пригушена светла у Сава центру била су прва најава да је тренутак почетка конгреса већ постао стварност. Акорди марша "Спремите се спремите", означио је улазак најужег руководства. Са свих страна су се чуле овашје поздраве и одобравања.

Патриотска песма из једног грла

Био је то тренутак када су и новинари устали да аплаузом поздраве др Војислава Шешеља, Томислава Николића, др Николу Поплашена, Драгана Годоровића, Мају Гојковић, Александра Вучића, Гордану Поп-Лазих, Мирка Бла-



Приоритет број један: отаџбина се мора бранити свим политичким средствима

конгреса послали прекоокеанским кројитељима новог светског политичког поретка, а гласила би: "Ми ћемо своју државу бранити од ваше "демократије", потпомогнуте НАТО бомбардерима и разарањима, отаџбину ћемо одбранили, иако се то не уклапа у ваше планове и амбиције".

Огромна динамика политичких збивања на светској сцени, пружала је прилику за свакојака понашања политичара. Тако су Срби били у прилици, нарочито током НАТО агресије, да доживе и виде све и свашта, од кукавичког понашања Зорана Ђинђића, који се од рушилачких нагона својих белосветских пријатеља крио по Црној Гори и Европи, а при том тражио од Запада да настави бомбардовање Србије, до променљивих и небулзних изјава Вука Драшковића, који је по уласку КФОР-а на Косово и Метохију, громогласно, да га чује цела Европа и свет, запевао како је то велики дан за Србију, да би само неколико дана касније, своје мишљење

је раде по налогу западних моћника, нападале су челне људе Српске радикалне странке, управо због доследности и принципијелности.

За то време, ти исти представници такзваних демократских опција у Србији, напаћеном српском народу говорили су о некаквој Уједињеној Европи. Нашем евентуалном уласку у њу, али, само ако се одрекнемо националних ставова и принципа. Говорили су још како ће нам живот, чим се ослободимо тог "националног баласта", кренути узлазним путевима, како свет више неће бити против Србије и Срба.

Обећавали су да ће српски живот постати као у америчким филмовима. У тим истим филмовима, који стижу из Америке, чак и у цртањима, насиље апсолутно доминира. Срби им нису поверовали, српски национални интерес нису продали слатким сновима. Нису поверовали српски радници и сељаци примамљивим и слаткоречивим америчким

гојевића, Гордану Булатовић, Момира Војводића и друге челнике Српске радикалне странке, који нас већ годинама упозоравају да је угроженост српског народа, svakим даном све већа и страшнија, али да држава нема цену.

Више од пет хиљада људи певало је сложено, као из једног грла, "Спремте се спремите". Певали су и чланови највишег руководства Српске радикалне странке, као да су свима хтели да поруче како је живот нешто најсветије на свету. Много је оних који су, током последњих година, ту највећу светињу положили у одбрани Србије и српског народа.

Срби су веровали у своју отаџбину и жртвовали своје животе због ње. То је наша њетина, од које, и да хоћемо, не можемо да побегнемо. Аплаудирајући челницима Српске радикалне странке, једна страна новинарка није могла, а да не примети, колика је оданост Срба према отаџбини, реченицом која је, отприлике, гласила: "Чиме је одређена мера у одбрани отаџбине, ако не искреним патриотизмом и љубављу? Старише, Европо, постиди се једне мале, а тако велике Србије, јер док је српског јунаштва, бићеш и ти одбрањена, мајко Европо".

Неверица "независних" новинара

Домаћи новинари, нарочито они који се диче називи независним новинарством, гледали су ту странкињу у неверици. Није им било јасно, како је могуће да је чак, и она, која је одрасла на другом крају света, окружена различитим мерама вредновања, приметила и схватила поруку српских радикала, а да они, иако рођени у Србији, не разумеју то о чему она говори, чему се диве?

Не знају они, сујетни и самољубиви послушници-писарчићи, жељни демократског ветра који дува са Запада, како би многи европски народи све дали за секунду искрене и праве љубави према отаџбини, јер је код њих одавно јаво допливао из Америке. Одговор није у сећању или заборављању, већ у ономе што се данас зове "глобалном стратегијом". Европа то зна, као што је свесна и чињенице да је чека дан обрачуна са виновницима такве политике.

Светска стварност има оштре контуре, из дана у дан она постаје све опаснија. Свесна је Европа тога, али треба јој српско јуначко срце, радикалска храброст и одважност, као и паметна анализа за коју Европљани још увек нису спремни.

Патриотизам без колебања

Бурани аплауз отпратио је чланове руководства странке до бине. Знак одобравања није престајао, чак ни онда када је за говорницу пришао председник Српске радикалне странке, др Шешељ, који је на основу одлуке Централне отаџбинске управе отворио Пети конгрес Српске радикалне странке. Када се салом разлегао звук химне "Боже прав-



Патриотски "хор": чланови радног председништва прате интонирање химне Боже правде

де", сви су у ставу мирно, готово без даха, како не би нарушили тренутак патриотског набоја, с поштовањем поздравили данашњи конгрес, све делегате и госте.

Патриотизам је био и остао средиште целокупне политике, коју води Српска радикална странка. Српски радикали су патриотизам испољавали снажно и без колебања у свом политичком раду. Уверени су да без патриотизма нема државе, а онда нема ни политичара, ни државника. Процене исправности радикалских ставова остављене су здравом разуму народа, а народ је умео да оцени и процени, праве обновитеље српске државности.

То је оно што највише смета западним моћницима. Међутим, против тога се не могу борити, јер је очигледно патриотски осећај нешто што се ни НАТО бомбама не може угушити и убити. Такви су Срби.

Можда је право питање, зашто српску жељу за државом толико нападају управо они, који себе, свуда у свету, представљају као симболе демократије? Каква је то демократија због које дневно гине стотине недужних цивила, старца и деце? Је ли и то демократија, када се убиственим разарајућим оружјем за собом остављају гробови читавих народа? Можда је "демократски" рушити фабрике и мостове, с циљем спречавања хуманитарне катастрофе, и то у оним земљама које не прихватају прекоокеански вид демократије.

Благослов владике Филарета

Сваки започети посао, без вере и благослова, представља пут ка пропасти, знају то српски радикали. Зато у свакој манифестацији, догађају, и уопште у животу, вере има онолико, колико и у српском националном бићу. Наравно, нису српски радикали нападни богомолци, али вера и традиција су основе српства. Тако да је данашњем конгресу присуствовао и Његово преосвештено-

тво владика милешевски Филарет и свештеници православне цркве. Након поздравног говора председника Српске радикалне странке, Његово преосвештеноство владика милешевски благословио је овај сусрет српских патриота, и одао почаст свим упокојеним члановима странке.

Још једном, уз поштовање традиционалног обичаја српских кућа, подстелили смо се како је на вредностима вере израсла снага српског духа.

Прекоокеански окупатори, управо су рачунали да главни и судбоносни ударац задају нашем духу, као основном изворишту народног бића. Зато се не треба чудити што такозване међународне мировне снаге на Косову и Метохији мирно гледају спаљивање српских цркава и манастира. Поручене цркве, попаљене куће, народ растеран, а бело-светски миротворци незаинтересовани. Заиста, на чудан начин обављају свој посао, или им је такво упутство стигло од оних који би од Срба да направе Индијанце.

Велики број страних гостију

Затим је председник Српске радикалне странке поздравио стране делегације: Демократске партије Срба у Македонији, Либерално демократске партије Русије, Руског општенародног савеза, Националног фронта Француске, Радничке партије Кореје, Јапанске патриотске организације Исуикаи, као и госте из дипломатских представништва у нашој земљи.

Радни део конгреса, макар по коментару новинара, како домаћих тако и страних, такође је био занимљив. У појединим тренуцима, изгледало је да је представницима светских медијских кућа, страначки рад српских радикала био право откровење, јер се све дешавало пред очима јавности. Није било закулисних радњи и онога што обично прати такве послове. Јавност у раду, ко-



Мостови пријатељства:
запажено присуство великог броја гостију из иностранства

ју заговарају српски радикали, наишла је на велико одобравање у светским новинарским круговима, макар се они и не слагали с политиком Српске радикалне странке.

Ово не би била потпуна слика са конгреса, ако не бисмо поменули још један коментар новинара, који је рекао, како изгледа, да оне праве политичке демократије, о којој говори Запад, и незаслужено се кити њоме, нема тамо где се о њој највише прича и њоме маше, већ је има код оних који су највише нападани због недемократског понашања, а то су Срби.

Критичко сагледавање досадашњег рада

Делегати су се смењивали за говорницом, давали оцене рада Српске радикалне странке, правили критички осврт на постигнуте резултате; говорили се о отетим српским територијама, којима се данас слободно шета окупатор и понаша као домаћин. Чуло се много предлога и сугестија. Размене мишљења и подсећања протекле су брзином светлости, тако да многи делегати, који су имали спремљене говоре, нису успели да дођу до говорнице, јер се време предвиђено за рад конгреса приближавало крају истицало као песак кроз српске шаке.

Дефиниција, или резиме конгреса Српске радикалне странке, могла би да буде формулисана на следећи начин: опасна је и клизава линија политике, али не и за српске радикале, који одишу енергијом и снажном вољом која је у потпуној функцији патриотизма, очувања државе од насртаја белосветских криминалаца, који би да окупирају српску земљу и отму нам државност.

Прави избор српских радикала

Сплет нераздвојене условљености на светској политичкој сцени допринео је националном освешћењу Срба, а данашњи Конгрес, још једном, правом избору српских радикала. Наиме, др Војислав Шешељ је поново изабран за председника, а Томислав Николић за заменика председника Српске радикалне странке.

У светској политици, која је пуна превртљивости и недоследности, српским патриотима импонује да прва два човека Српске радикалне странке буду енергични, а њихове енергије усмерене ка стварању мотива за рад и живот достојан човека на прагу двадесет првог века, а да при томе око патриотизма нема ценкања и погађања. За њих је одговорност пропорционална овлашћењима, па се зато труде да мењају услове, а не потребе народа. Неспорно је да Српска радикална странка на свом челу има јаке, способне и вредне људе.

Срби, национално свесни, на данашњем конгресу умели су од добрих да изаберу најбоље, као своје представнике, а опште је познато да данас опстанак државе зависи од мудрости и способности оних који је представљају. Епско и витешко понашање одувек су били трајно надахнуће српског бића. То је некаква чудесна снага воље када се прошло, садашње и будуће међусобно прожимају и чине реалност српског живота. То је услов опстанка Срба на овим просторима, да се искуство пренето сећањима и генима не поништи и не заборави, али и да се храбро сусретнемо са новим неизвесностима и борбама, које живот, као замке, поставља испред нас.

Стоп комадању СР Југославије

Чињеница да је Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке одржан 23. јануара, на дан када је пре десет година основана странка, дала је овом највећем партијском скупу српских радикала посебан печат. Мало је ко од учесника у генералној дебати пропустио да се тим поводом осврне на протекли десетогодишњи период, у коме је странка од за режим непожељног Српског слободарског покрета, формираног као прва национално оријентисана српска политичка партија, након деленијског монопола Комунистичке партије, израсла у једну од најјачих политичких странака у Србији са развијеном партијском инфраструктуром, организована у свим српским земљама.

На пређени пут подсетио је и лидер радикала, др Војислав Шешељ, у свом реферату на самом почетку конгреса, истичући да је Српска радикална странка, формирана у тренуцима судбоносних збивања по целокупни српски народ и државу, прошла трновит пут, али и да је увек остала доследна својим програмским циљевима, својим идеалима и никада није поклекла у светој борби за слободу српског народа:

Шири се круг пријатеља

Пети отаџбински конгрес остаће забележен у историји странке, али и новијој политичкој историји Србије и по присуству великог броја гостију из иностранства, званичних представника нама пријатељских земаља или њихових политичких партија и покрета, који у међународним односима наступају са истих или сличних позиција као и Српска радикална странка.

Поред делегације Либерално-демократске партије Русије и Националног фронта Француске, већ традиционалних политичких савезника српских радикала на међународној сцени, које су предводили Алексеј Митрофанов, депутат Државне думе и Доминик Шабощ, потпредседник Националног фронта Француске, у односу на претходни Четврти конгрес, одржан 1996. године, радикали су знатно проширили круг пријатеља и ван Европе.

Тако су, најчешће бурним аплаузима и скандирањем назива пријатељских земаља, поздрављене делегације Руског општенародног савеза коју је предводио Сергеј Бабурин, Јапанске патриотске организације Исуикаи, на челу са Микухио Камуром, Ирачке социјалистичке БААС партије коју је представљао Сами Садун, иначе и амбасадор Ирака у Савезној Републици Југославији, као и Демократска партија Срба у Македонији, предвођена председником странке, Драгишом Милетићем.

Учесници конгреса топло су поздравили и дипломатске представнике Руске федерације, Белорусије, Кине, Демократске Народне Републике Кореје, Алжира, Ирана и Палестине.

Од присутних чланова иностраних делегација, конгресу су се обратили Алексеј Митрофанов, Сергеј Бабурин, Сами Салун, Доминик Шабощ, Жак Дор, Мицухиро Камура и Драгиша Милетић, истичући у први план да и овај конгрес Српске радикалне странке учвршћује стара, али и успоставља нова пријатељства међу европским, али и ваневропским националним партијама и покретима које се супротстављају новом светском поретку, хегемонизму и тоталитаризму, које он све више демонстрира на међународном плану, угрожавајући суверенитет, независност, национални карактер и историјске посебности појединих земаља. Присуство великог броја страних делегација на конгресу Српске радикалне странке потврђује да је све више држава, или политичких снага, које су на својој кожи осетили или то још нису, али далекосежно предвиђају последичне успостављања униполарног света.

А што се тиче српских радикала, они ће се, по речима Маје Гојковић, потпредседника Савезне владе Савезне Републике Југославије, "при креирању спољне политике и даље држати основних принципа међународних односа, принципа мирољубиве коезистенције, активне сарадње равноправних држава и народа, поштовања националне суверености, немешања у унутрашње послове других држава, као и принципа против употребе силе у међународним односима.

Сепаратизам не сме проћи

Када је реч о унутрашњополитичким приоритетима, као питање број један, наметнуло се очување државне заједнице Србије и Црне Горе. Оно је као такво третирано и у реферату председника странке, др Војислава Шешеља, да би поново били потенцирано и у његовој завршној речи. "Да би наш програм реализовали ми морамо сачувати оно што још имамо, а то је Савезна Република Југославија и морамо је сачувати по сваку цену. Нико нема право да отцепљује Црну Гору и за евентуално отцепљење Црне Горе нема никаквих уставних могућности. Противустанак је сваки покушај и Српска радикална странка ће се доследно залагати да се употребе сви инструменти правне државе да се спречи било какав сепаратизам", поручио је са говорнице у Сава центру др Војислав Шешељ.

На сличан начин је ово стратешко-програмско опредељење странке формулисано и у Резолуцији коју су усвојили делегати у форми завршног документа, где се ово питање, не случајно, налази на првом месту, међу десет приоритетних циљева. Резолуција наглашава да је опстанак Србије и Црне Горе у Савезној Републици Југославији патриотска дужност и обавеза наших грађана и свих државних институција, те да ће Српска радикална странка, служећи своме народу, штитити заједничку државу. У циљу њеног очувања, српски радикали ће се залагати за стварни ди-

јалог између свих релевантних политичких субјеката Савезне Републике Југославије, али и за употребу свих уставних инструмената без икаквог оклевања.

Уверени смо да ће савезни парламентарни избори, који треба да се одрже до краја године, потврдити легитимну вољу српског народа у обе федералне јединице да живе заједно. Циљеве опстанка и очувања државе могуће је остварити само потпуним јединством свих патриотских снага у Србији и Црној Гори, записано је у Резолуцији Петог отаџбинског конгреса.

Јединство крвљу оверено

У сличном тону ово питање је третирано и у генералној дебати. Мало ко се у свом наступу није на њему задржао, а најемотивније на тренутну ситуацију у Црној Гори и сепаратистичку политику тамошњег актуелног режима, реаговали су делегати странке из те републике. Тако је Момир Војводић, у надахнутом излагању онима који у Црној Гори заговарају референдум о отцепљењу, са говорнице конгреса поручио:

"Читав 19. век, читав 20. век, све бојне пољане српских витезова, од Мишара до Чегра, од Иванковца до Цера, од Мојковца до Кајмакчалане и свих бојнијех пољана – све су то били референдуми за јединствену српску државу. И нема другог референдума. Они који у Црној Гори што данас кажу да нису Срби, е и нису Срби. Е, што ће нам такви Срби. Али јесу они који иду стопама светог Саве и онд који не дају да пресуше извори светог Саве и светог Петра Цетињског и наших великих светаца, пророка и ратовођа".

Подсећајући на доследност става лидера радикала, др Војислава Шешеља, и његовом инсистирању на јединству српског народа на остварењу кључног националног задатка – заштите српских граница, као и да се политичке и идеолошке разлике морају ставити у други

план, Ратко Гонди је указао на његову актуелност и у садашњем тренутку:

"Овај став Војислава Шешеља никада није трпео попуштања. То му признају и највећи противници. А непридржавање тог принципа води у пропаст. То смо ми у Републици Српској Крајини најбоље осетили. Зато позивамо Србе у осталим угроженим српским земљама, Републици Српској и Црној Гори, па и у Србији да уче на нашој горкој судбини, да не дозволе веће и даље трагедије српског народа, да не дозволе да српска неслога буде најјаче оружје зверова који кидишу, одгризају комад по комад српског територија", нагласио је Ратко Гонди.

Од Улциња до Хоргоша

Својим претходницима за говорницом придружио се и Милун Терзић, истичући да српски радикали никада неће одустати од свог програмског циља, светог циља остварења српских националних интереса, интереса српског народа и државе, "државе за коју се српски народ кроз векове одлучивао референдумима на којима се гласало и главама и оловкама". А то је, по Терзићу, "држава у којој ће северна граница Црне Горе бити на Хоргошу, јужна граница Србије у Улцињу, држава своја, слободна, јединствена, независна, правна, демократска, економски просперитетна, уважавана од својих држављана, а цењена и поштована у међународном окружењу".

Јасну поруку конгреса српских радикала српском народу у овим судбоносним тренуцима за опстанак државе и нације, најсликовитије је у својој дискусији исказао др Паја Момчилов, који се послужио стиховима нашег славног песника: "Свака птица у своме јату. Свако тежи своме брату, својим браћом тугу блажи, у свом јату срећу тражи. А куд тебе носи крило, издајнице, срам те било".



Примењена демократија: гласање делегата

Десет успешних година

Од патриотски расположених појединачно, окупљених у Српском слободарском покрету и Српском четничком покрету, истрајним политичким радом настала је Српска радикална странка, данас најснажнија и најорганизованија политичка партија у свим српским земљама.

Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке имао је јубиларни карактер, јер је одржан на десетогодишњицу оснивања Српског слободарског покрета. Прерастање Српског слободарског покрета у Српски четнички покрет представљало је један од развојних корака у настајању Српске радикалне странке, која је основана 23. фебруара 1991. године, на оснивачкој скупштини у Крагујевцу. Тога дана је, номинално, заживела Српска радикална странка, створена спајањем Српског четничког покрета и највећег броја одбора На-

низационо јачање Српске радикалне странке. Сви они политички посматрачи који су имали прилику да још од 1990. године прате политички рад др Војислава Шешеља, кроз већ набројане политичке странке, имали су могућност да се у то кадровско, организационо и свако друго јачање из године у годину на делу увере.

Своју изузетну снагу, као што је познато, Српска радикална странка је показала на последњим локалним, савезним и републичким изборима на којима је стекла завидну репутацију, а њен председник на председничким изборима, пре нешто више од две године, када је у другом кругу председничких избора, борећи се против Зорана Лилића, освојио чак 1.733.859 гласова. Све се то, наравно, није могло остварити без развијене страначке структуре, кадрове да се са својим кандидатима упусти у изборну трку и на њој оствари запажене резултате.

Пребацивањем седишта странке у

ји, која у овом тренутку окупља скоро четврт милиона чланова, било је могуће припремити и одржати један, по општем суду, импозантан скуп каква је био Пети отаџбински конгрес. На њему су непристрасни политички аналитичари, сасвим реално, могли да виде како квалитативну, тако и квантитативну снагу Српске радикалне странке.

Доследан патриотски пут

У протеклих десет година Српска радикална странка базирала је свој углед на доследном патриотском опредељењу и умереној десничарској оријентацији. Своје име и славу српски радикали стекли су бранећи српски народ на свим местима где је он био угрожен, а не парадним национализмом којим су неки наши политичари злоупотребили најзначајније националне циљеве ради властите политичке користи.

Док су други бежали у иностранство и на различите начине избегавали да узму учешћа у тој борби, многи чланови Српске радикалне странке положили су животе на олтар отаџбине. О том патриотском ангажману српских радикала на конгресу је врло детаљно говорио др Војислав Шешељ, присећајући се свих припадника Српске радикалне странке и Српског четничког покрета који су изгинули бранећи српске земље и своје угрожене сународнике.

Као врло прагматичан политичар, који у потпуности схвата суштину политичког деловања, др Војислав Шешељ је навео у свом говору и оне разлоге који су утицали на руководство Српске радикалне странке, да пре две године потисне у други план неке политичке принципе и са странкама потпуно различите оријентације формира Владу националног јединства. Радило се, заправо, о заједничком супротстављању западним агресорима, који су посредством невиђених претњи хтели на врло перфидан начин да окупирају читаву Србију.

Обухватајући низ проблема у свом излагању, председник, др Војислав Шешељ, нарочито је инсистирао на даљем јединству свих њених чланова, јер је то једини начин да странка и у будућности манифестује сву своју политичку снагу.

Конструктивна дебата делегата

На изванредан пријем присутних гостију и делегата Петог отаџбинског конгреса наишао је говор познатог српског песника и истакнутог радикала Момира Војводића. Са даром великог беседника, Војводић је, на себи својствен начин, говорио о стању у Црној Гори. Као правом српском патриоти, није му било тешко да у свега неколико речи каже шта је оно што од давнина повезује ове две српске земље.

"Данас гавранови без кљунова по Црној Гори гракћу о некаквоме јединству



Група делегата пред почетак конгреса

родне радикалне странке.

У генералној дебати, која је уследила после поздравног говора председника странке, др Војислава Шешеља, ову чињеницу је у свом обраћању гостима и делегатима Петог отаџбинског конгреса посебно нагласила Маја Гојковић. Говорећи о деловању Српске радикалне странке у протеклом четворогодишњем периоду, она је оценила да су у свом раду српски радикали потврдили трајну вредност темељних програмских начела која су усвојена на Четвртот отаџбинском конгресу, 18. маја 1996. године.

Моћна страначка организација

Оно што је заиста обележило не само четири протекле године, него и читав претходни период страначке историје, а што овом приликом свакако треба истаћи, јесте континуирани раст и орга-

Земун створени су готово идеални услови за рад свих страначких органа, а посебно Извршног одбора. Најсавременија компјутерска опрема и врхунски оспособљени кадрови пружају могућност да се прати рад свих месних и општинских одбора и да се у сваком тренутку, поготово у случају избора и пребројавања гласова, буде у вези са руководством странке и њеним изборним штабом. Осим тога, стварањем информативног центра и редовним штампањем "Велике Србије", странка је побољшала и свој пропагандни наступ у јавности.

Данас је она, без обзира на малициозне примедбе својих политичких противника, модерна политичка организација која, када се узму у обзир све српске земље, представља, ван сваке сумње, најзначајнију политичку снагу у српском народу. Само захваљујући тако разгранатој страначкој организаци-

ву између Србије и Црне Горе, а ја им поручујем са овог дивног конгреса: право јединство између Србије и Црне Горе огледа се у српству, у вери, у Светом Сави, у нашој духовности. Црна Гора висока, Србија широка, а куд ће лепшега јединства", рекао је Војводић, напомињући да су прави Срби они који у Црној Гори иду стопама Светог Саве и Светог Петра Цетињског, што је аудиторијум поздравно громким аплаузима.

Било би непотребно на овом месту наводити све многобројне говоре који су тога дана изречени са говорнице Сава центра, али се ипак, неки морају споменути.

Ситуацију у Републици Српској презентовао је председник Републике Српске др Никола Поплашен, из чијег говора се видело колики углед ужива Српска радикална странка у српском народу преко Дрине. Председник Поплашен је апеловао на јединство читавог српског народа и потребу да се ослободе све оне територије које су нам уз помоћ америчког агресора насилно одузете.

Запажен говор, по нашем мишљењу, имала је и Радмила Вукићевић из Новог Пазара. Она је указала на чињеницу да се за последњих тридесет година са овог подручја иселило неколико десетина хиљада Срба, док се за исто време доселило јакно много муслимана, који су, уз благослов државе, подигли на стотине џамија. Уместо да се данас чују звона са Сопотана, чује се, како је рекла госпођа Вукићевић, урлање са бројних џамија, што ствара велики немир међу српским становништвом.

Износени ове проблеме који постоје на овом подручју, поготово у вези са лошим радом општинског већа Новог Пазара, које је Влада Србије именovala пре уласка Српске радикалне странке у њу, она се сложила за сузбијање свих негативних појава, тражећи од ресорних министарстава да у оквиру своје надлежности, кроз снабдевање животним намирницама, оснивање локалне телевизије и изградњом путева до српских насеља зауставе даљу миграцију и помогну опстанку српског живља на овој територији.

Велики предизборни задаци

Због ограниченог времена и великог броја пријављених дискусаната, један број делегата је, на предлог радног председништва, приложио своје дискусије, знајући да ће оне у интегралном облику бити одштампане у специјалном издању "Велике Србије".

Атмосфера у којој је Пети отаџбински конгрес протекла била је по свему изузетна. Током паузе, у разговору са делегатима и гостима конгреса, новинари нашег листа видели су са каквом политичком зрелошћу и профилисаним начином размишљања они разматрају најсложеније политичке проблеме, дајући најбоље оцене руководству странке за рад у протеклом периоду.

Поштовање према досадашњој политици и утицају Српске радикалне странке исказали су и угледни гости из иностранства. Депутат Државне думе Русије, Алексеј Валентинович Митрофанов, поздравно је присутне у име Либерално-демократске странке Русије и њеног председника Владимира Жириновског. Митрофанов је оштро осудио политику Сједињених Америчких Држава и пасивност Русије у погледу агресије НАТО-а на нашу земљу. Понашање својих земаља према Србији и српском народу критиковали су представници Националног фронта Француске, као и председник Патриотске јапанске организације "Исуикаи" Мицухиро Камура, који су се такође обратили Петом отаџбинском конгресу.

Завршавајући Пети отаџбински конгрес, са поверењем делегата да и у наредне четири године буде председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешел је у завршној речи изнео свој утисак о раду конгреса. По његовом мишљењу, конгрес је потврдио демократски карактер Српске радикалне странке и континуитет њених политичких циљева и опредељења. Председник Шешел је указао и на задатке који у предстојећем периоду стоје пред српским радикалима, а тичу се локалних и савезних избора, као и избора у Републици Српској.

Залажући се за економске и социјалне реформе, он је као приоритет на унутрашњем плану издвојио уклањање криминалне власти Српског покрета обнове у Београду, а на спољном плану жељу Српске радикалне странке да Савезна Република Југославија буде што пре примљена у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије, чиме би православни народи поставили непрелазни бедем новом светском поретку.

РЕШЕНОСТ НА ОПСТАНАК

Пети отаџбински конгрес, истовремено и десетогодишњица постојања Српске радикалне странке, на почетку 2000. године, представљао је свечано окупљање пет хиљада делегата и гостију, избор новог председника и заменика председника странке, свођење биланса десетогодишњег рада и развоја странке, стратегија будућег деловања дефинисана у десет тачака Резолуције Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке представљао је и нарастајућу снагу концентрисану око основне идеје - очувати српски народ, вратити му земље и омогућити достојанствен живот.

Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке, одржан 23. јануара ове године у конгресној сали београдског Сава центра, у време снежне вејавице која је захватила већи део земље, окупио је око хиљаду делегата из Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине, и око три хиљаде гостију, међу којима су били и представници страних пријатељских партија и дипломата из земаља народа

наклоњених Србији - из Македоније, Русије, Белорусије, Ирана, Ирака, Кореје, Палестине, Француске и Јапана.

Традиционално, уз звуке песме "Спремте се, spremте", у салу су закорачили др Војислав Шешел, председник, и руководели врх Српске радикалне странке, дочекани бурним и дуготрајним аплаузом. Одмах после отварања конгреса др Војислав Шешел је представио госте из иностранства, које су сви присутни поздравили оваквима и аплаузима због подршке и пријатељских осећања онда када су се најјаче силе света обрушиле на једну малу али непокорну земљу на Балкану.

Конгрес је почео са закашњењем од око сат времена, јер се догодила саобраћајна несрећа у којој је погинуло двоје људи, док је 16 лакше и теже повређено. У несрећи су страдали делегати и гости конгреса. Пре почетка рада учесници конгреса су минутом ћутања одали пошту погинулима, а владика милешевски Филарет је благословио рад и помолио се за све радикале и Србе погинуле од Косова до санас.

Тим који добија не треба мењати

Поред тачака - подношења извештаја о раду Статутарне комисије и предлога за измене и допуне Статута, извештаја Надзорног одбора, избора Централне отаџбинске управе, Статутарне комисије и Надзорног одбора, посебну пажњу је изазвао избор председника и заменика председника странке.

Чињеница да председник и заменик председника Српске радикалне странке нису изабрани једногласно, како су то неки медији објавили, показала је да у овој странци влада демократска атмосфера која дозвољава другачије мишљење, али исто тако потврдила је и проверену девизу да "тим који добија не треба мењати". Тако је за председника Српске радикалне странке поново изабран др Војислав Шешел са 789 гласова (од 793 важећа листића), и за заменика председника странке Томислав Николић са 772 од 788 важећих листића.

Трећина руководства Српске радикалне странке је и овог пута, по старом радикалском правилу, замењена новим члановима који су се у међувремену доказали својим радом и заслужили да се нађу на местима на којима могу више и боље допринети остварењу циљева.

Централни део конгреса била су два излагања председника Српске радикалне странке, излагање на почетку је представљало осврт на четворогодишње страначке активности и будуће планове, и на крају, као завршна реч новоизабраног председника странке. Све остале дискусије у оквиру генералне дебате биле су на различите начине исказане исте мисли, иста осећања људи потеклих са различитих простора српских земаља.

Против цепања српске земље

Српски радикали из Црне Горе били су у жижи интересовања не само због актуелних политичких односа у СР Југославији, већ и због традиционално природне речитости црногорских Срба. Њихове речи, допуњене Његошевим мислима, недвосмислено су исказивале непристајање на ново цепање српског народа и српских земаља. Недвосмислено су потврдили да српски радикали у Црној Гори остају уз свој, српски народ, да тако мисле сви у Црној Гори који су свесни свог порекла и познају своје корене, који не продају своје достојанство и који су из сопствене историје и литературе научили довољно да знају да предвиде погрешан корак који им може избрисати постојање.

Република Српска Крајина - превише нових јама

Можда је у нашој јавности помало заборављена Република Српска Крајина, заборављена на онај начин на који је памте српски радикали, као део српске земље. Она се прва нашла на списку србоборца јер је окружена минорним народом по цивилизацијским тековинама, али чувеном по историјским злоделама и наклоњености патолошкој искомпликсираниости, која је произвела најмонструозније злочине и злочинце. Успостављање дипломатских односа са Хрватском после свих поновљених јама, после свих поновљених згаришта, после педесет година притајеног "зова дивљине" који је изнова копао очи, касацио децу, изнова дизао маљ и бајонет на све што је православно, спаљивао, отимао, протеривао када више није било места за лешеве, за српске радикале је неприхватљиво.

Српска радикална странка је у свакој прилици, па тако и на Петом отаџбинском конгресу, истицала као свој циљ ослобађање српских територија које су под хрватском окупацијом. И док линија Карлобаг - Карловац - Огулин - Вировитица за српске радикале представља свети циљ од кога неће одустати, дотле за неке друге, који себе називају Србима, представља линију подсмеха и злурадости. Једном заборављени Јасеновац је ископао превише нових логора и јама.

Демонстрација америчке силе

Република Српска, држава српског народа западно од Дрине, последњих година је полигон за одстрел Срба. Крвави рат и још крвавији мир против Срба у коме су Сједињене Америчке Државе на сваки могући начин покушале да избришу свако српско име, где је међународно право први пут на јавној сцени пред читавим светом доживело дебакл стварањем правосудне институције за суђење због припадности једном народу. Такође, смена легитимно и легално изабраног председника Републике Српске, др Николе Поплашена, само је један у низу потеза демонстрације силе. За српске радикале је ослобађање Републике Српске циљ који треба остварити.

Косово и Метохија - већ виђено

И најновија окупација дела Србије, окупација Косова и Метохије, је нешто што су српски радикали предвидели после потписивања споразума Черномирдин-Ахтисари. После двоипомесечног бесомучног бомбардовања целе Југославије, становништва, болница, фабрика, цркава и манастира, мостова, у коме је учествовало 19 земаља НАТО-а, једино су српски радикали имали снаге да не пристану на лажне миров-

не понуде и да остану доследни ономе што су обећали народу.

Реакције на Пети отаџбински конгрес

Многи рукољупци, повремено и по потреби поданици Чешке, једне од НАТО земаља, пожурили су после конгреса да по ко зна који пут понове како је др Шешел обећао да неће дати Косово и Метохију, не би ли бомбардовани српски народ заборавио да су управо они дигли руку за потписивање тог несрећног споразума. Србија и српске избеглице са Косова и Метохије не треба да забораве како је наставак њихове голготе најавио Вук Драшковић: "Ово је велики дан за мир, ово је велики дан за будућност наше земље". А многобројне колоне Срба које су пристизале најпре су збрињавали српски радикали, као и многе пре тога, које су долазиле са запада.

Све што су српски радикали чинили у Влади народног јединства за своју земљу, економски исприљену вишег одлишњим санкцијама, а затим и израваљену бомбардовањем, чинили су у изузетно тешким условима, долапно отежаним деловањем "независних" медија који су се борили против Закона о информисању, за слободу лажи, и деловањем лажних студената који су се борили против Закона о универзитету којим се уводе ред и више рада у високо школство. Злоупотреба и манипулације незадовољством осиромашеног грађанства само је још један вид психолошке борбе коју на нашем тлу пласирају они који су то незадовољство проузроковали санкцијама, а заострили до границе издржљивости, они који су нас до јуче гледали из вазуха као циљ који треба уништити.

Опет и после свега Србија

Србија је територијално сувише мала земља за Америку, али је морално постала велика за цео свет који није довољно познавао њену историју. Поново је Србија проузроковала пуцање по шавовима једне велике силе, на српском примеру су Уједињене нације пале у очима светске јавности, на Србима је међународно право изгубило сврху и смисао. Србија је постала симбол отпора слободољубивим народима који су имали слично искуство са новим освајачима света или онима који су следени на мети.

Отпор српских радикала новом злу и тежња за очувањем сопствене земље није позив на рат, већ полагање права на достојанствен живот и достојну историју. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке био је свечани чин не само за двеста педесет хиљада радикала, већ и потврда снаге и решености једног народа да опстане и једне земље да остане.

Припремили:

Јасна Олујић, Маринко Марић,
Добрица Гајић и Весна Арсић



Проверено заједништво: гости из пријатељске Русије

ТРАГИЧНО ПРЕКИНУТИ МЛАДИ ЖИВОТИ

Приликом доласка на Пети отаџбински конгрес, у тешкој саобраћајној несрећи на аутопуту Београд-Ниш, животе су изгубили истакнути чланови Српске радикалне странке из Прокупља, Александар Денић и Зоран Сретеновић. Они ће српским радикалима остати у трајном сећању, а Српска радикална странка учиниће све да њиховим ожалошћеним породицама ублажи бол који их је задесио

Оно што нико од организатора Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке није ни у најгорој могућој варијанти претпостављао да се може догодити, десило се, нажалост, само неколико сати пре него што је конгрес започео са радом.

У тешкој саобраћајној несрећи, која се у 7,30 часова догодила на нишком аутопуту, недалеко од Врчина, живот су изгубили истакнути чланови Српске радикалне странке, Александар Денић и Зоран Сретеновић, док је неколико делегата конгреса задобило теже или лакше телесне повреде.

До трагедије је, како нам је рекао председник Окружног одбора Српске радикалне странке за Топлички округ, др Иван Љумовић, дошло када се, одмах по силаску са Бегалничког брда, закупљени аутобус, са 33 госта и делегата Петог отаџбинског конгреса из Куршумлије и Прокупља, преврнуо на средишњу банку која раздваја две коловозне траке на аутопуту Београд-Ниш.



Зоран Сретеновић



Александар Денић



Челници Српске радикалне странке опростили су се од својих погинулих чланова у капели у Делиградској улици у Београду



Изношење ковчега пред полазак у Прокупље

Из Куршумлије је, под вођством председника Општинског одбора Српске радикалне странке, Вукића Вукосављевића, аутобус кренуо тачно у три сата ноћу. У Блату је био у 3,45, Прокупљу у 4,15, Житораји у 5,00, одакле се у 5,10 укључио на аутопут.

Све до Параћина пут је протицао у најбољем реду, али је већ ту дошло до погоршања времена, тако да је путовање ка Београду настављено кроз јаку всјавицу. Кретање аутобуса одвијало се по неочишћеном коловозу, јер су путари и овога пута, по обичају, заказали.

Због неприлагођене брзине и грешке возача, до које је можда, по ономе што смо чули, дошло и због тога што се једно возило није на време уклонило са траке намењене претишању, аутобус је налетео на поледицу и у делићу секунде нашао на крову.

После краткотрајне несвести, у којој су се за тренутак нашли сви путници, др Иван Љумовић и његов колега, др Зоран Јовановић, започели су изношење повређених чланова Српске радикалне странке, које су, заустављајући возила из правца Ниша, упућивали ка Београду.

Али, за Александра Денића и Зорана Сретеновића спаса није било. Према речима др Љумовића, они су се на Пети отаџбински конгрес упутили као гости. Међутим, смрт их је претекла у жељи да присуствују раду највећег органа странке, којој су свим срцем припадали.

Како несрећа не бира тренутак, нико није могао замислити да ће молитва владике милешевског, Филарета, и четворице свештеника Српске правос-

лавне цркве, којом су се гости и делегати Петог отаџбинског конгреса помогли за спас српског народа и покој душе погинулих и преминулих чланова Српске радикалне странке између два конгреса, бити молитва за покој њихове душе.

Покојни Александар Денић био је веома млад човек. Рођен је 25. 7. 1980. године у Прокупљу. Још пре пунолетства био је симпатизер Српске радикалне странке. Да трегедија буде већа, иза њега се у аутобусу налазила његова мајка

Весна, која је после удеса претрпела тежак шок због губитка сина.

По ономе што смо сазнали од републичког посланика Српске радикалне странке, Живана Владимировића, конгресу се Александар Денић искрено радовао. Његова мајка каже да се целу ноћ облачио и пресвлачио, како би видео шта му најлепше стоји. Међутим, то су остале само неиспуњене жеље. У најбољим годинама, изненадна смрт пресекала је у напону снаге један млади, тек започети живот.

Друга жртва ове саобраћајне несреће, Зоран Сретеновић, био је, такође, млад човек. Рођен је 24. 1. 1958. године у Прокупљу. Завршио је права и последњих 14 месеци радио као тржишни инспектор у Републичкој тржишној инспекцији. Био је изузетан стручњак и на послу је остварио запажене резултате. Иза себе је оставио сина Предрага (рођеног 1985), кћерку Милицу (рођену 1989) и незапослену супругу Патку. Члан Српске радикалне странке био је од њеног оснивања, а на Пети отаџбински конгрес упутио се у својству госта.

Најужа породица и неколико хиљада пријатеља и познаника ожалели су несрећно настрадале чланове Српске радикалне странке онако како су то они и заслужили. На прокупачком гробљу, један поред другог, сахрањени су, 26. јануара, Александар Денић и Зоран Сретеновић. Чланови Општинског одбора Српске радикалне из Прокупља учинили су све што су могли да би помогли породице настрадалих и дали све од себе да сама сахрана протекне онако како то у таквим ситуацијама мора да буде.

У тренутку кад нема речи које би исказале бол за двојицом несрећно настрадалих чланова Српске радикалне странке, преостаје нам једино да њиховим породицама изразимо најдубље саучешће и обећамо да у несрећи која их је задесила неће остати сами.

Нека им је лака црна земља и нека им Бог душу чува у царству небеском.

Добрица Гајић



Делегација Српске радикалне странке у капели на прокупачком гробљу

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ



САВЕЗНИ ИЗБОРИ У ОКТОБРУ 2000. ГОДИНЕ

16. ДЕЦЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: С обзиром да следеће, 2000. године треба, најкасније до краја октобра, да се одрже савезни избори у складу са Уставом и савезним законима, Српска радикална странка је, почетком децембра, покренула иницијативу да се одржи састанак или серија састанака, свих парламентарних странака заступљених у Савезној скупштини, да би се постигао договор о одржава-

њу савезних избора и избора за Веће република и Веће грађана, да би се договорили о евентуалним променама савезног изборног закона и пратећег Закона о изборним јединицама.

Кад је реч о Већу грађана и о доношењу нових републичких закона о изборима посланика за Веће република, ту смо имали у виду чињеницу да је Савезни уставни суд прогласио неуставним, несагласним са Савезним уставом, оба републичка закона о избору посланика у Веће република. Изнели смо иниција-

тиву да по новим законима грађани директно и непосредно бирају. Предложили смо да Србија буде једна, а Црна Гора друга изборна јединица.

На нашу иницијативу одговорили су нам само наши садашњи коалициони партнери Југословенска левица, Социјалистичка народна партија Црне Горе, Српска народна странка и Социјалистичка партија Србије. Они су прихватили ову иницијативу и прихватили су да се закаже заједнички састанак. Остале политичке партије су се оглушиле. Наша



У складу са Уставом и законом: савезни избори одржаће се у предвиђеном року

иницијатива остаје отворена. Ми смо замолили да 15. децембар буде рок до кога ће нас известити.

Што се тиче наших коалиционих партнера, ми са њима и тако разговарамо, и тако се договарамо, па неки формални разговор у строгом смислу речи не би био ни неопходан. Ми желимо да и друге партије приступе тим разговорима да би имали што квалитетнији изборни закон, што квалитетнији закон о изборним јединицама и што квалитетније републичке законе о избору посланика за Веће република.

Посебно је овде проблематично по-

вији, да ће позитивно деловати на укупан привредни раст и да ће омогућити постепен излазак из економске кризе и социјалне беде.

Новинар: Имате ли коментар на одлазак вођа опозиционих лидера у Берлин и шта мислите, зашто Вук Драшковић не иде лично, него шаље свог изасланика

Др Шешел: Па, можда се Вук Драшковић боји да га не ухапсе и не спроведу у Хаг, знате? Њему је директно Џон Штак из америчке амбасаде у Прагу запретио, уколико се не прикључи Савезу за промене и уколико не испуњава нало-

Хтели смо да разговарамо. А убеђени смо да ту има и неких паметних предлога који би се могли прихватити. И договорено је било да се иде по реду, један по један материјал да се анализира, да се усаглашавају ставови и да се припремају законски пројекти са којима би се изашло на Народну скупштину. И први је на реду требало, по логички ствари, да буде Закон о политичким странкама.

Многе политичке странке су указивале на чињеницу да је код нас сувише благ критериј регистрација политичких странака, па, имамо ситуацију да је у Србији регистровано око 180 странака. Многе озбиљне партије су се залагале за заштитивање тих критерија, међу њима и Српска радикална странка. И колико сам ја информисан, мада нисам те материјале Српског покрета обнове лично гледао, да је и Српски покрет обнове тражио ту пререгистрацију. Ми смо били спремни о томе да разговарамо. Да то подигнемо на 1.000 потписа, може и 10.000 потписа, како се договоримо. Да се тражи да сваки потпис буде у суду оверен, и тако даље. Међутим, Српски покрет обнове једноставно није хтео да уђе у озбиљну расправу. Он непрекидно од нас тражи да се ми изјашњавамо.

Ко је то Српски покрет обнове, да од нас тражи да се ми изјашњавамо јесмо ли вршили атентат на Вука Драшковића, јесмо ли ово, јесмо ли оно? Ма, ми нећемо да се изјашњавамо. Ко су они да се изјашњавамо? Ми се изјашњавамо својим бирачима, грађанима Србије, а не Српском покрету обнове. И где то има да мања странка тражи од веће странке да већа странка испуњава њене услове и да се поводи за њеним лудостима и небулдозама?

Новинар: У "Службеном гласнику" је објављен конкурс за пријем три професора на Правни факултет. Није прецизирано да ли је у питању доцент, редовни или ванредни професор. Да ли ће те конкурисати за пријем?



Режим Црне Горе: реализација сепаратистичких амбиција не сме се дозволити

нашање владајуће партије из Црне Горе. Она очигледно наступа са сепаратистичких тенденција. Демократској партији социјалиста Црне Горе и њеном председнику, Милу Ђукановићу, једноставно треба ставити до знања да се следеће године морају одржати избори за Веће грађана на целој територији Савезне Републике Југославије, са евентуалним изузетком Косова и Метохије који су окупирани. У Црној Гори нико не сме да се супротставља спровођењу тих избора. Ако буде супротстављања, онда је то довољан разлог за успостављање ванредног стања и Српска радикална странка ће се залагати за ванредно стање. Избори се морају одржати. Реализација сепаратистичких амбиција се не сме дозволити. По Савезном уставу није дозвољено отцепљење федералних јединица. Савезна држава се мора бранити свим средствима и то сви треба да знају. Од тога нема одустајања.

За предстојећа заседања Републичке скупштине Србије и Савезне скупштине, Републичка и Савезна влада су припремиле читав пакет нових економских закона, укључивши и Закон о буџету. Ми мислимо да ће ти закони, за које се надамо да ће бити донети, додатно либерализовати услове привређивања у Србији и Савезној Републици Југосла-

ге америчке администрације, да му прети Хашки трибунал и суђење због упућивања такозване српске гарде у рат 1991. године. Али то питање треба директно њему да поставите. Што бисмо ми коментаришали одлазак лидера тих минорних странака на ноге њиховим налогодавцима, њиховим мешанама, њиховим главним шефовима? Није им први пут. Није им вероватно ни последњи пут.

Они непрекидно путују да би добили налоге како да делују против своје земље и против свога народа. Они су одавно на издајничким стазама, они одавно делују против свог народа и државе, они одавно служе агресору, окупатору, они одавно извршавају налоге најгорих непријатеља српског народа. И Ђинђић, и Вук Обрадовић, и Горан Свилановић, и Владан Батић, и сви остали.

Новинар: Како коментаришете исход јучерашњег Одбора за правосуђе?

Др Шешел: Српски покрет обнове покушава да замајава и Народну скупштину и њен скупштински одбор. Поднео је читав пакет предлога за измене релевантних закона који се тичу изборне проблематике, и Закона о политичким странкама, Закона о финансирању политичких странака, изборног закона, Закона о изборним јединицама, и тако даље. И заиста, ми који припадамо скупштинској већини, показали смо добру вољу.



Вук Обрадовић (В.О.) на издајничкој стази: генерал без војске, храбрости и морала



Др Никола Поплашен: по вољи српског народа, председник Републике Српске

Др Шешељ: Да, конкурисао сам и данас сам поднео пријаву на тај конкурс. И распитао сам се, још нико други није поднео. Чекао сам до последњег дана, отприлике. Мислите да не испуњавам услове, да нисам квалификован? Зашто?

Новинар: Да вам поставим још једно питање. Не говорим о квалификацији. Да ли сте конкурисали можда за предмет Политички систем?

Др Шешељ: Да, баш за тај предмет.

Новинар: Да ли је тачно да на том предмету има укупно двадесетак студената годишње. С обзиром да има само двадесетак студената, и да један редовни професор и један доцент држе ту катедру, да ли је потребно да постоје два професора или два доцента?

Др Шешељ: Прво, колико је потребно професора, о томе се изјаснила катедра. Катедра одлучује колико је професора потребно за који предмет. Ја не знам тачно колико је до сада студената слушало тај предмет. А ако их је слушало тако мало колико ви тврдите да их је слушало, онда је то у извесном смислу и проблем предметних наставника. А ја сам убеђен, ако случајно будем изабран на тај предмет, да ће од следеће школске године бити много, много више студената пријављених да тај предмет слушају.

Новинар: Да ли ће помоћи то што је шеф катедре господин Ратко Марковић и што сте члан Управног одбора Правног факултета?

Др Шешељ: Не, то ми уопште неће помоћи. Помоћи ће ми мојих двадесет научних и стручних књига, до сада објављених. Па, ако се нађе неко ко је објавио више, или је објавио квалитетније књиге, нећу ја бити изабран него он.

Новинар: Да ли је тачна информација да је Централна отаџбинска управа

разрешила свих страначких дужности помоћника министра за здравље Станислава Момчиловића?

Др Шешељ: Не, није тачна информација. Станислав Момчиловић је и даље члан Централне отаџбинске управе.

Новинар: Да ли имате сазнања да ће и господин Никола Поплашен постати ускоро редовни професор Правног факултета? Да ли имате сазнања?

Др Шешељ: И ја сам убеђен да ће доктор Никола Поплашен ускоро постати редовни професор Правног факултета, јер је он сада вагредни професор Правног факултета. Биће ускоро редовни, јер испуњава све услове, има неколико објављених књига, али је редовни професор Правног факултета у Бања Луци.

Новинар: Не, ја сам вас питала за Београд?

Др Шешељ: Е, то није тачно. И тај конкурс није расписан.

Новинар: Не, можда ће на један од ова три предмета?

Др Шешељ: Неће, пошто он живи у Бања Луци и остаје у Бања Луци и тамо је председник Републике Српске. Можда нисте информисани о томе. По вољи српског народа, он је председник Републике Српске.

Новинар: Како коментаришете најаве новогодишњих прослава у Београду и могућност да дође до спора између два организатора, с једне стране Министарства културе, односно младих социјалиста и младих јуловаца и, с друге стране, Скупштине града, која је то организовала и прошле године?

Др Шешељ: Дочек Нове године могу да организују сви, институције и појединци. Али пошто има већи број организатора дочека, онда, кад је реч о одређеној локацији, предност има онај ко пр-

ви пријави надлежним државним органима одржавање те манифестације.

Ми сматрамо да ни у једном случају дочек Нове године не треба да има политички карактер. Ако се организује улични дочек Нове године, онда то треба да има карактер неког општенодржног весеља, грађанске манифестације. Без илегалног или политичког уплива.

Ако се сећате, кад је Српска радикална странка организовала дочек Српске Нове године, 1995. године, онда уопште томе није давала неки политички призив. И мислимо да ни ови организатори дочека не би требали да политички манипулишу самим дочеком. А да ли ће то да чине или не, то је до њих.

Новинар: Да ли је то по вама потенцијално опасна ситуација у којој на истом месту имате Скупштину града, коју држи Српски покрет обнове, и с друге стране младе социјалисте који желе на истом месту да организују?

Др Шешељ: Не могу сви на истом месту, већ онај ко се први пријави државним органима. Ви знате, за сваку јавну манифестацију потребно је поднети, у складу са Законом, пријаву надлежним органима. Онај ко први пријави, тај има предност. И тај држи ту, онај други држи на неком другом месту. Али пошто је реч о дочеку Нове године, зашто не би могли сви на једном месту? Ако је реч о неком културно-забавном програму, а рачунам да би то могло бити у дитању, онда могу и да се усагласе. А да ниједан политичар не излази на бину.

Шта ће политичари за Нову годину? Или, шта ће политичари кад се прослави успех фудбалске репрезентације? Видели сте какво су искуство имали Ђинђић и компанија, и Батић и остали, кад су хтели да злоупотребе манифестацију грађана поводом успеха фудбалске репрезентације. Поводом Нове године, по мишљењу Српске радикалне странке, не треба ниједан политичар да се појављује на бини, не треба да држи политичке говоре. Треба да се појаве глумци, музичари, певачи, да то заиста буде једна забава. Такво је наше мишљење. Е сад, шта се све може десити, ко то зна?

Новинар: Да ли по вашем мишљењу постоји реална опасност од избијања неког грађанског рата код нас у Србији, а посебно у Црној Гори?

Др Шешељ: Не знам ко би тај грађански рат у Србији водио. Ја мислим да у Србији нема опасности од грађанског рата. И нема потенцијалних актера грађанског рата. Ко је тај ко може изазвати грађански рат? Српски народ неће грађански рат. Грађани Србије не желе грађански рат. Са свим националним мањинама, осим на окупираном подручју Косова и Метохије, ми имамо веома добре, коректне односе. Постоји слога у народу. Апсолутно нема разлога за грађански рат.

Што се тиче Црне Горе, тамо постоји реална опасност од грађанског рата ако се настава сепаратистичке тенденције у деловању актуелне власти Мила Ђукановића. Јер, већина грађана Црне Горе, цели српски народ у Црној Гори, не жели отцепљење, и не прихвата га.

УСТАВ ПРОТИВ ОТЦЕПЉЕЊА

23. ДЕЦЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, генерала Галића су у Хаг испоручили Живко Радишић, Биљана Плавшић и Милорад Додик. Није то ни први ни последњи српски генерал кога су на тако бруталан начин ухапсили и испоручили у Хаг. Све док су ови издајници Живко Радишић, Биљана Плавшић и Милорад Додик на власти у Републици Српској, српске генерале ће и даље хватати као зечеве и испоручивати Хашком трибуналу. Српски народ треба што пре да се отараси Живка Радишића, Биљане Плавшић и Милорада Додика и раскрсти, дефинитивно, са свим издајницима. Свако онај ко служи српским непријатељима, ко служи окупаторима своје земље, треба да зна да ће бити за вечита времена жигосан на стубу срама и да ће га се стидети његови потомци. Сигурно ће се потомци Живка Радишића, Биљане Плавшић и Милорада Додика стидети ових никоговића који, у најтежем тренутку за српски народ, служе непријатељима српства и ударају на оне који српству највише значе у тешким временима.

Даме и господо, Народна скупштина Републике Србије је усвојила веома значајне законе који либерализују опште услове пословања у нашој земљи. Савезна скупштина треба да усвоји један веома рестриктиван буџет. У овом тренутку, сматрамо да је врло значајно доношење Закона о приватизацији пословног простора, о омогућавању садашњим корисницима да пословни простор купе по релативно релативним ценама које су и сада нешто ниже од тржишних, али врло повољне за оне који тај простор користе.

Настаљамо процес убрзане приватизације за који се Српска радикална странка одувек залагала, али рационалне приватизације која неће обезвређивати и у бесцење крчмити друштвену или државну имовину, него ће по релативно добрим ценама прибавити држави имовинску корист, која ће се пласирати у изградњу најзначајнијих објеката, у обнову земље на чему смо сада ангажовани пуном снагом. Очекујемо да ће овај процес приватизације пословног простора дати добре резултате и да треба да буде пример за углед за све будуће потезе у наредној години.

Новинар: Желим да поставим питање у вези са пословним простором. Да ли знате који је проценат тог простора национализован? Ти објекти неће моћи да се врате старим власницима.

Др Шешељ: Ко уопште озбиљан разматра то питање враћања старим власницима? Јесте ли ви нормалан човек?

Новинар: Ја јесам, али верујем у приватну својину.

Др Шешељ: Верујете у приватну својину. Да ли верујете да ће нека власт у овој земљи враћати беговима беговску земљу која им је национализована? Очекује се од новинара да буду, пре свега, новинари који се баве политичким информисањем, да буду правници. Ако нису стигли да заврше Правни факултет, бар да познају основне елементе правне теорије.

У праву постоји један институт који бисте сви морали да познајете. То је институт застарелости. Апсолутна застарелост износи 20. година. Све што је урађено пре 20. година више се не може у правном смислу третирати ни на који начин. Кад убијете човека, па се кријете од полиције и избегавате суд, кад истекне 20. година више вас нико не може гонити за убиство, ниги казнити. Убиство је једно од најтежих кривичних дела. Кад некоме нешто украдете или отмете на улици, рок застарелости је мањи од 20. година. Колико тачно Вучићу, ти си нешто касније завршио факултет?

Александар Вучић: За нешто 10 година, а за нешто 5 година.

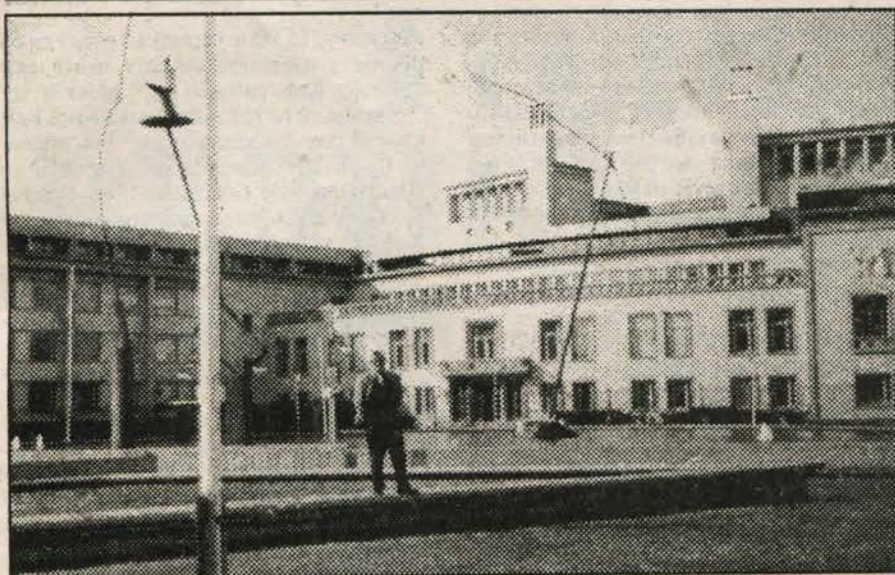
Др Шешељ: Значи за нешто 10, а нешто 5 година. На пример, отмете кућу, ауто. По протоку рока застарелости од

10 година више вас нико не може гонити. Значи, сулудо је размишљати да ће се враћати нешто што је национализовано пре 50 година. Неки су остали без имовине. Мислите да ћемо да жалимо оне што су остали без имовине, а хиљаде и хиљаде људи је стрељано. Ко ће онда надокнадити живот онима које су комунисти стрељали чим су ушли у Београд 1944. године. Стрељали су новинаре, књижевнике, стрељали су интелектуалце других струка и то онако, насумице. Могу ли се њихови животи вратити. То је једна историјска катастрофа, комунистичка револуција која нас је задесила, титоистички систем.

Сада ћемо враћати имовину потомцима оних којима је то отето, а не можемо да вратимо у живот оне који су стрељани. Има ли ту правичности? То наговештавају само странке које се не размеју ни у шта, ни у право ни у политику, лапрдају глупости и мисле да ће им неко поверовати. То је државна имовина. Нешто што је државна имовина не може бити имовина још неког. Држава је власник и држава продаје. Ако неко оспорава власништво држави мора на основу закона оспоравати. Па и ако докаже да то није државно него његово, онда му држава исплаћује новчану накнаду. Таквих случајева једноставно не може бити ако је протекло рок од 20 година.



РТВ Црне Горе: Савезни устав не допушта отцепљење неке федералне јединице



Хашки суд: "страно тело" у међународном јавном праву

Новинар: Имате ли коментар на најновије оптужбе Хашког трибунала и неке интервјуе, које су дали западни званичници о томе да неки главни актери југословенске драме треба да буду приведени Хашком трибуналу? То је прво питање. Друго питање је у вези садашње ситуације у Црној Гори. Мислите ли да је могуће да уопште НАТО интервенише у Црној Гори, уколико их, наводно, садашњи режим Мила Ђукановића позове у помоћ?

Др Шешељ: Хашки трибунал је једна чисто политичка, антисрпска институција. Нема никаквог правног утемељења у међународном јавном праву. И Американци би хтели да пред Хашки трибунал изведу све часне и поштене Србе. Само би српске издајнике поштедели.

Што се тиче Црне Горе, очигледна је претња НАТО-а, и намера Американца да се Црна Гора у перспективи отцепи. И звецкањем оружјем већ наговештавају своје могуће потезе. Ми не смемо ни по коју цену дозволити отцепљење Црне Горе. Такав је став Српске радикалне странке. Савезни устав апсолутно не допушта могућност отцепљења неке федералне јединице. Сваки покушај отцепљења је против Устава. А Устав мора да се брани свим уставом прописаним средствима. Имате ли још питања?

Новинар: Шта се дешава са вашом кандидатуром на Правном факултету?

Др Шешељ: И мене то интересује. Колико ја знам конкурс је окончан. Једини сам пријављени кандидат, бар до данас. Конкурс је окончан јуче или прејуче. Комисија је формирана. Сад комисија разматра пријаву, разматра материјал, чита књиге и пише реферат.

Новинар: За вас још једно питање. Ја имам информацију да су на том предмету два предавача. Да ли то значи, пошто је мали број студената, то је факултативан предмет, да ће неко добити отказ?

Др Шешељ: Прво, на сваком, скоро сваком предмету на Правном факултету постоји више наставника. Друго, тај предмет није факултативан него је изборни. Од укупно пет смерова, два сме-

ра имају предмет Политички систем. И треће, кад се студенти опредељују за смерове и предмете, опредељују се имајући у виду и наставника који изводи наставу. И то колико у ком тренутку има студената на појединим опцијама, на појединим усмерењима је релативно питање. Данас има мало, сутра много и обратно. То ништа у принципу не значи. А катедра је проценила да на том предмету треба још један наставник. Није катедра рекла: "Треба неког отерати, па другог довести". Него је катедра рекла: "Треба још један на том предмету". А по Закону и по Статуту факултета, катедра је та која процењује. Изволите.

Новинар (Радио Б92): Да ли бете можда сутра у Савезном парламенту покренути иницијативу за промену Закона о избору посланика у Веће република?

Др Шешељ: Нећемо још да покренемо ту иницијативу, јер очекујемо да још има шанса да се заиста води неки дијалог међу парламентарним странкама на савезном нивоу. Ми смо вас прошли пут обавестили да су писмену сагласност доставили: Југословенска левица,

Социјалистичка народна партија Црне Горе и Српска народна странка Црне Горе, а Социјалистичка партија нас је усмено обавестила да прихвата нашу иницијативу. Али то су све наши коалициони партнери, с којима ми магтене и свакодневно разговарамо о многим стварима, па и о тим стварима.

Ми би желели да на савезном нивоу водимо дијалог о и са опозиционим странкама, како би тај дијалог био што квалитетнији. И како бисмо дошли до најбољих решења. Чули сте за нашу идеју да се непосредни избори држе и за посланике Веће република. Ми смо за то да Србија буде једна изборна јединица, Црна Гора друга изборна јединица. Спремни смо да разговарамо и о евентуалним променама Закона о избору савезних посланика у Веће грађана, као и пратећег Закона о изборним јединицама. Што се тиче српских радикала, ми смо спремни за варијанту једна федерална јединица једна изборна јединица. И за тај закон...

Новинар: И за Веће грађана.

Др Шешељ: И за Веће грађана. Али, да разговарамо. Не можемо без дијалога. А не бисмо хтели да сами, као странка, конституишемо тај предлог док не видимо да ли је могућ тај дијалог. Има једна друга ствар. Што се тиче Веће република, наша иницијатива у Савезној скупштини не би имала правног значаја, јер Устав каже да Закон о избору посланика у Веће република доноси скупштине федералних јединица. Наш дијалог би се водио око правних принципа на којима би се заснивао тај закон, а не бисмо оспоравали право федералним јединицама и њиховим скупштинама да закон донесу. Изволите.

Новинар: Господине Шешељ, неке новине су писале да се господин Караџић добровољно пријавио Хашком суду, као сведок против Милошевића? То је прво питање. Друго питање је: министар просвете је рекао да Влада Србије нема слуха за просвету, проблем је што није хтела да плати регрес и топли оброк?



Градска власт хоће муфте: кукају на владу Србије за гориво и гас које треба да плате

Др Шешељ: Прво, ја не верујем у ту информацију да је Радован Караџић изјавио да би ишао пред Хашки трибунал да би сведочио против Милошевића. Не верујем уопште да се пријавио да иде пред Хашки трибунал. Информација је потекла од неких муслиманских сарајевских новина, и овде је пренела жута штампа. Информација крајње непоуздана. Ја, додуше, нисам одавно био у непосредном контакту са Караџићем, нисам дакле с њим непосредно разговарао, али сам непрекидно у посредном контакту.

Постоје људи преко којих контактирамо и зато сам апсолутно убеђен да то није истина. Не знам за ту изјаву министра просвете, ваљда се мисли на Јову Тодоровића, да Влада Србије нема слуша. Не знам где сте то прочитали? Ја не знам за ту изјаву.



Лиценца за глупост: сам себи највећи политички противник

Новинар: Не, рекао је председник синдикаата за просвету, на састанку.

Др Шешељ: Е, ви сте рекли министар. То су различите ствари. Мене не интересују изјаве синдикалних предводника.

Новинар: И, послао писмо председнику Владе.

Др Шешељ: Што се тиче Владе Србије, она води и те како рачуна и о просветним радницима. Поводом буџетских ставки, оне нису смањене. Оне су чак и повећане за просвету. Али забуну можда изазива чињеница да смо ми оне буџетске позиције које су се тичале инвестиција у просвету, које су се тичале изградње школа, поправки школа и тако даље, сада пребацили у позицију Дирекције за имовину Републике Србије. Лишили смо једног дела брига Министарство просвете и Министарство високог и вишег образовања, тако да они сад, пре свега, брину о исплати плата за запослене у том сектору.

Најбољи доказ да заиста бринемо о просвети је чињеница да плате у административном апарату много више касне, него у просвети и већ три године нису повећане. У просвети је било каквих таквих повишица. У админист-

ративном апарату никаквих. Ми имамо сад ситуацију у Влади Србије да наши чиновници са средњом стручном спремом имају плату хиљаду динара, а са високом стручном спремом, у највишем звању саветника, око две хиљаде динара. Плате у просвети, иако су лоше, ипак су веће него у државном чиновничком апарату.

Новинар: Имате ли коментар на одлазак једног дела наше опозиције у Берлин?

Др Шешељ: Шта, опет иду у Берлин?
Новинар: Не, били су, али не знам да ли сте одговорили.

Др Шешељ: Па, стално ти људи путују у Берлин. Палепо је било гледати како Вук Драшковић љуби ручерду, крваву ручерду Медлин Олбрајт. И то показује ко је и какав је Вук Драшковић. Ја не могу да схватим, да још у Србији има неко ко битисле тог љубакања био спреман да гласа за Вука Драшковића. Ако Вук Драшковић сам себе политички убија онда ми немамо разлога ни да му у томе помажемо ни да му одмажемо. Вук Драшковић је сам себи, одувек, заиста и био највећи политички противник.

Што се тиче Ђинђића, Мићуновића, Аврамовића и Кораћа, они не представљају нешто значајно на српској политичкој сцени. Ђинђић се прешао што је бојкотовао последње изборе па се сам маргинализовао. Ови други нису ништа ни значили. Ми се бавимо обновом и изградњом Србије. Ми се бавимо економском и социјалном политиком. И немамо баш много времена за проамеричку опозицију, која срља из глупости у глупост, из издаје у издају и заправо сама себе онемогућава да било какве политичке циљеве реализује, на српској политичкој сцени.

То је толико било дегутантно, толико контрапродуктивно, да смо запрепаћени да у њиховим редовима нема нико нормалан и паметан да процени шта сме да се ради, шта не сме. Ја могу да схватим да је неко издајник. Али не могу да схватим да је толико отворено издајник. Не могу да схватим да је толико наиван, да је толико бескрупулозан, да је толико огрезао у тој издаји. Више од две хиљаде људи у нашој земљи по-



Љуља се престо Зорана Ђинђића: бојкот последњих избора доћи ће му "главе"

гинуло у НАТО агресији. Символ те агресије, у извесном смислу, је Медлен Олбрајт. Како себи то могу да дозволе?

Замислите тог новинара Радио Б-92 који са одушевљењем каже: "Ево пролази Џејми Шеј поред мене". Какви су то идиоти, шта је то? Џејми Шеј - Гебелс НАТО-а. Замислите да се тамо повратио Хитлер у Берлин. Они би ишли и Хитлеру тако. Лакше би човек некако поднео и Хитлера него Медлин Олбрајт. И Гебелс би лакше поднео него Џејми Шеја. Медлин Олбрајт и Џејми Шеј су и у лажима, одавно прерасли Хитлера и Гебелса.

Новинар: Могу ли да вам поставим једно приватно питање. Где ћете чекати Нову годину?

Др Шешељ: Где ћу чекати Нову годину? Ако имате неку понуду, можда ћу и прихватити. Толико сте лепо и симпатични да...

Новинар: Хвала. Али ми нисте одговорили.

Др Шешељ: Одговорио сам. Хоћете да ми понудите сада или после конференције?

Новинар: Договоримо се.

Др Шешељ: Е, добро.

Новинар: Господине Шешељ, шта је са руским гасом. Има ли га довољно? Има неке вести да се опет преговара о новим количинама.

Др Шешељ: Руског гаса добијамо у солидним количинама. Начелно га има довољно. А у градовима где га нема, проблем је плаћања. А само град Београд дугује стотомилонске суме новца држави, по разним основама. И по основама добављања енергената. А једва су сала пристали да сто десет милиона динара издвоје да плате један део дуга за ову годину, како бисмо им прихватили програм коришћења пара из оне таксе од три посто.

Непрекидно кукају на Владу Србије. Немају горива, немају гаса, а треба да плате. А ми у нашој земљи гас продајемо јефтиније него што га набављамо. Чак можда и десет посто јефтиније. Никакве зараде на гасу немамо. Нити нам треба та зарада. Циљ нам је, пошто је гас најјефтинији енергент, да се што више користи, а бар корисници треба да измире своја дуговања, да бисмо могли довољне количине набављати. Са транспортом тренутно нема никаквих компликација. Функционише тај споразум.

Новинар: Око данашње посете маршала Сергејева. Имате ли неких информација о чему ће бити конкретних разговора. Шта значи у ствари ова изненадна посета?

Др Шешељ: Биће разговора. То прво није изненадна посета. Она се већ дуже време најављује. Затим, то је посета континуитета, јер војно - техничка и сви други аспекти војне сарадње између наше две земље су дугог корена и мислим да ће бити разговора о свим значајним питањима за које су заинтересовани Савезна Република Југославија и Руска Федерација. А ми, српски радикали, се надамо да ће војна сарадња бити све ефикаснија, све обухватнија и да ће прерасти у потпун савез и војни савез.

ГОДИНА ВЕЛИКЕ ОБНОВЕ

30. ДЕЦЕМБАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, за собом имамо једну веома тешку годину, годину рата и разарања. У 1999. години, сви српски непријатељи покушали су заједничким снагама, најбруталнијим средствима да униште српску државу. Нису успели. Али и ми смо имали велике губитке и ми смо имали велике несреће. Убијали су српску децу, разарали су нам градове и села, разарали инфраструктуру. Наши непријатељи нису одустали од својих намера. Они ће покушавати и у 2000. години да нас униште и дефинитивно поразе.

Отели су нам Републику Српску Крајину. Никада нећемо одустати од ослобађања Републике Српске Крајине. Отели су нам једну трећину Републике Српске. Никада нећемо одустати од ослобађања тих делова Републике Српске. Окупирали су Републику Српску. Никада нећемо признати ту окупацију Републике Српске. Окупирали су Косово и Метохију. Кад тад ће морати да напусте свету српску земљу. Сада покушавају да нам отму Црну Гору и да изазову немире и грађански рат у Србији.

У томе их морамо спречити. Све оно што нам се дешавало у 1990. години треба да нам буде стимуланс да у 2000. годину уђемо са великом дозом оптимизма. Показали смо да наши непријатељи нису свемоћни. Показали смо да се исплати отпор нашем непријатељу. Показали смо целом свету да имамо један народ који је изразито патриотски надахнут, да имамо војску и полицију са којима се можемо поносити. 2000. година треба да буде година велике економске обнове. У економски препород ми смо већ кренули кроз систем јавних радова.

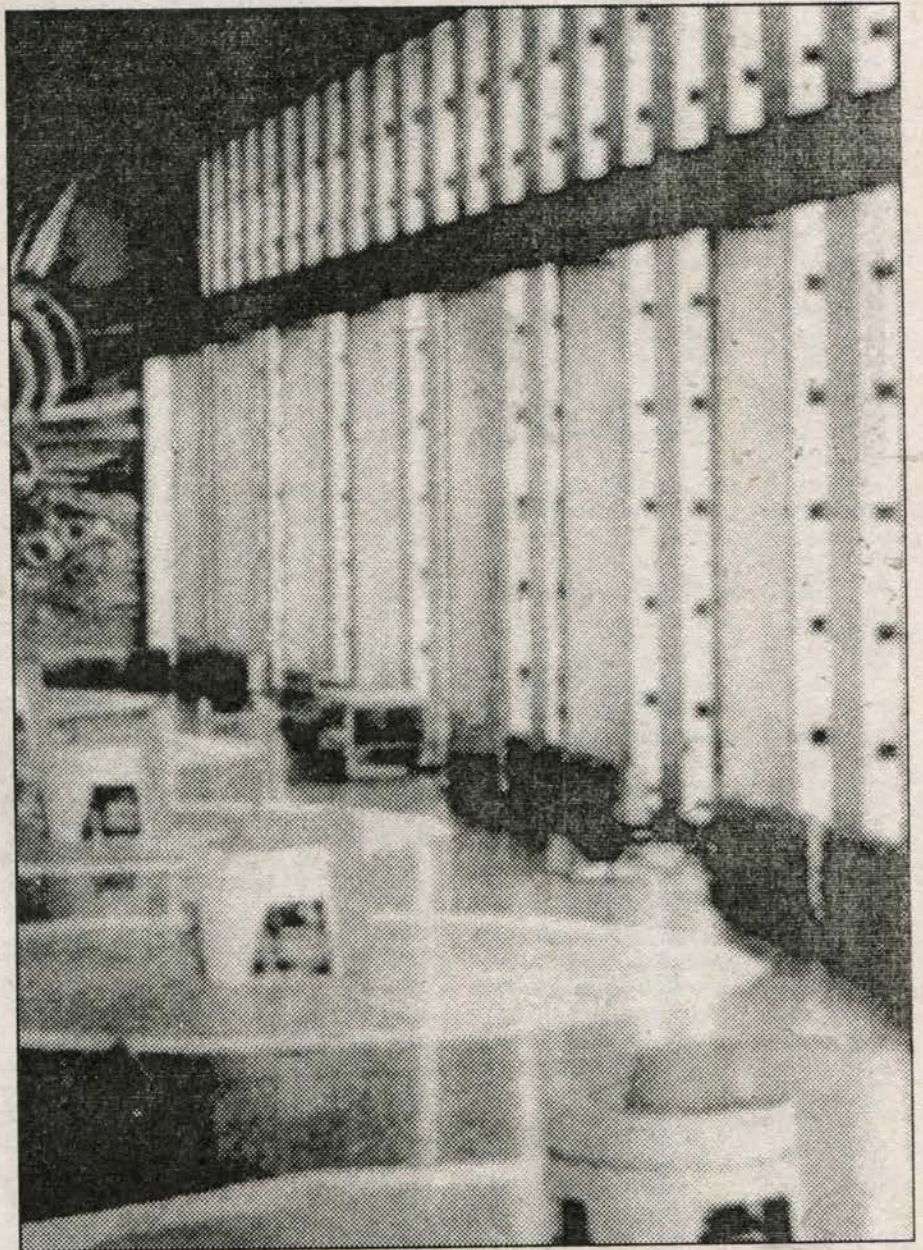
Успешно обнављамо земљу, успешно обнављамо разорене објекте и мобилизацијом свих унутрашњих потенцијала ми можемо тај посао привести крају у наредних неколико месеци, али тај ентузијазам који се показао у обнови земље треба даље да се испољава као покретачка снага привреде. Морамо даље убрзавати приватизацију. Приватизацију у свим сегментима економије, без обзира на отпоре. Они који су се до јуче највише залагали за приватизацију, кад неке конкретне, крајње промишљене мере проводимо, појављују се као сметња. Њима је жао што се нешто приватизује, зато што ће се ускратити приходи државној бирократији, општинама, локалној власти, овоме, ономе.

Нама је циљ да комплетну економију приватизујемо. Српска радикална странка, одмах на почетку 2000. године, држи свој Пети Отаџбински конгрес.

Обележавамо и 10 година постојања Српске радикалне странке. То ће бити прилика да критички валоризујемо прећени пут и осмислимо даље циљеве нашег страначког ангажовања. У 2000. години треба да имамо и савезне и локалне изборе. Ми желимо да ти избори буду у демократској атмосфери, да буду правични, легални, легитимни, у складу са Уставом и законом. Све што буде до нас учинићемо да они заиста буду такви. Надамо се да ће наша земља, Савезна Република Југославија, у 2000. години постати пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије.

Желимо свима вама у новој, 2000. години, много успеха. Желимо вам личну срећу, добро здравље. Желимо вам побољшање материјалног положаја, много оптимизма, доброг расположења и успешан рад у вашим редакцијама. Желимо и да се ваше редакције оријентишу патриотским идеалима, патриотским циљевима, да не запостављају српске националне интересе и да се жестоко супротстављају свим српским непријатељима и спољним и домаћим.

Новинар: Када говорите о 1999. години, да ли бисте могли да издвојите догађај и личности, који су на позитиван,



Ентузијазам у обнови земље, покретачка снага привреде

односно на негативан начин обележи-ли ову годину?

Др Шешељ: Па, не бисмо појединачно, било какве личности наводили, у позитивном и у негативном смислу. Кад говоримо о позитивном смислу, онда бисмо истакли велики успех Српске радикалне странке, као владајуће политичке партије, и на савезном и на републичком нивоу. Као странке, која је допунила свој велики углед, на тај начин што се у конкретной пракси показала и доказала као компетентна политичка партија. У негативном смислу, наводи-мо све ове странке НАТО-а, странке које следе америчку политику. Њихова позиција је отворено издајничка, и њихово име, и име њихових челника ће бити срамотно у модерној светској историји, у сваком случају.

Новинар: А догађај?

Др Шешељ: Догађај је, у сваком случају, рат који смо имали. Као најбруталнији облик антисрпског деловања западних сила у последњих десет година. То је врхунац њихове агресије. Није то агресија ограниченог карактера, већ агресија која је почела и завршила бомбардовањем. Агресија траје пуних десет година. А њен врхунац је представљало бомбардовање, рат који смо имали. У позитивном смислу, догађаји који обележавају 99. годину су ралови на обнову порушеног у Савезној Републици Југославији. Посебно у Србији, где се ентузијазам и народа и државе исказао у пуној мери. И резултати су заиста импресивни.

Новинар: Ви сте рекли да ће 2000. година да буде веома тешка за Југославију и Србију. Не чини ли вам се да су најтежи и најопаснији они кругови који у самој позицији, односно Влади, индиректно или директно користе непријатељима Југославије и Србије, а не опозиција која нема моћ да сама нешто промени?

Др Шешељ: А који су то кругови који раде директно?

Новинар: Па има доста, мислим. Има доста индикација које има у самим, мислим...

Др Шешељ: Не знам на шта мислите, господине Мигати. Које индикације?

Новинар: На пример, овако. Конкретан је пример: ја сам читао једну изјаву неког функционера да ће Југославија да добије нафту из Ирака. Не знам колико је тај функционер политички свестан да таква изјава не треба да се да. Ако се да, то је против Југославије, зато што неће моћи да добије нафту из Ирака, због околности које постоје. На пример, то не могу да узем као добронамерно?

Др Шешељ: Ми са жаљењем морамо да констатујемо да има и оних државних функционера који не воде рачуна о ономе шта говоре, и да, на неки начин, могу и непријатне последице да изазову, уколико неодговорено обављају своје послове. Лоше последице и за земљу, и за Владу, и за народ.

Али што се тиче нас, српских радикала, ми се трудимо, ми настојимо, и мислим да смо у томе веома успешни, да својим јавним наступима никада не нанесемо штету народу и држави. И мислим да то никада нисмо чинили. По-

готово нисмо откад смо владајућа партија и у Србији и у Савезној Републици Југославији. Мислимо да и све друге партије треба да дисциплинују своје чланове, који обављају високе државне функције, да се не би некада неким непромишљеним потезом нанела штета држави. А што се тиче Ирака, наша земља жели свестрану сарадњу и та сарадња ће бити све већа и већа. Наравно да не треба увек говорити о свим појединостима. Конкретни резултати после сведоче довољно сами за себе.

Новинар: Два питања, господине Шешељ. Како, прво, коментаришете резултате два испитивања јавног мњења, по којима је доста опао рејтинг Српске радикалне странке? И друго, шта мислите да ли Срби који су избегли из Српске Крајине и који су сада овде треба да изађу другог и трећег на изборе?

Др Шешељ: Па, изненађујете ме овим првим питањем. Пошто последњих месеци није било никаквих озбиљних истраживања јавног мњења. Никаквих озбиљних.

Новинар: Институт друштвених наука, на 2034 испитаника...

Др Шешељ: Е, пустите ви то. Одмах поставите питање ко је финансирао и све ће вам бити јасно, знате. Нисмо ми толико наивни да томе наседамо. Кад видимо шта је Градска скупштина Београда финансирао, шта је директно Српски покрет обнове финансирао, шта финансирају Американци. Знате, ми имамо институте којима Американци финансирају истраживања и савим се смењено ти резултати лансирају. Нема тог човека у нашој земљи који би поверовао таквим дезинформацијама. Па, не мислите ваља озбиљно, да би ове странке које следе НАТО и Американце, могле имати икаквих шанси на изборима у Србији.

То је ван здраве памети. Замислите ви изборе на којима би Драшковић и Ђинђић могли да победе. Где би то могло да буде, нарочито после овог љубљења руку Мадлен Олбрајт. После њиховог понашања у току рата и отвореног служења српским непријатељима. Не мислите, ваља, да у неком тренутку у српском народу може такав самоубилачки инстинкт да се појави, да превагне, па да на изборима гласа за америчке слуге. То је апсолутно неразумно. Наравно, и власт је била, у једном тренутку, у кризи. Поготово након потписивања плана Черномирдин-Ахтисари. Многи грађани су се љутили на власт, и нас из партија на власти, и тако даље. Али никад народ на нас не може бити толико љут, да би гласао за те издајнике. То је апсолутно немогуће.

Новинар: А друго питање?

Др Шешељ: А што се тиче другог питања, ми сматрамо да Срби немају шта да траже на хрватским изборима, и да је бесмислено да Срби уопште на тим изборима учествују. Они који учествују замајавају домаће и светско јавно мњење и доводе у заблуду те Србе који су тамо обесправљени, који су заиста у тешкој ситуацији и на којима се даље проводи геноцид. Овог пута перфидније, са постепеним исељавањем и са суп-

тилцијим притисцима. Шта ће Срби на хрватским изборима?

Новинар: Па, ако су грађани Хрватске?

Др Шешељ: Срби не могу бити грађани Хрватске. И Срби никад неће бити грађани Хрватске. Никад није јан Србин неће бити грађанин Хрватске. А што се тиче Републике Српске Крајине ми никада нећемо признати да је то саставни део Хрватске.

Новинар: Да прокоментаришете поруку коју су Жак Ширак и Герхард Шредер упутили?

Др Шешељ: Жак Ширак и Герхард Шредер су бандити међународног карактера. Ја не волим да коментаришем изјаве отворених бандита. Они су наши непријатељи и наша земља не може објовити ни дипломатске односе, нити наш народ може обновити пријатељство ни са француским ни са немачким народом док су на челу њихових држава, или њихових влада бандити попут Жака Ширика и Герхарда Шредера.

То су бандити, међународни криминалци, и треба да одговарају пред судом као ратни злочинци. Да ли ће то бити пред нашим, српским судовима или пред неким другим судом остаје да се види.

Новинар: Будући да завршавамо не само једну годину него и један век, ја бих да вас замолим за објашњење да ли смо у минулом веку имали тријумф левих, као што тврде једни, или потпуни пораз или катастрофу, како други тврде?

Др Шешељ: Прво, век се још не завршава, остала је цела година да би се двадесети век и други миленијум после Христа окончао. Ви знате какви су Американци. Једна непромишљена нација која јури само за профитом, која је већ ставила у погон разне пропагандне сервисе. Да би њихов профит био што већи они су у стању да и годину дана раније најаве крај века или почетак новог века. Па кад се оно што су припремили у свом пропагандном механизму овога пута испуњају и кад садирају профит онда ће се сетити, половином следеће године, да су погрешно израчунали, па ће још једном то поновити. Двадесети век је век тоталитаризма.

Двадесети век су обележила три основна типа тоталитаризма: комунизам, фашизам и мондијализам. Сва три типа тоталитаризма су нанела огромну штету цивилизацији и човечанству. Сва три типа тоталитаризма значила су терор и убијања у бескрајном низу. Жртве сва три типа тоталитаризма су милионске. Ако ћете да их рангирамо по опасности за цивилизацију и човечанство, ранг опасности је управо овакав: комунизам, као први облик, фашизам, као други, зато опаснији и мондијализам, као трећи најопаснији. А двадесет први век ће бити век ослобађања од сваког тоталитаризма, век пробуждених националних идеала и стремљења, век обнављања националних држава, и све што је свесно у двадесет првом веку ће корачати удесно.

Новинар: Све сте рекли.

Др Шешељ: Све сам рекао.

РАДИКАЛНИЈЕ У РЕФОРМЕ

6. ЈАНУАР 1999. ГОДИНЕ

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Божићни празници су празници мира, традиционално, у српском народу празници породице, љубави, националног јединства, слоге. Ми желимо данас, на Бални дан, да као Српска радикална странка позовемо цели српски народ на слогу и јединство. Јер, и у двехиљадитој години чекају нас велика искушења. Наши непријатељи, са Запада, и даље ће настојати да нам униште отаџбину. И даље ће покушавати у српским редовима да траже, налазе и инструментализују издајнике, да обављају прљаве послове у њихово име. Ми, са своје стране, морамо, пре свега, да се уздамо у сопствене снаге. Да издржимо, да обнављамо економију, да решавамо социјалне проблеме, да учвршћујемо правни поредак, модеран правни поредак на демократским принципима.

И ова година је година избора. Избори морају бити одржани у демократској атмосфери, и савезни и локални. Избори, који ће бити на највишем нивоу у цивилизацијском смислу. Избори, који ће у правом смислу речи представити вољу народа и довести до њене материјализације. Српска радикална странка ће учинити све што је у њеној моћи да наредни локални и савезни избори буду управо такви.

Ми морамо, у овој години, много храбрије кренути у процес приватизације, у реформе привреде, у реформе социјалне политике, морамо загазили радикалније него икада раније. И само на тај начин можемо решити нагомилане економске и социјалне проблеме.

Српска радикална странка ће наставити своју борбу да се Црна Гора сачува, као српска држава, да остане у заједничкој српској држави, Савезној Републици Југославији. Српска радикална странка ће наставити своју борбу да се сачува Република Српска, да се спасе српска земља која је тренутно под НАТО окупацијом. И Српска радикална странка ће учинити све што је у њеној моћи да се ослободи Република Српска Крајина. То је био и остаје завет српских радикала.

Новинар: Господине Шешељ, шта бисте поручили грађанима Републике Српске, поводом Дана државности Републике Српске?

Др Шешељ: Поручујем грађанима Републике Српске, у име Српске радикалне странке, да буду сложни и јединствени. Да се што пре отарасе српских изда-

јника. Да се отарасе и Милорада Долика, и Биљане Плавшић, и Живка Радишића. Да све српске партије заједничким снагама формирају нову владу. Да се супротставе окупаторима, српским непријатељима са Запада и њиховим намерама да укину Републику Српску, кроз њено утапање у унитарну Босну и Херцеговину.

Новинар: Имате ли коментар на окупљање опозиције 10. јануара Српског покрета обнове? И моје друго питање. Начуло се да ће неки чланови ДС окупратске странке присуствовати вашем конгресу, шта то значи?

Др Шешељ: Ми немамо никакав коментар поводом тог скупа који је заказао Српски покрет обнове, сазвао је многе маргиналне опозиционе странке, само смо изненађени што Српски покрет обнове није на тај састанак позвао и представнике Српске светосавске странке Жарка Гавриловића, што није позвао Радикалну странку левнице Синише Вучићића, што није позвао Универзалистички покрет, што није позвао Јоги летаче па да сви буду на окупу да сви буду комплетни.

Што се тиче свентуалних представника Демократске странке на Петом конгресу Српске радикалне странке, није немогуће и да се појаве. Ми очекујемо за који дан да ће бити смењен Зоран Ђинђић, да ће Слободан Вуксановић доћи на његово место, а то већ отвара могућност да се поправе односи између Српске радикалне странке и Демократске странке. Тај процес је криво, вероватно се више не може зауставити. Питање је дана кад ће Ђинђић бити смењен, јер њега сада неће ни Американци, неће га ни Вук Драшковић, неће га нико, а Вуксановић маше пуним крилима и вероватно вреба прилику да се дочепави Ђинђићевог места на исти начин на који је Ђинђићскинуо својевремено Мићуновића са те функције.

Новинар: С обзиром да смо ушли у двехиљадиту и како сте рекли изборну годину, зна ли се нешто прецизније када ће се одржати и ти локални и савезни избори? Да ли је постигнут договор?

Др Шешељ: Па никакав конкретан договор није постигнут. Али, они морају да се одрже ове године и најкасније до краја октобра. Другог новембра су били претходни избори. Дакле, то је крајњи рок.

Што се тиче Српске радикалне странке, ви знате да смо се ми одавно залагали да се локални избори држе овог пролећа. Ми смо већ спремни, колико у марту, да се иде на те изборе, али не

инсистирамо чврсто на том термину, може и април да буде, може мај, није битно, да се ипак одрже до почетка лета, а савезни избори да се држе негде у септембру или октобру. Нама би више одговарало да се раздвоје ти избори, али смо спремни да се договарамо и са другим политичким партијама, не само владајућим него и опозиционим, и око термина одржавања избора и око изборних услова. Спремни смо да разговарамо и о томе да Србија за савезне изборе буде једна изборна јединица, дакле да се мења Закон о изборним јединицама.

Ви знате за нашу ранију иницијативу да се и посланици за Веће републике бирају директно, непосредно, да Србија и ту буде једна изборна јединица за избор свих двадесет посланика. И мислим да је то суштински захтев и других опозиционих партија. Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо спремни о томе да разговарамо. Спремни смо да разговарамо о свим изборним условима, али нећемо да разговарамо о уценама, јер не може да нас уцењује онај ко је неупоредиво слабији од нас. Нисмо дозвољавали ни да нас јачи уцењује, а камо ли слабији.

Новинар: Шта мислите о новогодишњој изјави председника Милошевића која се тиче Црне Горе и народа Црне Горе?

Др Шешељ: Слободан Милошевић, као председник Савезне Републике Југославије, има своје мишљење. Он је изјавио да грађани Црне Горе треба сами, пре свега, о томе да одлуче. Немамо ми ништа против тога да грађани Црне Горе сами одлучују о својој судбини, то је стари демократски принцип, али по Савезном уставу није предвиђена могућност да се било која федерална јединица отцепљује. И Савезна држава при покушају отцепљена мора да интервенише свим средствима која јој стоје на располагању и то је трајна оријентација Српске радикалне странке. Једноставно, отцепљење не долази у обзир по нашем мишљењу.

Новинар: То значи да се ваш став до некле разликује од става председника?

Др Шешељ: Па, и сасвим је нормално да се разликује. Имате ли још питања. Ако немате желим вам свима радосне Божићне празнике. Мир Божји, христос се роди.

Ваистину се роди!

НАЈМЛАЂЕ НАСЕЉЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА



• Струја и вода већ на ободу насеља

- Насеље од близу 900 парцела величине од 6 до 8 ари
- Идеална саобраћајна веза

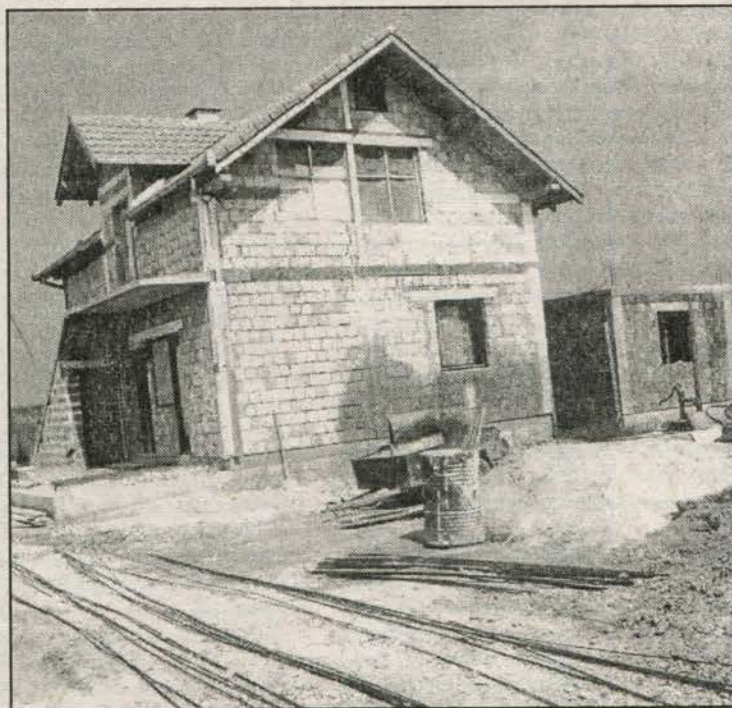
Урађен је прилазни пут
Главна саобраћајница кроз насеље
широка 20 метара



**ИЗГРАЂЕНО ПРЕКО
100 КУЋА**



У непосредној близини „Беовоза”, са излазом на
два аутопута, на 10 минута возње од центра Земунa



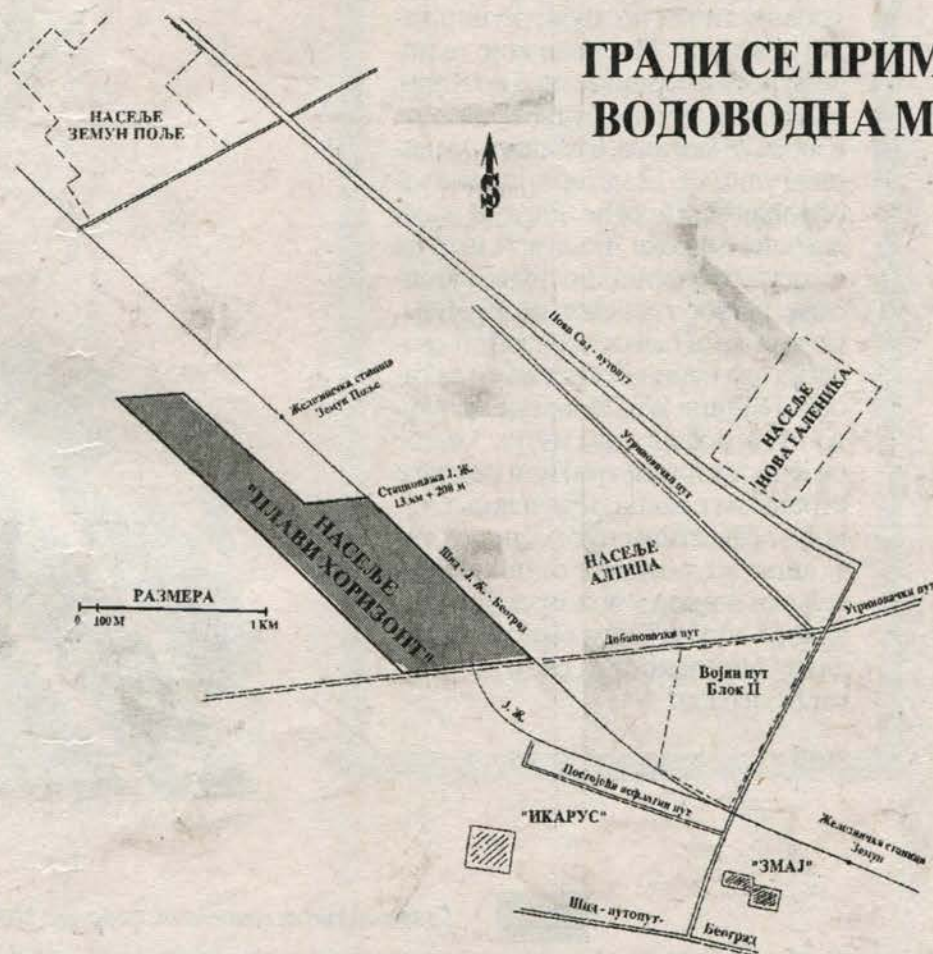
ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ



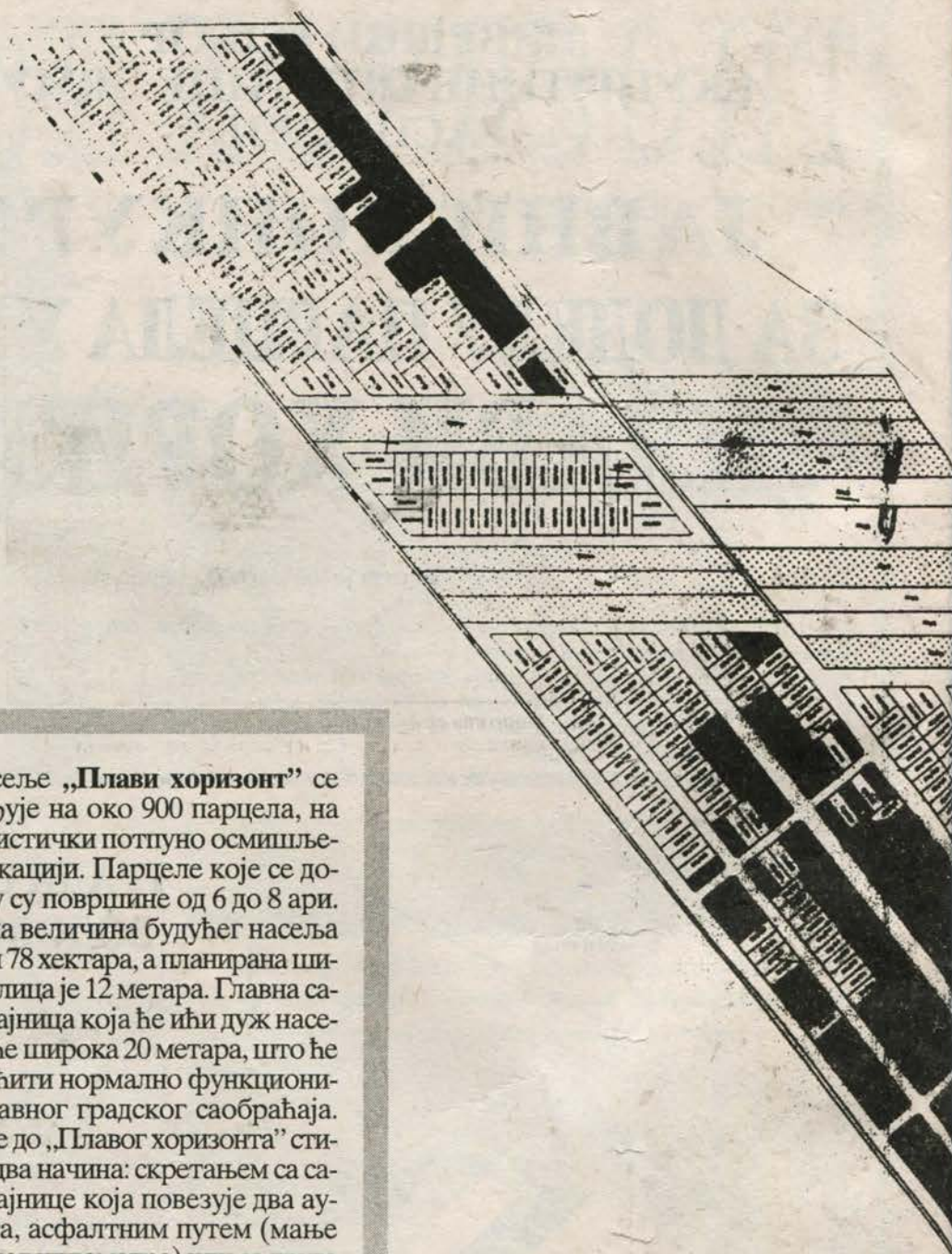
ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ „ПЛАВИ ХОРИЗОНТ”

До сада је продато 411 парцела

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд - Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара по м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро-рачун бр. 40805-601-1-178255 „Земунске новине”.
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/ 36



ГРАДИ СЕ ПРИМАРНА
ВОДОВОДНА МРЕЖА

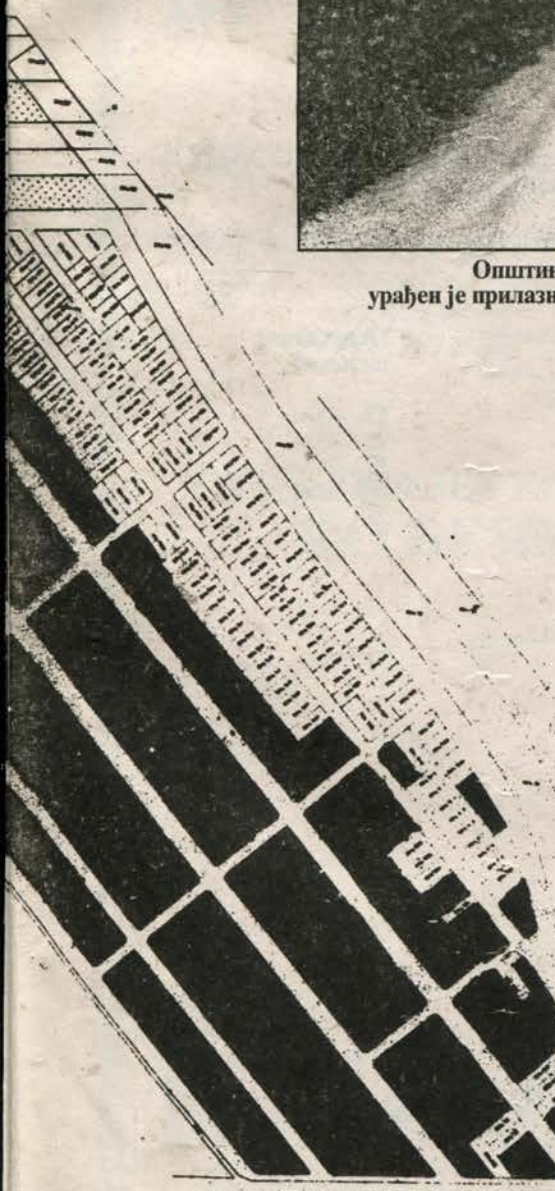


Насеље „Плави хоризонт” се изграђује на око 900 парцела, на урбанистички потпуно осмишљеној локацији. Парцеле које се додељују су површине од 6 до 8 ари. Укупна величина будућег насеља износи 78 хектара, а планирана ширина улица је 12 метара. Главна саобраћајница која ће ићи дуж насеља биће широка 20 метара, што ће омогућити нормално функционисање јавног градског саобраћаја. Сада се до „Плавог хоризонта” стиже на два начина: скретањем са саобраћајнице која повезује два ауто пута, асфалтним путем (мање од једног километра) или са друге стране, из правца Земун поља, такође асфалтним путем, поред тамошње железничке станице. Насеље се налази у непосредној близини „Беовоза”, што омогућава додатну повезаност са свим деловима Београда.

Стање продатих плацева 14. фебруара 2000. године



Општина се брине о инфраструктури:
урађен је прилазни пут, а ради се и главна улица у насељу





ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ 22 ПЛАЦА ЗА ИНДИВИДУАЛНУ СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У НАСЕЉУ АЛТИНА, У ЗЕМУНУ

Предмет конкурса су 22 парцеле површине од 400 до 688 м²

- Парцеле се налазе у насељу Алтина у улици Угриновачки пут.
- Почетна цена је 400 динара по м².
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица.
- Затворене писмене понуде достављају се Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове СО Земун, Трг победе 1, соба 65, спрат II, у року од 7 дана од дана објављивања огласа у „Земунским новинама“.
- Парцеле ће бити додељене по редоследу подношења понуда.
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 400 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 „Земунске новине“.



Површине
плацева:

- 17.- 400м²
- 18.- 400м²
- 19.- 400м²
- 20.- 400м²
- 21.- 400м²

К.о. Земун насеље
Кат. парцела 304/32

Стање продатих плацева 14. фебруара 2000. године

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ



ЈАВНИ КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА
ЗА ИНДИВИДУАЛНУ СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ
НА ЛОКАЦИЈИ ИЗМЕЂУ
БЕЧМЕНА И ПЕТРОВЧИЋА

Предмет конкурса су 283 грађевинске парцеле у величини између 6,5 и 7 ари

Парцеле се налазе уз асфалтни пут између насељених места Бечмен и Петровчић.

Уз овај комплекс изграђен је примарни градски водовод и постоји енергетски далековод високог напона.

- Парцеле се продају по цени од 50 дин/м²

- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун број 40805-601-1-178255 „Земунске новине“

- Пријаве се предају у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба бр. 65, а ближе информације могу се добити на телефон 198-323/36

ПРИБЛИЖНА РАЗМЕРА 1:5000
КО БЕЧМЕН



Стање продатих плацева 14. фебруара 2000. године



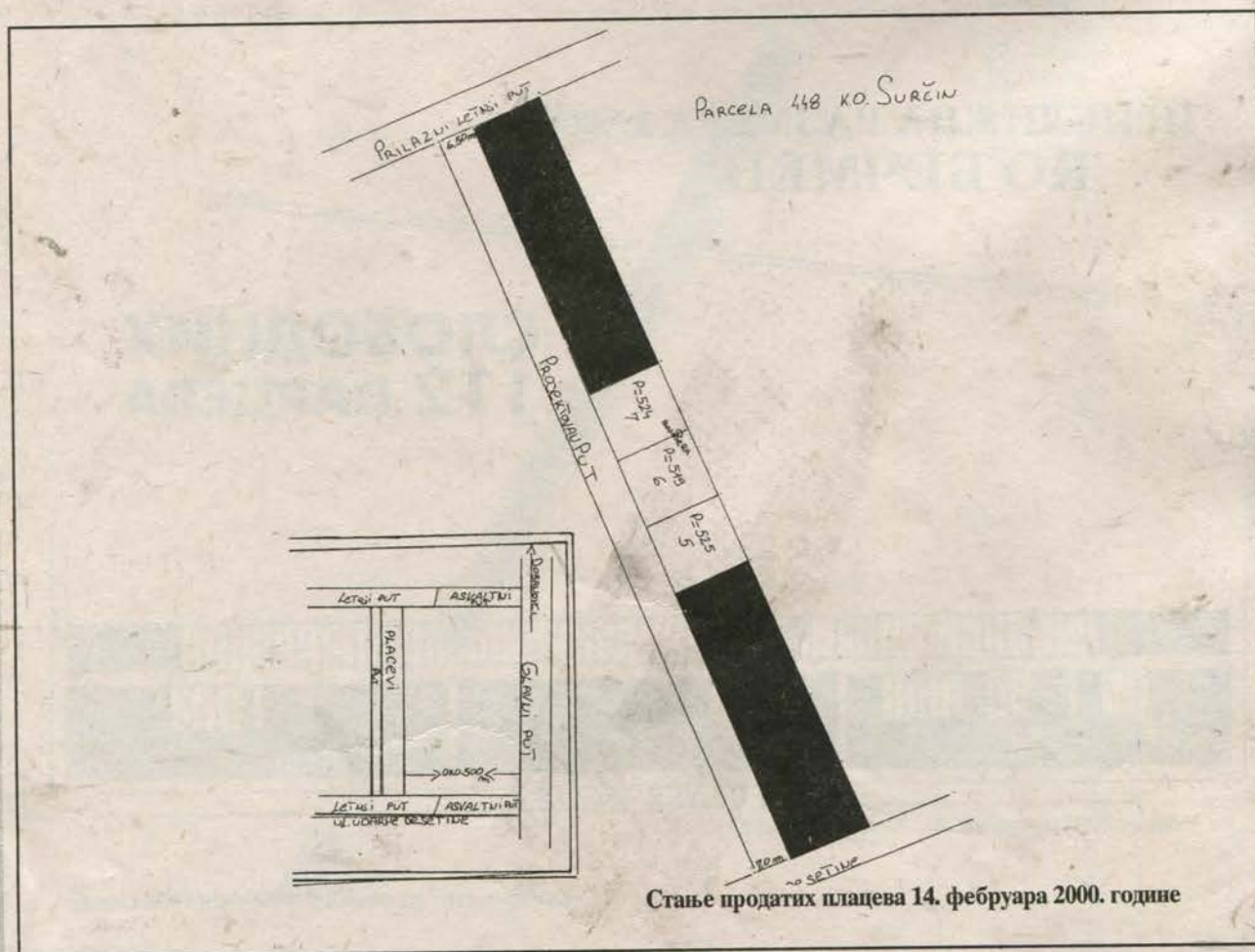
ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ 11 ПЛАЦЕВА ЗА ИНДИВИДУАЛНУ СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У СУРЧИНУ

Предмет конкурса су 11 плацева, површине од 503 м² – 543 м²

- Парцеле се налазе у Сурчину, на локацији улице Ударне десетине у Сурчину;
- Почетна цена је 150,00 динара по 1 м²;
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица;
- Затворене писмене понуде достављају се Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове СО Земун, Трг победе бр. 1, соба 65, II спрат, у року од 7 дана од дана објављивања огласа у „Земунским новинама“;
- Парцеле ће бити додељене по редоследу подношења понуда;
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 150,00 динара, на жиро рачун број: 40805-601-1-178255.



ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ



ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У НАСЕЉЕНОМ МЕСТУ ЈАКОВО

Предмет конкурса су слободне парцеле које се налазе у Балканској улици

- Парцеле се додељују уз накнаду од 40 дин/м².
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица.
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун број 40805-601-1-178255 „Земунске новине”.
- Пријаве се подносе Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а парцеле ће се додељивати по редоследу пријављивања.
- Информације на телефон 198-323/36.

ЈАКОВО
Р=1:2500



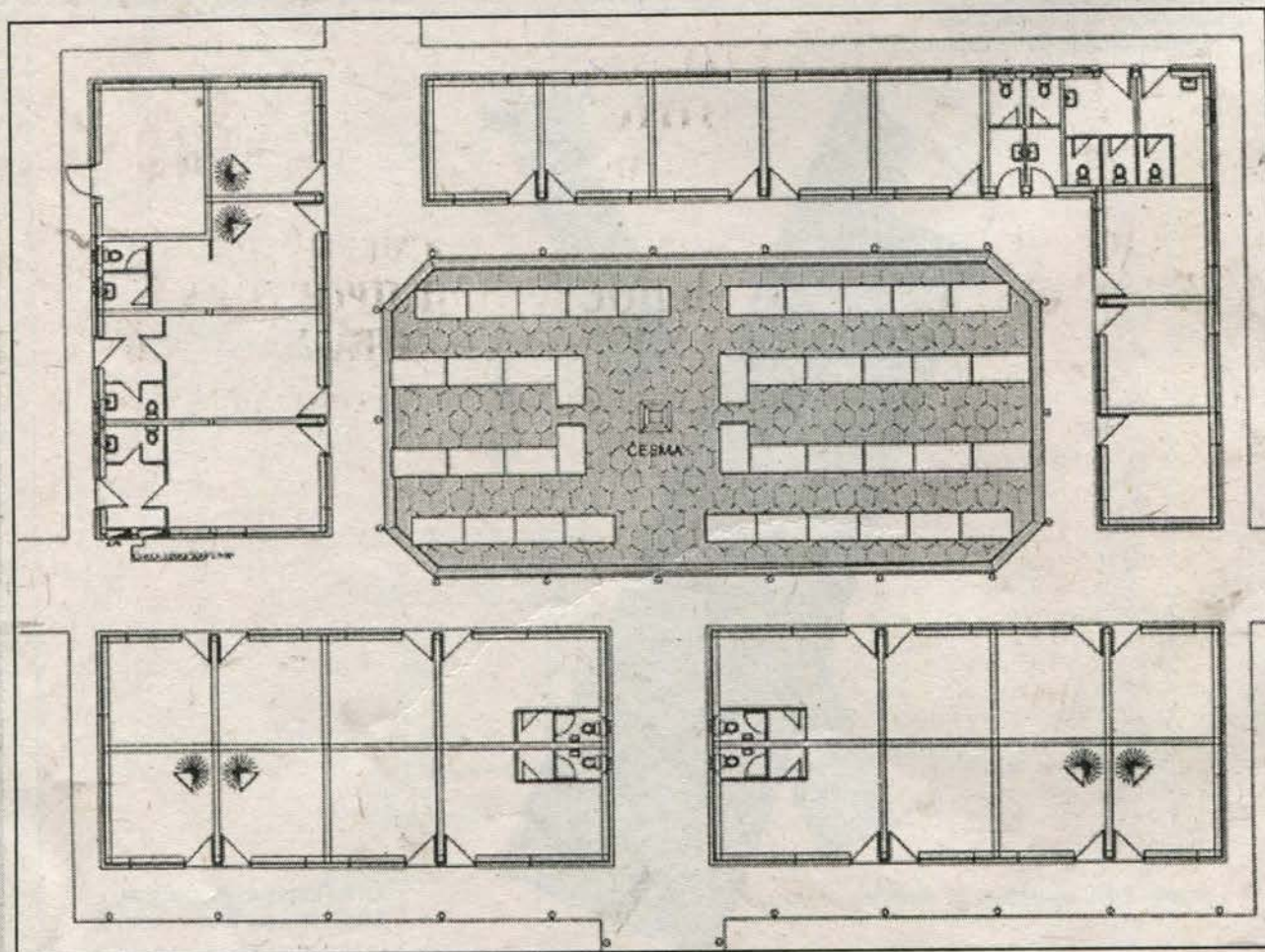
Стање продатих плацева
14. фебруара 2000. године



РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА ЗА
ИЗДАВАЊЕ ПИЈАЧНОГ ПЛАТОА
У ДОПУНСКО-СНАБДЕВАЧКОМ ПУНКТУ
НОВА ГАЛЕНИКА, ПОВРШИНЕ 204 м²

Општи услови конкурса:

- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
 - Сваки понуђач је дужан да уз понуду достави доказ о уплати износа од 500 динара на жиро рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 „Земунске новине“ на име трошкова оглашавања
 - Понуде се достављају до 31. јула 1999. године у затвореној коверти са знаком „Понуда, не отварај“
 - Понуде се достављају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а“, Земун Трг победе бр. 3
 - Почетна цена закупа на период од годину дана износи 70.000,00 динара
 - Закупац је дужан да обезбеди сам пијачне тезге и организује продају
 - Пијачни плато је затвореног типа
 - Предност при избору има понуђач који понуди највећу почетну цену
 - Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора уплати целокупан понуђени износ у року од три дана од коначности одлуке о избору.
 - Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Детаљније информације могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.



**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**



**РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА
ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА У БОЉЕВЦИМА**

Предмет конкурса су:

1. Пословни простор површине 286 м² у улици Браће Гаврајић број 1
2. Пословни простор површине 25 м² (Дом културе)
3. Простор у улици Браће Гаврајић 1, површине 32,50 м²

Општи услови конкурса:

- право учешћа на конкурс имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро рачун број 40805-601-1-178255 „Земунске новине”, на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а, Трг победе 3
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 16,50 динара по м²
- Предност при избору има понуђач који:
- понуди највећу почетну месечну закупнину,
- понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности Јавног предузећа без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације на телефоне: 011/316-28-89 или 316-46-21, лок. 141.

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**



**РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА
ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА У
ДОБАНОВЦИМА У УЛИЦИ М. ТИТА 2**

- ПРЕДМЕТ КОНКУРСА ЈЕ КАНЦЕЛАРИЈА ОД 16 м² И КАНЦЕЛАРИЈА ОД 25 м²

Општи услови конкурса:

- Право учешћа на конкурс имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 „Земунске новине”, на име трошкова оглашавања.
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са назнаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама „ЗИПС-а”, Трг победе 3.
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод 23,50 динара по м².
- Предност при избору има понуђач који:
- понуди највећу почетну месечну закупнину,
- понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације на телефоне: 011/610-239 или 610-369.

**ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ
„ЗИПС”
Земун, Трг победе 3**



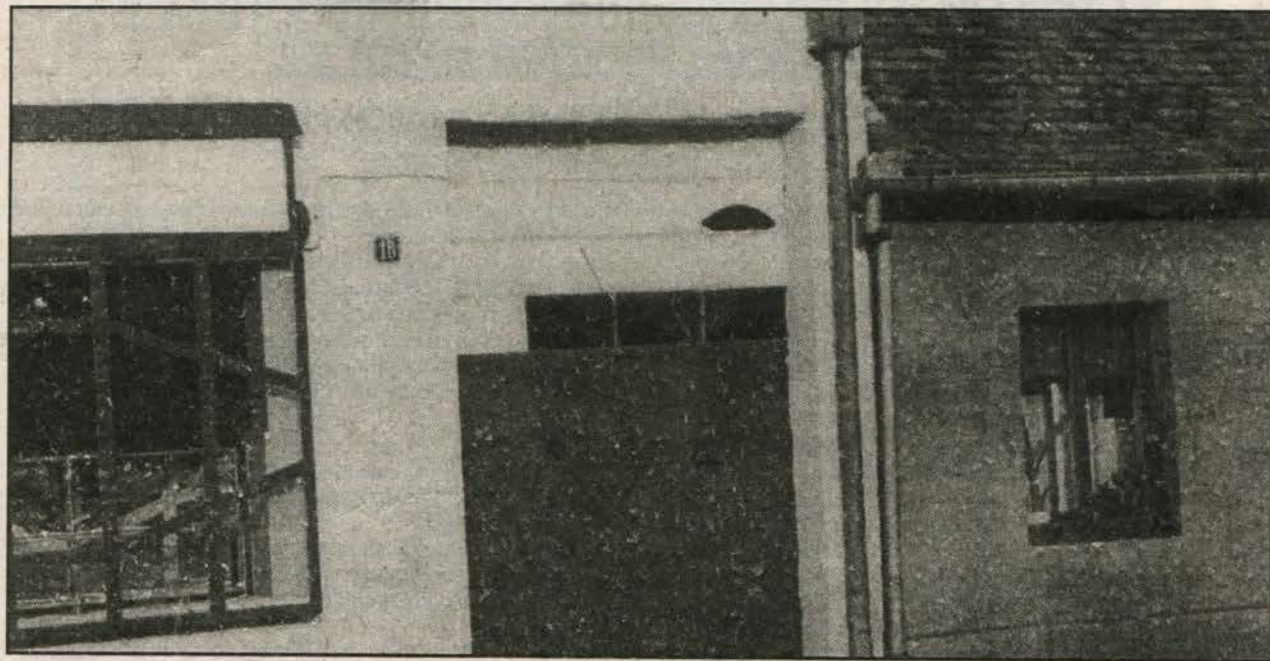
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ПИСМЕНИХ ПОНУДА

**ЗА ИЗДАВАЊЕ У ЗАКУП ПОСЛОВНОГ
ПРОСТОРА У ЗЕМУНУ У УЛИЦАМА:**

- 1. ТРГ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА БРОЈ 18, ЛАГУМ ПОВРШИНЕ 120 м²;**
- 2. ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 22, ЛАГУМ ПОВРШИНЕ 70 м²;**
- 3. ШИЛЕРОВА БРОЈ 7, 107 м²;**

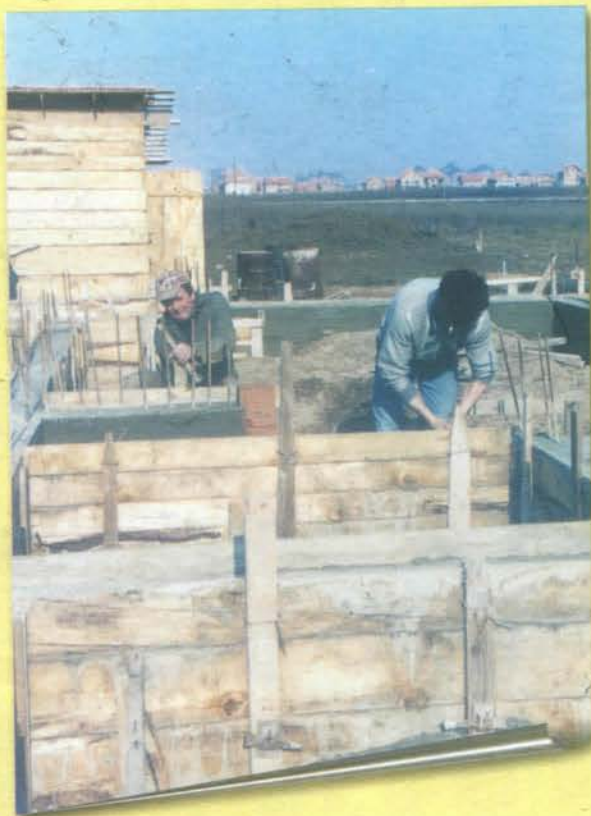
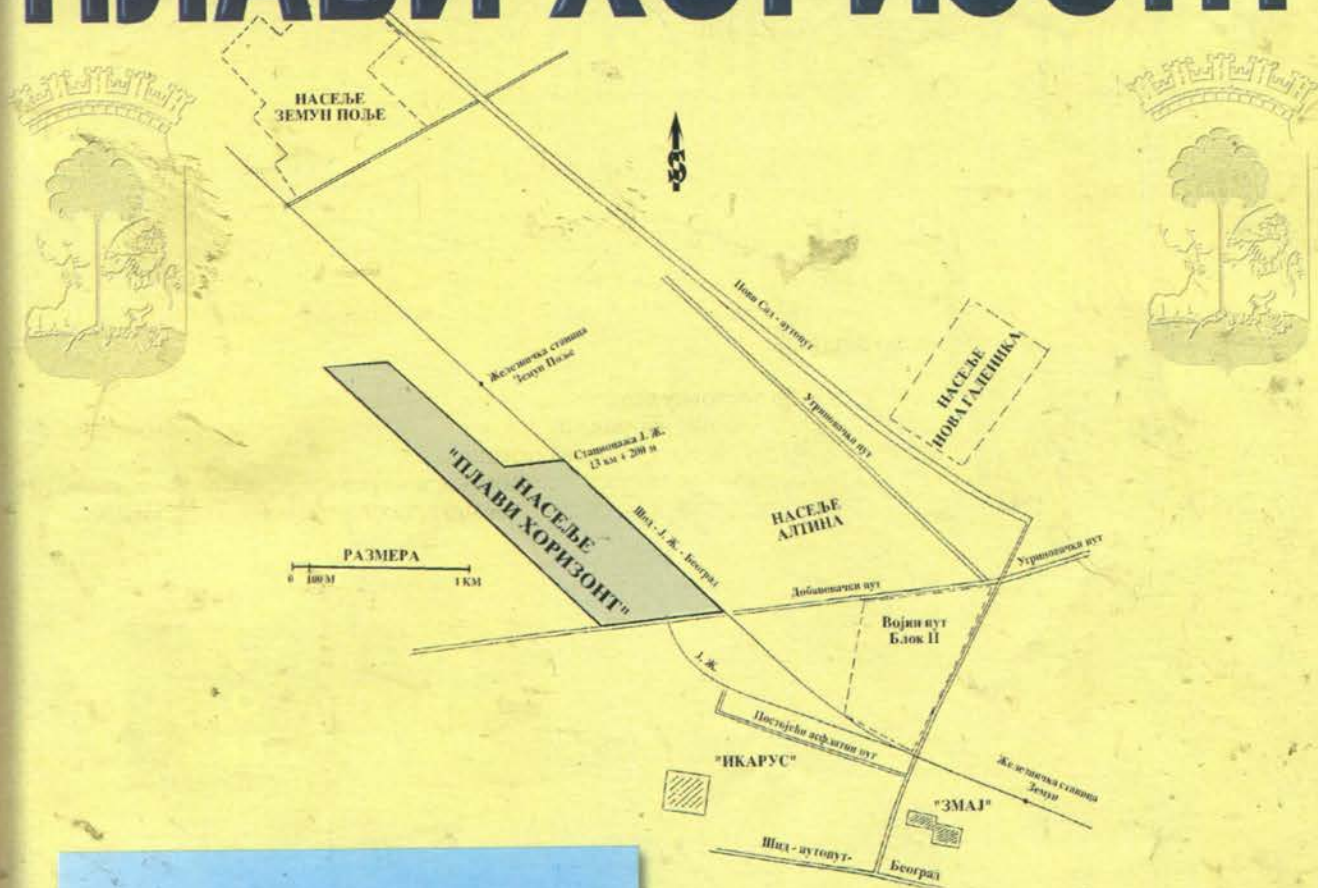
ОПШТИ УСЛОВИ КОНКУРСА:

- право учешћа на конкурсима имају сва заинтересована правна и физичка лица регистрована за обављање пословне делатности
- понуђач је дужан да у понуди наведе коју ће пословну делатност обављати у пословном простору
- сваки понуђач је дужан да уз понуду достави и копију вирмана о уплати 100,00 динара (бесповратно) на жиро-рачун број 40805-601-1-178255, позив на број 669/99 на име трошкова оглашавања
- понуде се достављају у року од 8 дана од објављивања огласа у затвореној коверти са знаком на полеђини коверте „ПОНУДА НЕ ОТВАРАЈ”. Понуде се предају поштом или непосредно у просторијама ЈП „Пословни простор - Земун”, Трг победе 3
- најнижа почетна месечна закупнина коју је понуђач дужан да понуди не може бити испод:
за Трг Бранка Радичевића и улицу Цара Душана, 35,20 дин, за Шилерову улицу 24,40 динара по м².
- Предност при избору има понуђач који:
- понуди највећу почетну месечну закупнину,
- понуди најквалитетнији програм рада.
- Изабрани понуђач је дужан да пре закључења уговора о закупу уплати излицитирану закупнину за прва 3 месеца закупа у року од 3 дана по коначности одлуке о избору.
- Пословни простор се издаје у виђеном стању. Изабрани понуђач је дужан да изврши адаптацију пословног простора сопственим средствима по прибављеној сагласности „ЗИПС”-а без остваривања својинских или других права.
- Пословни простор се може разгледати сваког радног дана у времену од 8 до 14 часова.
- Непотпуне и неблаговремене понуде неће бити разматране.
- Све информације у вези овог конкурса могу се добити на телефоне: 011/ 610-239 или 610-369.





ПЛАВИ ХОРИЗОНТ



ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и ста-мбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.



ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА



**ДО САДА ЈЕ
ПРОДАТО
408 ПЛАЦЕВА**



**ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²**

